

ЕРЕМИЯ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52					

ГЛАВА 1

Думите на Хелкевия син Еремия, един от свещениците, които бяха в Анатот във Вениаминовата земя,

² към когото дохождаше Господното слово в дните на Юдовия цар Иосия, Амоновия син, в тринадесетата година от царуването му.

³ Дохождаше и в дните на Юдовия цар Иоаким, син на Иосия, до края на единадесетата година на Юдовия цар Седекия, син на Иосия, до пленяването на Ерусалим в петия месец.

⁴ Прочее, Господното слово дойде към мене и рече:

⁵ Преди да ти дам образ в корема познах те, и преди да излезеш из утробата осветих те. Поставих те за пророк на народите.

⁶ Тогава рекох: О, Господи Иеова! ето, аз не зная да говоря, защото съм дете.

⁷ А Господ ми рече: Не думай - Дете съм; защото при всичките, при които ще те пратя, ще идеш, и всичко, що ти заповядвам, ще кажеш.

⁸ Да се не боиш от тях, защото Аз съм с тебе, за да те избавям, казва Господ.

⁹ Тогава Господ простря ръката Си та я допря до устата ми; и Господ ми рече: Ето, турих думите Си в устата ти.

¹⁰ Виж, днес те поставих над народите и над царствата, за да изкореняваш и да съсипваш, да погубваш и да събаряш, да градиш и да садиш.

¹¹ При това Господното слово дойде към мене и рече: Що виждаш, Еремие? И рекох: Виждам бадемова пръчка {Названието на бадема по еврейски значи бързото (да цъфти) дърво.}.

¹² Тогава Господ ми рече: Право си видял; защото Аз бързам да изпълня словото Си.

¹³ И втори път дойде Господното слово към мене и рече: Що виждаш ти? И рекох: Виждам котел, който възвира; и лицето му е от север.

¹⁴ Тогава Господ ми рече: От север ще избухне зло Върху всичките жители на тая земя.

¹⁵ Защото, ето, Аз ще повикам Всичките колена на северните царства, казва Господ; И те ще дойдат и ще поставят всеки престола си Във входа на ерусалимските порти, И срещу всичките стени около него, И срещу всичките Юдови градове.

¹⁶ И ще произнесе съдбите Си против тях Поради всичкото им нечестие, Гдето Ме оставиха и кадиха на чужди богове, И се поклониха на делата на своите ръце.

¹⁷ Ти, прочее, опаши кръста си, И стани та им кажи всичко, което ще ти заповядам; Да се не уплашиш от тях, Да не би Аз да те уплаша пред тях.

¹⁸ Защото, ето, Аз те поставих днес Като укрепен град, железен стълб, И като медни стени против цялата страна, Против царете на Юда, против първенците му, Против свещениците му, и против хората на тая страна.

¹⁹ Те ще воюват против тебе, Но няма да ти надвият; Защото Аз съм с тебе, за да те избавям, казва Господ.

ГЛАВА 2

Словото Господно дойде към мене и рече:

² Иди та прогласи в ушите на ерусалимската дъщеря, думайки: Така казва Господ: Помня за тебе Милеенето ти, когато беше млада, Любовта ти, когато беше невеста, Как Ме следваше в пустинята, В непосята земя.

³ Израил беше свет Господу, Първак на рожбите Му; Всички, които го пояждаха, се счетоха за виновни; Зло ги постигаше, казва Господ.

⁴ Чуйте словото Господно, доме Яковов, И всички родове на Израилевия дом:

⁵ Така казва Господ: Каква неправда намериха в Мене бащите ви Та се отдалечиха от Мене, И ходиха след суетата, и станаха суетни?

⁶ Нито рекоха: Где е Господ, Който ни изведе из Египетската земя, Който ни води през пустинята, През страна пуста и пълна с пропасти, През страна безводна и покрита с мрачна тъмнина, През страна, по която не минаваше човек, И гдето човек не живееше?

⁷ И въведох ви в плодородна страна, За да ядете плодовете ѝ и благата ѝ; Но като влязохте осквернихте земята Ми, И направихте мерзост наследството Ми.

⁸ Свещениците не рекоха: Где е Господ? Законоведците не Ме познаха; Също и управниците станаха престъпници против Мене, И пророците пророкуваха чрез Ваала И ходиха след безполезните идоли.

⁹ Затова, Аз още ще се съдя с вас, казва Господ, И с внуците ви ще се съдя.

¹⁰ Защото минете в китимските острови та вижте, Пратете в Кидар та разгледайте внимателно, И вижте, ставало ли е такова нещо, -

¹¹ Разменил ли е някой народ боговете си, при все че не са богове? Моите люде, обаче, са разменили Славата си срещу онова, което не ползува.

¹² Ужасете се, небеса, поради това, Настръхнете, смутете се премного, казва Господ,

¹³ Защото две злини сториха Моите люде: Оставиха Мене, извора на живите води И си изсякоха щерни, разпукнати щерни, Които не могат да държат вода.

¹⁴ Израил слуга ли е? домороден роб ли е? Тогава защо стана пленник?

¹⁵ Млади лъвове рикаха против него и реваха, И запусиха земята му; Градовете му са изпогорени и обезлюдени,

¹⁶ Още и жителите {Еврейски: Синовете.} на Мемфис и на Тафнес Строшиха темето на главата ти.

¹⁷ Не докара ли ти това сам на себе си Като си оставил Господа своя Бог, Когато те водеше в пътя?

¹⁸ И сега, защо ти е пътят за Египет? Да пиеш водата на Нил {Еврейски: Реката.} ли? Или защо ти е пътят за Асирия? Да пиеш водата на Ефрат {Еврейски: Сиор. Виж. Ис.

Нав. 13:3.} ли?

19 Твоето нечестие ще те накаже, И твоите отстъпления ще те изобличат; Познай, прочее, и виж, че е зло и горчиво нещо, Гдето си оставил Господа своя Бог, И гдето нямаш страх от Мене, Казва Господ, Иеова на Силите.

20 Понеже отдавна съм строшил хомота ти И съм разкъсал връзките ти; И ти рече: Няма вече да бъда престъпница; А между това, на всеки висок хълм И под всяко зелено дърво Си лягала като блудница.

21 А пък Аз бях те насадил лоза отбрана, Семе съвсем чисто; Тогава ти как си се променила в изродени пръчки на чужда за Мене лоза?

22 Затова, ако и да се умиеш с луга И да употребиш много сапун, Пак твоето беззаконие си остава петно пред Мене, Казва Господ Иеова.

23 Как можеш да речеш: Не съм се осквернила, Не съм ходила след ваалимите? Виж пътя си в долината, Познай що си сторила, Подобно на камила, която бърже тича насам натам из пътищата,

24 Подобно на дива ослица, свикнала с пустинята, Която в страстта на душата си смърка въздуха; В устрема ѝ кой може да я отвърне? Ония, които я търсят, няма да си дават труд за нея, - В месеца ѝ ще я намерят.

25 Въздържай ногата си, за да не ходиш боса, И гърлото си, за да не съхне от жажда; Но ти си рекла: Напразно! не; Защото залюбих чужденци, И след тях ще ида.

26 Както се посрамя крадец, когато е открит, Така ще се посрами Израилевият дом - Те, царете им, първенците им, Свещениците им, и пророците им, -

27 Които думат на дървото: Ти си мой отец, И на камъка: Ти си ме родил; Защото обърнаха към Мене гърба си, а не лицето си; Но пак във време на бедствието си ще рекат: Стани та ни избави.

28 Но где са твоите богове, които си си направил? Те нека станат, ако могат да те избавят Във време на бедствието ти; Защото, колкото са градовете ти, Толкова са и боговете ти, Юдо.

29 Защо би искали да се препирате с Мене? Вие всички сте отстъпници от Мене, казва Господ.

30 Напразно поразих чадата ви; Те не приеха да се поправят; Собственият ви нож пояде пророците ви Като лъв-изстребител.

31 О, човеци на тоя род, вижте словото на Господа, Който казва: Бил ли съм Аз пустиня за Израиля, Или земя на мрачна тъмнина? Защо тогава казват хората Ми: Ние сме скъсали връзките си, Не щем да дойдем вече при Тебе?

32 Може ли момата да забрави накита си, Или невестата украшенията си? Но хората Ми забравяха Мене през безбройни дни.

33 Как украсяваш пътя си, за да търсиш любов! Така щото си научила и лошите жени на твоите пътища!

34 Тоже и по полите ти се намери кръвта На души - невинни сиромаси; Не намерих кървите с разкопаване, но по всички тия поли.

35 А при все това ти казваш: Невинна съм, За туй гневът Му непременно ще се отвърне от мене. Ето, Аз ще се съдя с тебе За гдето казваш: Не съм съгрешила.

36 Защо се луташ толкоз много за да промениш пътя си? Ще се посрамиш и от Египет Както се посрами от Асирия.

37 Ще излезеш и от там С ръцете си на главата си; Защото Господ отхвърли ония, на които уповаваш, И ти няма да успееш в тях.

ГЛАВА 3

Казват: Ако напусне някой жена си, И тя като си отиде от него, се омъжи за друг мъж, Ще се върне ли той пак при нея? Не би ли се осквернила съвсем такава земя? А при все, че ти си блудствувала с много любовници, Пак върни се към Мене, казва Господ.

² Подигни очите си към голите височини, Та виж где не са блудствували с тебе. По пътищата си седяла за тях Както арабин в пустинята, И осквернила си земята С блудството си и със злодеянията си.

³ По тая причина дъждовете бяха задържани Та не валя пролетен дъжд; Но все пак ти имаше чело на блудница Та си отказала да се срамуваш.

⁴ Не щеш ли да викаш от сега към Мене: Отче мой, Ти си наставник на младостта ми?

⁵ Ще държи ли Той гнева Си за винаги? Ще го пази ли до край? Ето, така си говорила, но си вършила злодеяния, колкото си могла.

⁶ Пак в дните на цар Иосия Господ ми рече: Видя ли ти що стори отстъпницата Израил? Тя отиде на всяка висока планина и под всяко зелено дърво та блудствува там.

⁷ И рекох: Като направи всичко това тя ще се върне при Мене; но тя не се върна. И сестра ѝ невярната Юда видя това.

⁸ И видях, когато отстъпницата Израил прелюбодействува, и Аз по тая именно причина я напуснах и дадох ѝ разводно писмо, че сестра ѝ невярната Юда пак не се уплаши, но отиде и тя да блудствува.

⁹ И с невъздържания си блуд тя оскверни земята, и прелюбодействува с камъните и дърветата.

¹⁰ А при всичко това сестра ѝ невярната Юда не се върна при Мене с цялото си сърце, но с притворство, казва Господ.

¹¹ И Господ ми рече: Отстъпницата Израил се показва по-праведна от невярната Юда.

¹² Иди та прогласи тия думи към север, като речеш: Върни се, отстъпнице Израил, казва Господ; Аз няма да направя да ви нападне гневът Ми; Защото съм милостив, казва Господ, И не ще пазя гняв за винаги.

¹³ Само признай беззаконието си, Че си станала престъпница против Господа своя Бог, И безогледно си отивала при чужденците Под всяко зелено дърво, И че не сте послушали гласа Ми, казва Господ.

¹⁴ Върнете се, чада отстъпници, казва Господ. Защото Аз съм ви съпруг; И ще ви взема - един от град, а двама от род - И ще ви въведа в Сион!

¹⁵ И ще ви дам пастири по Моето сърце, Които ще ви пасат със знание и разум.

¹⁶ И в ония дни, казва Господ, Когато се умножите и нарастете на земята, Няма вече да се изразяват: Ковчега на завета Господен! Нито ще им дойде той на ум, Нито ще си спомнят за него, нито ще го посетят, Нито ще се направи вече това.

¹⁷ В онова време ще нарекат Ерусалим престол Господен; И всичките народи ще се съберат при него в името Господно, в Ерусалим. Нито ще ходят вече според упоритостта на злото си сърце.

¹⁸ В ония дни Юдовият дом ще ходи с Израилевия дом, И те ще дойдат заедно от северната страна В земята, която дадох за наследство на бащите ви;

¹⁹ И Аз си рекох как щях да те поставя между чадата, И щях да ти дам желана земя, Преславно наследство от народите. Още рекох: Ти ще Ме назовеш: - Отец мой, И

няма да се отвърнеш от да Ме следваш.

²⁰ Наистина, както жена изневерява на мъжа си, Така и вие изневерихте на Мене, Доме Израилев, казва Господ.

²¹ По голите височини се чува глас, Плачът и молбите на израилтяните; Защото извратиха пътя си, Забравиха Господа своя Бог.

²² Върнете се, чада отстъпници, И Аз ще ви изцеля от отстъпничествата ви. Ето, ние идем към Тебе, Защото Ти си Господ нашият Бог.

²³ Наистина празна е очакваната от хълмовете помощ, От шумната тълпа по планините; Само в Господа нашия Бог е избавлението на Израила.

²⁴ Но онова срамотно нещо е поглъщало труда на бащите ни още от младостта ни, - Стадата им и чердите им, Синовете им и дъщерите им.

²⁵ Да легнем в срама си, И да ни покрие нашето посрамление; Защото сме съгрешавали на Господа нашия Бог, Ние и бащите ни, От младостта си дори до днес, И не сме слушали гласа на Господа нашия Бог.

ГЛАВА 4

Ако се върнеш, Израилю, Казва Господ, ако се върнеш към Мене, И ако махнеш мерзостите си от лицето Ми, И не бъдеш непостоянен,

² И ако в истина, в справедливост, и в правда Се закълнеш, казвайки: Заклевам се в живота на Господа! Тогава народите ще се благославят в Него, И в Него ще се прославят.

³ Защото така казва Господ На Юдовите и ерусалимските мъже: Разорете целините си, И не сейте между тръни.

⁴ Обрежете се на Господа. И отнемете краекожието на сърцата си, Мъже Юдови и жители ерусалимски, За да не излезе яростта Ми като огън, И да не пламне така щото да няма кой да я угаси, Поради злото на делата ви.

⁵ Възвестете на Юда, И прогласете на Ерусалим, казвайки: Затръбете по земята; Извикайте високо та речете: Съберете се, и нека влезем в укрепените градове.

⁶ Издигнете знаме към Сион; Бягайте, не се спирайте; Защото Аз ще докарам зло от север, И голяма погибел.

⁷ Лъвът възлезе от гъсталака си, И изстребителят на народите тръгна, Излезе от мястото си, за да запусте земята ти, И за да бъдат съсипани градовете ти та да останат без жители.

⁸ Затова препашете се с вретища, плачете и лелекайте; Защото пламенната ярост Господна не се отвърна от нас.

⁹ В оня ден, казва Господ, Разумът {Еврейски: Сърцето.} на царя ще се изгуби, И разумът на първенците, Свещениците ще се смутят, И пророците ще се ужасят.

¹⁰ Тогава рекох: О, Господи Иеова! Ти наистина съвсем си излъгал тия люде и Ерусалим Като си казал: Мир ще имате; Когато напротив ножът е стигнал до душата им.

¹¹ В онова време ще рекат на тия люде и на Ерусалим: От голите височини на пустинята духа горещ вятър Към дъщерята на людето Ми, - Не за да отвее нито да очисти;

¹² Да! силен вятър ще дойде от тях за Мене; И Аз сега ще произнеса съдби против тях.

- 13** Ето, като облак ще се издигне, И колесниците му като вихрушка; Конете му са по-леки от орлите. Горко ни! защото сме разорени.
- 14** Ерусалиме, измий сърцето си от зло, За да се избавиш; До кога ще стоят в тебе лошите ти помисли?
- 15** Защото глас известява от Дан И прогласява скръб от Ефремовата планина, казвайки:
- 16** Обявете на народите, Ето, прогласете относно Ерусалим, Че идат обсадители от далечна страна, И издават вика си против Юдовите градове.
- 17** Като полски пъдари те са се наредили против него от всяка страна.
- 18** Твоето поведение и твоите дела ти причиниха това; Това е плодът на твоето нечестие; наистина горчиво е, наистина стигна до сърцето ти.
- 19** Чреслата ми! чреслата ми! Боли ме в дълбочините на сърцето ми; Сърцето ми се смущава в мене; не мога да мълча, Защото си чула, душе моя, тръбен глас, тревога за бой.
- 20** Погубен връх погубен се прогласява, Защото цялата земя се опустошава; Внезапно се развалиха шатрите ми, И завесите ми в един миг.
- 21** До кога ще гледам знаме И ще слушам тръбен глас?
- 22** Защото Моите люде са безумни, Не Ме познават; Глупави чада са, и нямат разум; Мъдри са да вършат зло, Но да вършат добро не умеят.
- 23** Погледнах на земята, и, ето, тя беше пуста и празна, - На небето, и нямаше светлината му.
- 24** Погледнах на планините, и, ето, треперева, И всичките хълмове се тресяха.
- 25** Погледнах, и, ето, нямаше човек, И всичките небесни птици бяха избягали,
- 26** Погледнах, и, ето, плодородната страна бе пуста, И всичките ѝ градове бяха съсипани От присъствието на Господа И от Неговия пламенен гняв.
- 27** Защото така казва Господ: Цялата страна ще запустее; Но съвършено изстребление няма да нанесе.
- 28** Затова земята ще жалее, И небето горе ще се помрачи; Защото Аз изговорих това, Аз го намислих, Не съм се разкаял за него, нито ще се отвърна от него.
- 29** От шума на конниците и на стрелците Всеки град ще побегне; Ще отидат в гъсталаците И ще се изкачат по скалите; Всеки град ще бъде изоставен, И не ще има човек да живее в тях.
- 30** А ти запустяла, какво ще правиш? Ако и с червено да се облечеш, Ако и със златни накити да се украсиш, Ако и с много боя да боядисаш очите си, Напразно ще се украсиш; Любовниците ти ще те презрат, ще търсят да отнемат живота ти.
- 31** Защото чух глас като на жена кога ражда, Болките като на оная, която ражда първородното си, Гласа на сионовата дъщеря, Която се задъхва, простира ръцете си, И казва: Горко ми сега! Защото душата ми чезне поради убийците.

ГЛАВА 5

Обходете улиците на Ерусалим И вижте сега, научете се и потърсете по площадите му, Дали можете намери човек - Дали има някой - който да постъпва справедливо, да търси честност; И Аз ще простя на тоя град.

2 Защото, ако и да казват: заклевам се в живота на Господа! Те наистина лъжливо се кълнат.

- ³ Господи, очите Ти не търсят ли честност? Ударил си ги, но не ги заболя; Изнурил си ги, но не искаха да приемат поправление; Втвърдиха лицата си повече от камък; Не искаха да се върнат.
- ⁴ Тогава аз рекох: Навярно това са сиромасите, те са безумни, Защото не знаят пътя Господен, Нито закона {Еврейски: Съдбата.} на своя Бог.
- ⁵ Ще се обърна към големците Та ще говоря с тях, Защото те знаят пътя Господен, Закона на своя Бог, Но и те всички са строшили хомота, Разкъсали връзките.
- ⁶ Затова лъв от гората ще ги порази, Вълк от пустинята ще ги ограби, Рис ще причаква край градовете им; Всеки, който излезе от там, ще бъде разкъсан, Защото престъпленията им са много, Отстъпничествата им се умножиха.
- ⁷ Как ще ти простя това? Чадата ти Ме оставиха И кълнях се в ония, които не са богове; След като ги наситих, те прелюбодействаха, И на тълпи отиваха в къщите на блудниците.
- ⁸ Заран те са като нахранени коне; Всеки цвили подир жената на ближния си.
- ⁹ Няма ли да накажа за това? казва Господ; И душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ?
- ¹⁰ Качете се на стените му и събаряйте; Но не нанасяйте съвършено изстребление; Махнете клоновете му, Защото не са Господни.
- ¹¹ Защото Израилевият дом и Юдовият дом Се отнесоха много невярно към Мене, казва Господ.
- ¹² Отрекоха се от Господа, Казвайки: Не Той ни заплашва с това; И няма да ни постигне зло, Нито ще видим нож или глад;
- ¹³ Пророците са вятър, И слово Господно няма в тях. На сами тях ще се сбъдне това.
- ¹⁴ Затова, така казва Господ Бог на Силите: Понеже изговарят тия думи, Ето, Аз ще направя Моите слова в устата ти огън, И тия люде дърва, и ще ги пояде.
- ¹⁵ Ето, доме Израилев, Аз ще доведа върху вас Народ от далеч, казва Господ; Народ траен е той, народ старовременен, Народ чийто език не знаеш, Нито разбираш що говорят,
- ¹⁶ Тулът им е като отворен гроб; Те всички са юнаци.
- ¹⁷ Ще изпояждат жетвата ти и хляба ти, Които синовете ти и дъщерите ти трябваше да ядат; Ще изпояждат стадата ти и чердите ти, Ще изпояждат лозята ти и смоковниците ти, Ще разбият с меч укрепените ти градове, На които ти уповаваш.
- ¹⁸ Но и в ония дни, казва Господ, Не ща да ви нанеса съвършено изстребление.
- ¹⁹ И когато речете: Защо Господ Бог наш Ни направи всичко това? Тогава да им речеш: Както Ме оставихте Та служихте на чужди богове във вашата земя, Така ще служите на чужденци в една земя, която не е ваша.
- ²⁰ Известете това на Якововия дом, И прогласете го в Юда, като кажете:
- ²¹ Чуйте сега това, глупави и неразумни люде, Които имате очи, но не виждате, Които имате уши, но не чувате.
- ²² Не се ли боите от Мене? казва Господ, Не ще ли треперите пред Мене, Който с вечна заповед съм поставил пясъка за граница на морето, Която не може да премине; Тъй че, макар вълните му да се издигат, пак няма да преодолеят, При все, че бучат, пак няма да я преминат?
- ²³ Но тия люде имат бунтовно и непокорно сърце; Възбунтуваха се и отидоха.
- ²⁴ Не казват в сърцето си: Нека се боим сега от Господа нашия Бог, Който дава

ранния и късния дъжд на времето му, Който пази за нас определените седмици на жетвата.

25 Вашите беззакония отвърнаха тия неща, И вашите грехове ви лишиха от доброто.

26 Защото се намират между хората Ми нечестивци, Които, наблюдавайки както причакващ ловец, Полагат примки, ловят човеци.

27 Както клетката е пълна с птици, Така къщите им са пълни с плод на измама, Чрез която те се възвеличиха и обогатиха.

28 Отлъстяха, лъщят, Дори преляха със своите нечестиви дела; Не защищават делото - делото на сирачето, за да благоденствуват, И правото на бедните не отсъждат.

29 Няма ли да накажа за това? казва Господ, Душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ?

30 Удивително и ужасно нещо стана в тая страна:

31 Пророците пророкуват лъжливо, И свещениците господствуват чрез тях; И хората Ми така обичат; А какво ще правите в окончателното следствие на това?

ГЛАВА 6

Вениаминци, бягайте отсрещ Ерусалим, Затръбете в Текуе, и издигнете знак във Вет-акерем; Защото зло предстои от север, И голяма погибел.

2 Красивата и изнежена жена Сионовата дъщеря ще изтребя.

3 Овчарите и стадата им ще дойдат при нея, Ще разпъват шатрите си против нея от всяка страна, Ще пасат всеки на мястото си;

4 Ще извикат: Пригответе война против нея, Станете, и нека възлезем на пладнѐ; Горко ни! защото преваля денят, Защото се простират вечерните сенки;

5 Станете, и да възлезем през нощта, И да съборим палатите ѝ;

6 Защото така казва Господ на Силите: Отсечете дърветата ѝ, И издигнете могила против Ерусалим; Тоя е градът, който трябва да се накаже, Само насилие има в него.

7 Както блика вода от извора, Така блика злото от него; Насилие и грабеж се чува в него, Пред Мене непрестанно има болест и рани.

8 Приеми поука, Ерусалиме, Да не би да се отвръща душата Ми от тебе, Да не би да те направя пустиня, земя ненаселена.

9 Така казва Господ на Силите: Ще берат и ще оберат останалите от Израиля като лозе; Пак простри ръката си като гроздоберач към пръчките.

10 Кому да говоря, и пред кого да заявя, за да чуят? Ето, ухото им е необязано та не могат да чуят; Ето, словото Господно стана укорно за тях, Те не благоволят в него.

11 Затова съм пълен с яростта на Господа, Уморих се да се въздържам; Ще я изливам върху децата по улиците; И върху целия сбор на младежите, Защото ще бъдат грабнати и мъж с жена, Старец заедно с престарял.

12 Къщите им ще преминат на други, Също и полетата и жените им; Защото ще простра ръката Си Върху жителите на тая страна, казва Господ;

13 Защото от малък до голям Всеки от тях се е предал на сребролюбие, И от пророк до свещеник Всеки постъпва лъжливо.

14 Повърхностно са лекували те раната на хората Ми, Като са казвали: Мир, мир! а пък няма мир.

- 15** Засрамиха ли се, когато извършиха мерзости? Не, никак не ги досрамя, Нито са знаели да почервенеят; Затова ще паднат между падащите, Ще бъдат повалени, когато ги накажа, казва Господ.
- 16** Така казва Господ: Застанете на пътищата та вижте, И попитайте за древните пътеки, Где е добрият път, и ходете по него, И ще намерите покой за душите си; Но те рекоха: Не щем да ходим в него.
- 17** Поставих и пазачи над вас Та казах: Слушайте гласа на тръбата; Но те рекоха: Не щем да слушаме.
- 18** Затова, слушайте народи, И ти, съборе, узнай що има между тях.
- 19** Слушай земя; Ето, Аз ще докарам зло върху тия люде, Дори плода на помислите им; Защото не послушаха словата Ми, А колкото за закона Ми, те го отхвърлиха,
- 20** Защо Ми е ливанът що донесят от Сава, И благовонната тръстика от далечна страна? Всеизгарянията ви не Ми са приятни, Нито жертвите ви угодни.
- 21** Затова, така казва Господ: Ето, Аз ще поставя пред тия люде препънки, О които ще се спъват бащите и синовете заедно; И съседът и приятелят му ще загинат заедно.
- 22** Така казва Господ: Ето, люде идат от северната страна, И велик народ ще се подигне от краищата на земята.
- 23** Лък и копие държат, Жестоки са и немилостиви; Гласът им бучи като море, Възседнали са на коне, Всеки опълчен, както мъж за бой, Против тебе, дъщерьо сионова.
- 24** Откакто сме чули вест за тях Ръцете ни ослабнаха, Мъки ни обзеха и болки Като на жена, която ражда.
- 25** Не излизайте на полето и на път не ходете, Защото мечът на неприятеля и ужасът са от всяка страна.
- 26** Дъщерьо на людете Ми, препаши се с вретище И валяй се в пепел; Жалей като за единороден син, заплачи горчиво, Защото разрушителят ще дойде внезапно върху нас.
- 27** Поставих те изпитател и крепост между людете Си, За да узнаеш и да изпиташ пътя им.
- 28** Те всички са крайни отстъпници, които разпространяват клевети; Мед са и желязо; те всички постъпват разтленно.
- 29** Духалото изгоря; оловото се изпояде от огъня: Разтопителят напразно разтопява, Защото злите не се отделиха.
- 30** Сребро за смет ще ги нарекат, Защото Господ ги е отхвърлил.

ГЛАВА 7

Словото, което дойде към Еремия от Господа, казвайки:

- 2** Застани в портата на дома Господен Та възгласи там това слово, като кажеш: Слушайте словото Господно, всички юдейци, Които влизате през тези порти за да се преклоните Господу.
- 3** Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Поправете пътищата си и делата си, И Аз ще ви утвърдя на това място.
- 4** Не уповавайте на лъжливи думи та да казвате: Храмът Господен, храмът Господен, Храмът Господен е това.

- ⁵ Защото ако наистина поправите пътищата си и делата си; Ако съдите съвършено право между човека и ближния му;
- ⁶ Ако не угнетявате чужденеца, сирачето и вдовицата, И не проливате невинна кръв на това място, Нито следвате чужди богове за ваша повреда;
- ⁷ Тогава ще ви направя да живеете на това място, В земята, която дадох на бащите ви от века и до века.
- ⁸ Ето, вие уповавате на лъжливи думи, От които няма да се ползвате.
- ⁹ Като крадете, убивате, прелюбодействувате, И се кълнете лъжливо и кадите на Ваала, И следвате други богове, които не сте познавали.
- ¹⁰ Дохождате ли после да стоите пред Мене в тоя дом, Който се нарича с Моето име, И да казвате: Отървахме се, - за да вършите всички тия мерзости?
- ¹¹ Тоя дом, който се нарича с Моето име, Вертеп ли за разбойници стана във вашите очи? Ето, сам Аз видях това, казва Господ.
- ¹² Но идете сега на мястото Ми, което бе в Сило, Гдето в начало настаних името Си, Та вижте що му сторих Поради злодеянието на людеите Си Израиля.
- ¹³ И сега понеже извършихте всички тия дела, казва Господ, И Аз ви говорих, като ставах рано и говорех, а вие не послушахте, И ви виках, но не отговорихте;
- ¹⁴ Затова ще направя на дома, който се нарича с Моето име, На който вие уповавате, И на мястото, което дадох вам и на бащите ви, Както направих на Сило.
- ¹⁵ И ще ви отхвърля от лицето Си Както отхвърлих всичките ви братя, Цялото Ефремово потомство.
- ¹⁶ Затова ти недей се моли за тия люде, И не възнасяй вик или молба за тях, Нито ходатайствуй пред Мене; Защото няма да те послушам.
- ¹⁷ Не видиш ли що вършат те в Юдовите градове И по ерусалимските улици;
- ¹⁸ Чадата събират дърва, и бащите кладат огъня, А жените месят тестото, За да направят пити на небесната царица, И да направят възлияния на други богове, Та да Ме разгневят.
- ¹⁹ Но Мене ли разгневяват? казва Господ, - Дали не себе си разгневяват за посрамяване на своите лица?
- ²⁰ Затова, така казва Господ Иеова: Ето, гневът Ми и яростта Ми ще се излеят на това място, На човек и на животно. На полските дървета и на земния плод; И ще пламне, и няма да угасне.
- ²¹ Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Притурете всеизгарянията си на жертвите си, И яжте месото и от тях.
- ²² Защото не говорих на бащите ви, нито им дадох заповеди, За всеизгаряния и жертви В деня, когато ги изведох из Египетската земя;
- ²³ Но това им заповядах като рекох: Слушайте гласа Ми, И Аз ще ви бъда Бог, И вие ще Ми бъдете люде! И ходете по всичките пътища, които ви заповядам, За да благоденствувате.
- ²⁴ Те, обаче, не послушаха нито преклониха ухото си, Но ходиха по намеренията и по упоритостта на своето нечестиво сърце, И отидоха назад, а не напред.
- ²⁵ От деня, когато излязоха бащите ви из Египетската земя, до днес Пращах всичките Си слуги пророците при вас, Като ставах рано всеки ден и ги пращах;
- ²⁶ Те, обаче, не Ме послушаха, нито преклониха ухото си, Но закоравиха врата си; Постъпиха по-зле от бащите си.
- ²⁷ Затова говори им всички тия думи, Но те няма да те послушат; Тоже извикай към

тях, Но те не ще ти отговорят.

28 Тогава им кажи: Тоя е народът, който не слуша гласа на Господа своя Бог, Нито приема наставления; Честността изчезна и се изгуби от устата им.

29 Острижи косата си, дъщерьо ерусалимска, и хвърли я, И плачи със силен глас по голите височини; Защото Господ отхвърли и остави поколението, на което се разгневи.

30 Защото юдейците сториха това, което бе зло пред Мене, казва Господ; Поставиха мерзостите си в дома, Който се нарича с Моето име та го оскверниха.

31 И издигнаха високите места на Тофет, Който е в долината на Еномовия син, За да горят синовете си и дъщерите си в огън, - Нещо, което не съм заповядал, нито Ми е дохождало на ум {Еврейски: Сърце.}.

32 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато няма да се нарича вече Тофет, Нито долина на Еномовия син, Но долина на клането; Защото ще погребват в Тофет понеже не ще остане място другаде;

33 И труповете на тия люде ще бъдат Храна на небесните птици и на земните зверове И не ще има кой да ги плаши.

34 Тогава ще направя да престане в Юдовите градове И по ерусалимските улици Гласът на радостта и гласът на веселието, Гласът на младоженеца и гласът на невестата; Защото земята ще запустее.

ГЛАВА 8

В онова време, каза Господ, ще извадят от гробовете им Костите на Юдовите царе и костите на техните първенци, Костите на свещениците и костите на пророците, И костите на ерусалимските жители;

2 И ще ги пръснат пред слънцето и луната И пред цялото небесно войнство, които те обичаха, На които служиха и които последваха, Които потърсиха и на които се поклониха; Тия кости не ще бъдат събрани нито погребани, Но ще служат за тор по лицето на земята.

3 И смъртта ще бъде по-желателна от живота За всичките останали, оцелели от тоя лош род, Които би останали във всичките места, гдето бих ги изгонил, Казва Господ на Силите.

4 При това рече им: Така казва Господ: Който падне, няма ли да стане? Който се отбие, няма ли да се върне?

5 Защо прочее, се отбиха тия ерусалимски люде С неизменимо отбиване, Като се прилепват за измамата И не искат да се върнат?

6 Слушах и чух, но те не говореха право; Няма кой да се кае поради злото си И да рече: Какво сторих! Всеки се връща в своето поприще Както кон, който стремително тича в боя.

7 Даже щъркелът по небето знае определените си времена, И гургулицата, и лястовицата, и жеравът Пазят времето на дохождането си; А Моите люде не знаят закона Господен.

8 Как казвате: Ние сме мъдри, И законът Господен е с нас? Ето, наистина и него Лъжливото перо на книжниците е обърнало в лъжа.

9 Мъдрите се посрамирах, Уплашиха се, и хванати бидоха; Ето, отхвърлиха словото Господно; И каква мъдрост има в тях?

10 Затова ще дам жените им на други, И нивите им на ония, които ще ги завладеят;

Защото всеки от малък до голям, Се е предал на сребролюбие; От пророк до свещеник, Всеки постъпва лъжливо.

11 И повърхностно лекува раната на дъщерята на людете Ми, Като казваха: Мир, мир! а пък няма мир.

12 Засрамирах ли се, когато извършиха мерзости? Не, никак не ги досрамя, Нито са знаели да почервенеят; Затова ще падат между падащите, Ще бъдат поваляни, когато ги накажа, казва Господ;

13 Съвършено ще ги изтребя, казва Господ; Не ще има гроздове на лозата Нито смокини на смоковницата, И листът ще повехне, И даже това, което им съм дал, ще избяга от тях.

14 Защо още седим? Съберете се, нека влезем в укрепените градове, И нека загинем там; Защото Господ нашият Бог не ни е предал на погибел, И напоил ни е с горчива вода, Понеже съгрешихме на Господа.

15 Очаквахме мир, но никакво добро не дойде, - Време на изцеление, но, ето, смущение.

16 Пръхането на конете му се чу от Дан; Цялата страна се потресе от гласа на цвиленията на яките му коне; Защото дойдоха та изпоядоха страната и всичко, що има по нея, Града и ония, които живеят в него.

17 Защото, ето, Аз пращам върху вас змии, ехидни, Които не се омайват, Но ще ви хапят, казва Господ.

18 Дано бих намерил утешение за скръбта си! Сърцето ми е от дън изнемощяло.

19 Ето, гласът на дъщерята на людете Ми, Която вика от далечна земя, като казва: Господ не е ли в Сион? Царят му не е ли в него? Защо Ме разгневиха с изваяните си идоли, С чуждите суети?

20 Премина жетвата, мина се лятото, И ние не се избавихме.

21 Съкрушен съм поради съкрушението на дъщерята на людете Ми; Помрачен съм; ужас ме обзе.

22 Няма ли балсам в Галаад? Няма ли там лекар? Защо, прочее, изцеляването на дъщерята на людете Ми не се усъвършенствува?

ГЛАВА 9

О да би била главата ми вода, Очите ми извор на сълзи, Та да плача денем и нощем За убитите на дъщерята на людете ми!

2 О, да би имало за мене в пустинята убежище за пътници, За да оставя людете си и да си отида от тях! Защото те всички са прелюбодейци, Сбирщина от вероломци.

3 Запъват езика си като че ли е лъкът им за лъжа, Засилват се на земята, но не за честността; Защото напредват от зло в зло, А Мене не познават, казва Господ.

4 Пазете се всеки от ближния си, И нямайте доверие на никой брат; Защото всеки брат ще изневерява до край, И всеки ближен разпространява клевети.

5 Всеки мами ближния си, Никога не говорят истината, Научиха езика си да говори лъжи, До уморяване вършат беззаконие.

6 Жилището ти е всред коварство; Чрез коварство те отказват да Ме познаят, казва Господ.

7 Затова така казва Господ на Силите: Ето, ще ги претопя та ще ги опитам; Защото какво друго да направя поради дъщерята на людете Ми?

- ⁸ Езикът им е смъртоносна стрела, говори коварно; С устата си човек говори мирно на ближния си, Но в сърцето си поставя засада против него.
- ⁹ Няма ли да ги накажа за това? казва Господ; Душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ?
- ¹⁰ За планините ще подема плач и ридание, За пасбищата на степите жалеене, Защото така изпогоряха щото няма кой да мине през тях, Нито се чува глас на стадо; От небесна птица до животно Побягнаха, отидоха.
- ¹¹ Аз ще обърна Ерусалим на грамади, жилище на чакали, И ще обърна на пустиня Юдовите градове, останали без жители.
- ¹² Кой е мъдър човек та да може да разбере това, Комуто са говорили устата Господни, за да обясни, Защо загина страната И е изгорена като пустиня, та да няма кой да минава през нея?
- ¹³ И Господ казва: Понеже оставиха Моя закон, Който поставих пред тях, И не послушаха гласа Ми, Нито ходиха по него,
- ¹⁴ Но ходиха по упоритостта на своето сърце, И подир ваалимите, както ги научиха бащите им,
- ¹⁵ Затова, така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще нахраня тия люде с пелин, И ще ги напоя с горчива вода;
- ¹⁶ Тоже ще ги разпръсна между народи, Които нито те, нито бащите им са познали; И ще изпратя нож подир тях, Догдето ги изстребя.
- ¹⁷ Така говори Господ на Силите: Размислете и повикайте да дойдат оплаквачките, И изпратете за вещите жени, за да дойдат;
- ¹⁸ И нека побързат да подемат ридание за нас, За да поронят очите ни сълзи, И клепачите ни да излеят вода.
- ¹⁹ Защото глас на ридание се чува от Сион, който казва: Как сме разорени! Много сме посрамени, защото оставихме земята, Понеже събориха жилищата ни.
- ²⁰ Обаче, слушайте, жени, словото Господно, И нека приеме ухото ви словото на устата Му; Научете дъщерите си на ридание, И всяка ближната си на плач.
- ²¹ Защото смъртта възлезе през прозорците ни, Влезе в палатите ни, За да изсече децата от улиците, Юношите от площадите.
- ²² Речи: Така казва Господ. Човешки трупове ще паднат Като тор по лицето на нивата, И като ръкойката зад жетвар, Която никой няма да събере.
- ²³ Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, Силният да не се хвали със силата си, И богатият да не се хвали с богатството си;
- ²⁴ Но който се хвали нека се хвали с това, Гдето разбира и познава Мене, Че съм Господ, Който извършвам милост, Правосъдие и правда на земята; Понеже в това благоволя, казва Господ,
- ²⁵ Ето, идат дни, казва Господ, Когато Аз ще накажа Всичките обрязани заедно с необрязаните;
- ²⁶ Египет, Юда, Едом, Амонците, Моав, И всички, които си стрижат издадените части на косата, Които живеят в пустинята; Защото всички тия народи са необрязани, А целият Израилев дом е с необрязано сърце.

ГЛАВА 10

Слушайте словото, което Господ говори вам, доме Израилев!

² Така казва Господ: Не учете пътя на народите, И не се плашете от небесните знамения По причина, че народите се плашат от тях.

³ Защото обичаите на племената са суетни; Понеже само дърво е това, което секат от гората, Нещо издялано от дърводелски ръце с брадва;

⁴ Украшават го със сребро и злато, Закрепват го с гвоздеи и чукове, За да не се клати;

⁵ Те стоят прави като плашило в бостан, Но не говорят, Трябва да се носят, Защото не могат да ходят. Не бойте се от тях, защото не могат да докарат никакво зло, Нито им е възможно да докарат никакво добро.

⁶ Няма подобен на Тебе Господи; Велик си, и велико е името Ти в сила.

⁷ Кой не би се боял от Тебе, Царю на народите? Защото на Тебе се пада това, Понеже между всичките мъдри на народите, И във всичко що мъдростта им владее, няма подобен на Тебе.

⁸ Но всички ония са скотски и безумни; Суетно е учението им; то е само дърво.

⁹ Сребро изковано в плочи се донася от Тарсис, И злато от Офир {Еврейски: Уфаз.}, Изделие на художник и на златарски ръце, - Синьо и мораво за облеклото им, Всецяло изработка на изкусни хора.

¹⁰ Но Господ е истинският Бог, Живият Бог и вечният Цар; От Неговия гняв земята се тресе, И народите не могат да устоят пред негодуванието Му.

¹¹ (Така ще им речете: Ония богове, които не са направили небето и земята, Да! те ще изчезнат от земята и изпод това небе).

¹² Той направи земята със силата Си, Утвърди света с мъдростта Си, И разпростря небето с разума Си.

¹³ Когато издава гласа Си водите на небето шумят, И Той издига пари от краищата на земята; Прави светкавици за дъжда, И изважда вятър от съкровищата Си.

¹⁴ Всеки човек е твърде скотски, за да знае; Всеки златар се посрамва от кумира си, Защото леяното от него е лъжа, В което няма дишане.

¹⁵ Суета са те, дело на заблуда; Във времето на наказанието им те ще загинат,

¹⁶ Оня, който е делът на Якова, не е като тях, Защото Той е създател на всичко; Израил е племето, което е наследството Му; Господ на Силите е името Му.

¹⁷ Събери от земята стоката си, Ти, която живееш в крепостта.

¹⁸ Защото, така казва Господ: Ето, Аз в това време ще изхвърля като с прашка жителите на тая страна, И ще ги утесня, та да почувствуват злото.

¹⁹ Горко ми поради болежа ми! Раната ми е люта; но аз рекох: Наистина тая болка ми се пада, и трябва да я търпя.

²⁰ Шатърът ми се развали, и всичките ми въжета се скъсаха; Чадата ми излязоха от мене, и ги няма; Няма вече кой да разпъне шатъра ми И да окачи завесите ми.

²¹ Понеже овчарите станаха като скотове И не потърсиха Господа, Затова не са успявали, И всичките им стада са разпръснати.

²² Слушай! шум! ето, иде, И голям глъч от северната страна, За да обърна Юдовите градове в пустиня, Жилище на чакали.

²³ Господи, познавам, че пътят на човека не зависи от него; Не е дадено на човека, който ходи, да управля стъпките си.

²⁴ Господи, наказвай ме, но с мярка, Не в гнева Си, да не би да ме довършиш.

²⁵ Изливай яростта Си върху народите, които не Те познават, И върху родовете, които не призовават Твоето име; Защото те изпоядоха Якова, Дори го погълнаха и го довършиха, И опустошиха жилището му.

ГЛАВА 11

Словото, което дойде към Еремия от Господа и каза:

² Слушайте думите на този завет, и говорете на Юдовите мъже и ерусалимските жители; и ти да им речеш:

³ Така казва Господ Израилевият Бог: Проклет оня човек, който не слуша думите на този завет,

⁴ който заповядах на бащите ви в деня, когато ги изведох из Египетската земя, из железарската пещ и рекох: Слушайте гласа Ми, и изпълнявайте тия думи според всичко що ви съм заповядал; и така вие ще бъдете Мои люде, и Аз ще бъда ваш Бог,

⁵ за да изпълня клетвата, с която се клех на бащите ви, да им дам земя, която изобилва с мляко и мед, както я изпълнявам днес. Тогава отговорих, като рекох: Амин, Господи!

⁶ И Господ ми рече: Възгласи всички тия думи в Юдовите градове и в ерусалимските улици, като кажеш: Слушайте думите на този завет и изпълнявайте ги.

⁷ Защото изрично заявявах пред бащите ви в деня, когато ги изведох от Египетската земя, дори до днес, като ставах рано и заявявах казвайки: Слушайте гласа Ми.

⁸ Но те не послушаха нито приклониха ухото си, а ходиха всеки по упоритостта на нечестивото си сърце; затова докарах върху тях всичко казано в този завет, който им заповядах да изпълняват, но който не изпълниха.

⁹ И Господ ми рече: Заговор се намери между Юдовите мъже и ерусалимските жители.

¹⁰ Те са се върнали в беззаконията на праотците си, които отказаха да слушат Моите думи, и са последвали други богове, за да им служат. Израилевият дом и Юдовият дом са нарушили завета, който направих с бащите им.

¹¹ Затова, така казва Господ: Ето, ще докарам зло върху тях, От което не ще могат да избягнат; И ще извикат към Мене, - Но няма да ги послушам.

¹² Тогава Юдовите градове и ерусалимските жители ще отидат И ще извикат към боговете, на които кадят: Но те няма никак да ги спасят Във време на бедствието им.

¹³ Защото, колкото е числото на градовете ти, Толкова са и боговете ти, Юдо; И колкото е числото на ерусалимските улици, Толкова олтари издигнахте на онова срамотно нещо, - Олтари, за да кадите на Ваала.

¹⁴ Затова ти недей се моли за тия люде, Нито възнасяй вик или молба за тях; Защото Аз няма да ги послушам, когато викат към Мене, Поради своето бедствие.

¹⁵ Какво право има любезната Ми в Моя дом, Като е блудствувала с мнозина, И е престанало да се принася от тебе светото месо? Когато струваш зло, тогава се веселиш.

¹⁶ Господ те нарече Маслина вечнозелена, красива доброплодна; Но с шум на силно вълнение запали огън върху нея, И клоните ѝ се строшиха.

¹⁷ Защото Господ на Силите, Който те е насадил, Изрече зло против тебе Поради злото, което Израилевият дом и Юдовият дом Си избраха да извършат Като Ме разгневиха с каденето си на Ваала.

- ¹⁸ Но Господ ми откри това, та го познах; И тогава Ти ми показа делата им.
- ¹⁹ Но аз бях като питомно агне, водено на клане, И не знаех, че бяха скроили замисли против мене, казвайки: Нека свалим дървото с плода му, И нека го отсечем от земята на живите, За да се не помни вече името му.
- ²⁰ Но, о, Господи на Силите, Който съдиш праведно, Който изпитваш вътрешностите и сърцето, Нека видя Твоето въздаяние върху тях! Защото на Тебе поверих делото си.
- ²¹ Затова, така казва Господ за анатотските мъже, Които искат да отнемат живота ти, и казват: Да не пророкуваш в името Господно, Да не би да умреш от ръцете ни, -
- ²² Прочее, така казва Господ на Силите: Ето, Аз ще ги накажа; Юношите ще измрат чрез нож, Синовете им и дъщерите им ще измрат от глад,
- ²³ И няма да останат от тях; Защото ще докарам зло върху анатотските мъже В годината, когато ги накажа.

ГЛАВА 12

Праведен си, Господи, когато се съдя с Тебе; Но пак не разисквам с Тебе за съдбите Ти, - Защо успява пътят на нечестивите? Защо са охолни всички, които постъпват коварно?

² Насади си ги, и те даже се закорениха; Растат, даже и принасят плод; Ти си близо в устата им, А далеч от сърцата {Еврейски: Вътрешностите.} им.

³ Но Ти, Господи, ме познаваш; Виждаш ме и изпитваш какво е сърцето ми спрямо Тебе; Отдели ги като овце за клане, И пригответи ги за деня, когато ще бъдат заклани.

⁴ До кога ще жалее страната, И ще съхне тревата на цялата земя? Загинаха животните и птиците Поради нечестията на жителите ѝ, Защото рекоха: Той няма да види сетнината ни.

⁵ Ако тичаш с пешаците, и те те изморят, Тогава как ще се надваряш с конете? И макар, че в мирна страна си в безопасност, Но какво би направил в прииждането на Иордан?

⁶ Защото братята ти и бащиният ти дом, - Даже и те се обходиха коварно към тебе, Да! и те извикаха подир тебе велегласно; Но не ги вярвай, даже ако ти говорят добро.

⁷ Напуснах дома Си, отхвърлих наследството Си, Предадох възлюблената на душата Ми в ръката на неприятелите ѝ.

⁸ Наследството Ми стана за Мене като лъв в гора; То издаде гласа си против Мене; Затова го намразих.

⁹ Наследството Ми е за Мене като пъстра хищна птица; Хищните птици от всяка страна са против него, Идете, съберете всичките полски зверове, Докарайте ги да го изпоядат.

¹⁰ Много овчари развалиха лозето Ми, Потъпкаха Моя дял, Обърнаха любимия Ми дял в непроходима пустиня.

¹¹ Обърнаха го в пустота; Той, като запустен, жалее пред Мене; Цялата страна е опустошена, Защото няма кой да вземе това присърце,

¹² По всичките голи височини на пустинята дойдоха разорители; Защото ножът Господен пояжда От единия край на страната до другия; Никоя твар няма мир.

¹³ Сеяха жито, но са пожънали тръни; Трудиха се, но никак не се ползват;

Посрамете се, прочее, от тия си произведения, Поради пламенния гняв на Господа.

14 Така говори Господ Против всичките ми зли съседи, Които посягат на наследството, което дадох на хората Си Израила, като казва: Ето, ще ги изтръгна от земята им, И ще изтръгна Юдовия дом отсрещ тях;

15 И след като ги изтръгна, Пак ще им покажа милост, И ще ги върна всеки човек в наследството му, И всеки човек в земята му.

16 И ако научат добре обходата на Моите люде, Да се кълнат в Моето име, казвайки: Заклевам се в живота на Господа! (Както те научиха Моите люде да се кълнат във Ваала), Тогава и те ще бъдат утвърдени сред хората Ми.

17 Но ако не послушат, Съвсем ще изтръгна и ще изтребя оня народ, Казва Господ.

ГЛАВА 13

Така ми рече Господ: Иди та си купи ленен пояс, и опаши го на кръста си, но във вода не го туряй.

2 И тъй, купих пояса, според Господното слово, и опасах го на кръста си.

3 И Господното слово дойде към мене втори път и рече:

4 Вземи пояса, който си купил, който е на кръста ти, и стани та иди при Ефрат, и скриј го там в някоя пукнатина на канарата.

5 Прочее, отидох та го скрих при Ефрат, според както ми заповяда Господ.

6 И подир много дни Господ ми рече: Стани та иди при Ефрат, и вземи от там пояса, който ти заповядах да скриеш там.

7 Тогава отидох при Ефрат та изкопах, и взех пояса от мястото гдето бях го скрил; и, ето, поясът беше се развалил, не струваше за нищо.

8 Тогава Господното слово дойде към мене и рече:

9 Така казва Господ: Също така ще разваля гордостта на Юда И голямата гордост на Ерусалим.

10 Тия зли люде, които отказват да слушат думите Ми, Които ходят според упоритостта на своето сърце, И следват други богове, за да им служат и да им се кланят, Ще бъдат като тоя пояс, който не струва за нищо.

11 Защото като пояс, който прилепва за кръста на човека, Аз прилепих при Себе Си целия Израилев дом И целия Юдов дом, казва Господ, За да Ми бъдат люде и име, Хвала и слава; но не послушаха.

12 За туй, кажи им това слово - Така казва Господ Израилевият Бог: Всеки мех се пълни с вино, И те ще ти рекат: Та не знаем ли ние, че всеки мех се пълни с вино?

13 Тогава рече им: Така казва Господ: Ето, ще напълня до опиване всичките жители на тая земя, - Царете, които седят на Давидовия престол, Свещениците, пророците, И всичките ерусалимски жители.

14 Ще ги удрям един о друг, Бащите и синовете заедно, казва Господ; Няма да пожаля, нито да пощадя, нито да покажа милост Та да ги не изтребя.

15 Слушайте и внимавайте, не се надигайте; Защото Господ е говорил.

16 Дайте слава на Господа вашия Бог Преди да докара тъмнина, Преди нозете ви да се препънат по тъмните планини, И преди Той да превърне в мрачна сянка Виделото, което вие очаквате, И да го направи гъста тъмнина.

17 Но ако не послушате това, Душата ми ще плаче тайно поради гордостта ви; И окото ми ще се просълзи горчиво и ще рони сълзи, Защото стадото Господно се

завежда в плен.

18 Кажи на царя и на овдовялата царица: Смирете се, седнете ниско, Защото падна главното ви украшение, Славната ви корона.

19 Градовете на юг се затвориха, И няма кой да ги отвори; Всички от Юда са закарани в плен, Той цял е заведен в плен.

20 Дигни очите си та виж идещите от север; Где е стадото, което ти се даде, - хубавите твои овце?

21 Какво ще речеш, когато ще постави Приятелите ти да началствуват над тебе, Тъй като ти сам си ги научил да бъдат против тебе? Не ще ли те хванат болки както на жена, която ражда?

22 Ако ли речеш в сърцето си: Защо ми се случи това? Поради многото ти беззакония дигнаха се полите ти, И петите ти понасят насилие.

23 Може ли етиопянин да промени кожата си, или леопард пъстротите си? Тогава можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло.

24 Затова ще ги разпръсна като плява, Която се разнася от пустинния вятър.

25 Това е, което ти се пада с жребие от Мене, Отмереният ти дял, казва Господ, - Понеже си Ме забравил и си уповавал на лъжа,

26 Затова и Аз ще дигна полите ти до лицето ти, Та ще се яви срамотата ти.

27 Видях твоите мерзости по хълмовете и по полетата, Прелюбодействата ти и цвиленията ти, Безсрамното ти блудство. Горко ти, Ерусалиме! До кога още няма да се очистиш?

ГЛАВА 14

Господното слово, което дойде към Еремия за бездъждието:

2 Юда ридае, и людете в портите му са изнемощели; Седят на земя чернооблечени; И викът на Ерусалим се издигна,

3 Големците му пращат подчинените си за вода; Те отиват при кладенците, но не намират вода; Връщат се с празните си съдове; Посрамват се и се смущават и покриват главите си.

4 Понеже земята се пукна, Защото няма дъжд на земята, Затова орачите се посрамват, Покриват главите си.

5 Още и кошутата ражда на полето И оставя рожбата си понеже няма трева.

6 И дивите осли като застават по голите височини, Задушават се за въздух като чакали; Очите им чезнат понеже няма трева.

7 Господи, при все че беззаконията ни свидетелствуват против нас, Ти действуй заради името Си; Защото отстъпничествата ни са много; На Тебе съгрешихме.

8 Надеждо на Израиля, Спасителю негов в скръбно време, Защо да си като пришелец в тая страна, И като пътник отбил се да пренощува?

9 Защо да си като човек смаян, Като силен мъж, който не може да избави? Обаче Ти, Господи, си всред нас; Ние се наричаме с Твоето име; недей ни оставя.

10 Така казва Господ на този народ; Както обикнаха да се скитат, И не въздържаха нозете си, Така Господ не благоволи в тях; Сега ще си спомни беззаконието им, И ще накаже греховете им.

11 И рече ми Господ: Недей се моли за доброто на тия люде.

12 Даже ако постят, не ще послушам вика им, И ако принесат всеизгаряния и

приноси, Не ще благоволя в тях; Но ще ги довърша с нож, с глад и мор.

13 Тогава рекох: Уви, Господи Иеова! Ето, пророците казват на тях: Няма да видите нож, нито ще има глад у вас, Но ще ви дам сигурен мир на това място.

14 Тогава ми рече Господ: Лъжливо пророкуват пророците в името Ми; Аз не съм ги пратил, нито съм им заповядал, Нито съм им говорил; Те ви пророкуват лъжливо видение, гадание, Суетата и измамата на своето сърце.

15 Затова, така казва Господ За пророците, които пророкуват в Моето име Без да съм ги изпратил, Но които казват: Нож и глад не ще има в тая страна, - С нож и с глад ще бъдат изтребени тия пророци.

16 А хората, на които те пророкуват, Ще бъдат изхвърлени по ерусалимските улици, Загинали от глад и от нож; И не ще има кой да ги заравя, Тях и жените им, синовете им и дъщерите им; Защото ще излея върху тях собственото им зло.

17 И ще им кажеш това слово: Нека ронят очите ми сълзи нощем и денем Без да престанат; Защото девичата, дъщерята на хората ми, Е поразена с голямо поразяване, с много люта рана.

18 Ако изляза на полето, Ето убитите с нож! И ако вляза в града, Ето изнемощелите от глад Дори пророкът и свещеникът Обходиха земята, но не знаят какво да се направи.

19 Отхвърлил ли си съвсем Юда? Погнусила ли се е душата Ти от Сион? Защо си ни поразил, та няма изцеление за нас? Очаквахме мир, но никакво добро не дойде, И време за изцеление, но, ето, смущение!

20 Признаваме, Господи, нечестията си, И беззаконието на бащите си, Защото сме Ти съгрешили.

21 Заради името Си недей се погнусява от нас, Не опозорявай славния Си престол; Спомни си, не нарушавай завета Си с нас.

22 Между идолите на народите има ли някой да дава дъжд? Или небето от себе си ли дава дъждове? Не си ли Ти, Който даваш, Господи Боже наш? Затова Тебе чакаме, Защото Ти си сторил всичко това.

ГЛАВА 15

Но Господ ми рече: Даже Моисей и Самуил ако биха застанали пред Мене, Пак душата Ми не би се смилила за тия люде. Изпъди ги от лицето Ми, и нека си излязат.

2 И когато ти речат: Къде да излезем? Тогава ще им речеш: Така казва Господ: Които са за смърт, на смърт, И които са за нож, под нож; И които са за глад, на глад, И които са за плен, в плен.

3 И ще докарам на тях четири вида язви, казва Господ: Ножът да заколи и кучетата да разкъсат, А небесните птици и земните зверове Да изпоядат и да изтребят.

4 И ще ги направя да бъдат тласкани по всичките царства на света Поради Манасия, син на Юдовия цар Езекия, По причина на това, което стори в Ерусалим.

5 Защото кой ще се умилистови за тебе, Ерусалиме? Или кой ще те пожали? Или кой ще се обърне да те попита: Как си?

6 Ти си Ме отхвърлил, казва Господ, Отишъл си надире, Затова ще простра ръката Си против тебе та ще те погубя; Дотегна Ми да показвам милост.

7 Ще ги отвея с веяло в портите на тая земя, Ще ги обезчадя, ще изтребя хората Си, Защото не се връщат от пътищата си.

8 Вдовиците им се умножиха пред Мене повече от морския пясък; На пладне

доведох грабител върху тях против майката на младите; Внезапно докарах върху нея мъка и ужаси.

⁹ Оная, която роди седем, изнемощя, предаде дух; Нейното слънце залезе, когато беше още ден, Тя биде посрамена и смутена; А останалите от тях ще предам на нож Пред неприятелите им, казва Господ.

¹⁰ Горко ми, майко моя, За гдето си ме родила човек за каране, И човек за препиране с целия свят! Аз нито съм давал с лихва, нито са ми давали с лихва, Все пак, обаче, всеки от тях ме кълне.

¹¹ Господ ми каза: Непременно ще те укрепя за добро; Непременно ще заставя неприятеля да ти се моли В лошо време и в скръбно време.

¹² Има ли желязо, което може да счупи северното желязо и медта?

¹³ Имотът ти и съкровищата ти ще предам на разграбване без замяна, и по всичките твои предели, И то поради всичките ти грехове.

¹⁴ И ще те отведа с неприятелите ти В страна, която не знаеш; Защото се запали огънят на гнева Ми, И ще гори върху вас.

¹⁵ Ти, Господи, познаваш делото ми спомни си за мене; Посети ме и отплати за мене на гонителите ми; В дълготърпението Си не ме отнимай. Знай, че заради Тебе претърпях укор.

¹⁶ Като намерих Твоите думи изях ги, И Твоето слово ми беше радост и веселие на сърцето; Защото се наричам с Твоето име, Господи Боже на Силите.

¹⁷ Не седях в събрание на веселящите се, Нито се радвах с тях; Седях сам поради ръката Ти, Защото Ти ме изпълни с негодувание.

¹⁸ Защо е постоянна болката ми, И раната ми тъй тежка щото не приема изцеление? Ще ми станеш ли като измамлив поток, Като непостоянни води?

¹⁹ Затова, така казва Господ: Ако се върнеш от тоя си ум, тогава пак ще те възстановя, За да стоиш пред Мене; И ако отделиш скъпоценното от нищожното, Тогава ще те направя да бъдеш като Моите уста. Те нека се обърнат към тебе, Но ти не се обръщай към тях.

²⁰ И ще те направя срещу тия люде яка медна стена; Те ще воюват против тебе, но няма да ти надвият, Защото Аз съм с тебе, за да те избавям И да те отървавам, казва Господ.

²¹ Ще те отърва от ръката на нечестивите, И ще те изкупя от ръката на насилниците.

ГЛАВА 16

Господното слово дойде пак към мене и рече:

² Недей си взема жена, Нито да родиш синове или дъщери на това място,

³ Защото така казва Господ За синовете и за дъщерите, които се раждат на това място, И за майките, които са ги родили, И за бащите, които са ги добили в тая страна;

⁴ Те ще умрат от разни видове люта смърт; Не ще бъдат оплакани, нито погребани; Ще бъдат като тор по лицето на земята; Ще загинат от нож и от глад, И труповете им ще бъдат храна За небесните птици и за земните зверове.

⁵ Защото така казва Господ: Не влизай в дом гдето има жалеене, И не ходи да ридаш или да ги оплакваш; Защото отнех мира Си от тия люде, казва Господ, Да! милосърдието и щедростите Си.

- ⁶ И големи и малки ще измрат в тая страна; Не ще бъдат погребани, нито ще ги оплачат, Нито ще направят нарязвания по телата си, Нито ще се обръснат за тях,
- ⁷ Нито ще раздават хляб в жалеенето, За да ги утешат за умрелия, Нито ще ги напоят с утешителната чаша За баща им или за майка им.
- ⁸ Не влизай и в дом, гдето има пируване, Да седиш с тях та да ядеш и да пиеш;
- ⁹ Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще направя да престане в това място, Пред очите ви, и във вашите дни, Гласът на радостта и гласът на веселието, Гласът на младоженеца и гласът на невестата.
- ¹⁰ И когато известиш на тия люде всички тия думи, и те ти рекат: Защо е изрекъл Господ това голямо зло против нас? И какво е беззаконието ни и какъв грехът ни, който сме извършили против Господа нашия Бог?
- ¹¹ Тогава да им речеш: Понеже Ме оставиха бащите ви, казва Господ, Та последваха други богове, Служиха им и им се поклониха, А Мене оставиха и закона Ми не опазиха;
- ¹² А и вие сторихте още по-лошо от бащите си, Защото, ето, ходите всеки по упоритостта на нечестивото си сърце, И не слушате Мене;
- ¹³ Затова ще ви изхвърля от тая страна В страна, която не сте познавали, нито вие, нито бащите ви; И там денем и нощем ще служите на други богове; Понеже няма да покажа милост към вас.
- ¹⁴ Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато няма вече да рекат: Заклевам се в живота на Господа, Който изведе израилтяните от египетската земя!
- ¹⁵ Но: Заклевам се в живота на Господа, Който изведе израилтяните от северната земя, И от всичките страни, гдето ги беше изгонил! И Аз ще ги върна пак в страната им, Която дадох на бащите им.
- ¹⁶ Ето, ще пратя за много рибари, Казва Господ, та ще ги изловят; И подир това ще пратя за много ловци, Та ще ги гонят от всяка планина, И от всеки хълм и от дупките на канарите.
- ¹⁷ Защото очите Ми са върху всичките им пътища; Те не са скрити от лицето Ми, Нито е утаено беззаконието им от очите Ми.
- ¹⁸ И най-напред ще им въздам двойно За беззаконието им и за греха им, Защото оскверниха земята Ми с трупове на гнусотиите си, И с мерзостите си напълниха наследството Ми.
- ¹⁹ Господи, сило моя и крепост моя, Прибежище мое в скръбен ден! При Тебе ще дойдат народите от краищата на земята, И ще рекат: Бащите ни не наследиха друго освен лъжи, Суета и безполезни работи.
- ²⁰ Да си направи ли човек богове, Които, все пак, не са богове?
- ²¹ Затова, ето, ще ги направя тоя път да познаят - Ще ги направя да познаят ръката Ми и силата Ми; И те ще познаят, че името Ми е Иеова.

ГЛАВА 17

- Ю**довият грях е записан с желязна писалка, С диамантов връх; Начертан е на плочата на сърцето им, И върху роговете на жертвениците ви,
- ² Докато чадата им помнят жертвениците си и ашерите си При зелените дървета по високите хълмове.
- ³ О, планино Моя в полето, Ще предам на разграбване имота ти и всичките ти

съкровища, Тоже и високите ти места, поради грях във високите ти предели.

⁴ И ти, да! едвам оцеляла ти, Ще престанеш да владееш наследството си, което ти дадох; И ще те накарам да робуваш на неприятелите си В страна, която не си познавала; Защото запалихте огъня на гнева Ми, Който ще гори до века.

⁵ Така казва Господ: Проклет да бъде оня човек, Който уповава на човека, И прави плътта своя мишца, И чието сърце се отдалечава от Господа.

⁶ Защото ще бъде като изтравничето в пустинята, И няма да види, когато дойде доброто, Но ще обитава в сухите места в пустинята, В една солена и ненаселена страна.

⁷ Благословен да бъде оня човек, Който уповава на Господа, И чието упование е Господ.

⁸ Защото ще бъде като дърво насадено при вода, Което разпростира корените си при потока, И няма да се бои, когато настане пекът, Но листът му ще се зеленее, И не ще има грижа в година на бездъждие, Нито ще престане да дава плод.

⁹ Сърцето е измамливо повече от всичко, И е страшно болно; кой може да го познае?

¹⁰ Аз, Господ, изпитвам сърцето, Опитвам вътрешностите, За да въздам всекиму според постъпките му, И според плода на делата му.

¹¹ Каквато е яребицата, която събира пиленца, които не е измътила, Такъв е оня, който придобива много богатство с неправда; В половината на дните му те ще го оставят, И в сетнините си той ще бъде безумен.

¹² Славен престол, от начало високопоставен, Е мястото на светилището ни.

¹³ Господи, надеждо Израилева, Всички, които Те оставят, ще се посрамят; Отстъпниците от Мене ще бъдат написани на пръстта, Защото оставиха Господа, извора на живата вода.

¹⁴ Изцели ме, Господи, и ще бъда изцелен; Спаси ме и ще бъда спасен; Защото с Тебе аз се хваля.

¹⁵ Ето, те ми казват: Где е словото Господно? нека дойде сега.

¹⁶ Но аз не побързах да се оттегля та да не съм пастир и да не те следвам, Нито пожелах скръбния ден; Ти знаеш; Това, що е излязло из устните ми, беше явно пред Тебе.

¹⁷ Не бивай ужас за мене; Ти си мое прибежище в злочастен ден.

¹⁸ Нека се посрамят ония, които ме гонят, а аз да се не посрамя; Нека се ужасяват те, а аз да се не ужася, Докарай върху тях злочастен ден, И сломи ги с двоен пролом.

¹⁹ Така ми рече Господ: Иди та застани в портата на чадата на людетe си, през която влизат Юдовите царе и през която излизат и във всичките ерусалимски порти, и кажи им:

²⁰ Слушайте Господното слово, Юдови царе, и всички от Юда, и всички ерусалимски жители, които влизате през тия порти.

²¹ Така казва Господ: Внимавайте на душите си и не носете товар в съботен ден, нито го внасяйте през ерусалимските порти;

²² нито изнасяйте товар из къщите си в съботен ден, и не вършете никаква работа; но освещавайте съботния ден, както заповядах на бащите ви.

²³ Те, обаче, не послушаха, нито приклониха ухото си, но закоравиха врата си, за да не чуват и да не приемат наставление.

²⁴ И тъй, ако Ме послушате внимателно, казва Господ, Да не внасяте товар през

портите на тоя град в съботен ден, Но да освещавате съботния ден Та да не вършите в него никаква работа,

25 Тогава ще влизат през портите на тоя град Царе и князе, седящи на Давидовия престол, Возени на колесници и яздеци на коне, Те и първенците им, Юдовите мъже и ерусалимските жители. И тоя град ще се населява вечно;

26 И ще дойдат от Юдовите градове И от ерусалимските околности, От Вениаминовата земя, и от полската, И от планинската, и от южната страна, Носещи всеизгаряния и жертви, И хлебни приноси и ливан, Носещи още и благодарителни жертви, в дома Господен.

27 Но ако не Ме послушате Да освещавате съботния ден, И да не носите товар, нито да влизате с такъв през ерусалимските порти в съботен ден, Тогава ще запалят огън в портите му, Който ще пояде ерусалимските палати, И няма да угасне.

ГЛАВА 18

Словото, което дойде към Еремия от Господа и каза:

2 Стани та слез в къщата на грънчаря и там ще те направя да чуеш думите Ми.

3 Тогава слязох в къщата на грънчаря; и, ето, той работеше на колелата си.

4 И колкото пъти съдът, който правеше от глина, се разваляше в ръката на грънчаря, той пак го правеше на друг съд, както се видя угодно на грънчаря да го направи.

5 Тогава Господното слово дойде към мене и рече:

6 Доме Израилев, не мога ли да направя с вас, Както тоя грънчар? казва Господ. Ето, както е глината в ръката на грънчаря, Така сте и вие, доме Израилев, в Моята ръка.

7 Когато бих рекъл за някой народ или за някое царство Да го изкореня, съсия и погубя,

8 Ако оня народ, за който съм говорил, Се отвърне от злото си, Аз ще се разкая за злото, което съм намислил да му сторя.

9 А когато бих рекъл за някой народ или за някое царство Да го съградя и насадя,

10 Ако извърши това, което е зло пред Мене, Като не слуша гласа Ми, Тогава ще се разкая за доброто, С което рекох да го облагодетелствувам.

11 Сега, прочее, иди, говори на Юдовите мъже И на ерусалимските жители, като речеш: Така казва Господ: Ето, Аз кроя зло против вас, И измислювам замисли против вас; Върнете се, прочее, всеки от лошия си път, И оправете постъпките си и делата си.

12 А те казват: Напразно! Защото според своите замисли ще ходим, И ще постъпваме всеки според упоритото си и нечестиво сърце.

13 Затова, така казва Господ: Попитайте сега между народите Кой е чул такива неща; Израилевата девица е извършила много ужасно нещо.

14 Ще престане ли ливанският сняг от скалата на полето? Ще пресъхнат ли хладните води, които идат от далеч?

15 Обаче Моите люде Ме забравиха, кадиха на суетни богове; И тия са ги направили да се препъват в пътищата си, в старите пътеки, За да ходят в обикалящите пътеки на ненаправен път,

16 За да направят земята си предмет на учудване и на вечно подсвиркване, Тъй щото всеки, който минава през нея, да се учуди и да поклати глава.

- ¹⁷ Ще ги разпръсна пред неприятеля като с източен вятър; В деня на злощастieto им ще им покажа гръб, а не лице.
- ¹⁸ Тогава рекоха: Елате, нека скроим замисли против Еремия; Защото не ще се изгуби закон от свещеник, Нито съвет от мъдър, Нито слово от пророк. Елате, да го поразим с език, И да не даваме внимание ни на една от думите му.
- ¹⁹ Внимавай на мене, Господи, И чуй гласа на ония, които се препират с мене.
- ²⁰ Ще се въздаде ли зло за добро? Защото изкопах яма за душата ми. Спомни си как застанах пред Тебе, за да говоря добро за тях, За да отвърна от тях Твоята ярост.
- ²¹ Затова предай чадата им на глад, И предай ги на силата на ножа; Нека станат жените им бездетни и вдовици, Нека мъжете им бъдат поразени от смърт, И нека паднат младежите им от нож в бой.
- ²² Нека се чуе вопъл от къщите им, Когато докарат внезапно полкове върху тях; Защото изкопах яма, за да ме хванат, И скриха примки за нозете ми.
- ²³ А Ти, Господи, знаеш целия им замисъл против мене, за да ме убият; Да не простиш беззаконието им, Нито да изличиш греха им пред лицето Си; Но да се съборят пред Тебе; Ти действуй против тях във време на гнева Си.

ГЛАВА 19

Така каза Господ: Иди та купи една глинена стомна, и вземи някой от старейшините на людетe и от старейшините на свещениците,

² и излез в долината на Еномовия син, която е при входа на грънчарската порта, и там възгласи думите, които ще ти кажа, като речеш:

³ Слушайте Господното слово, Юдови царе и ерусалимски жители. Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам на това място зло, поради което всекиму, който чуе за него ще му писнат ушите;

⁴ защото Ме оставиха, и направиха чуждо това място като кадиха в него на други богове, които не бяха познали - те и бащите им и Юдовите царе, и напълниха това място с кръвта на невинните,

⁵ и издигнаха високи места на Ваала, за да горят синовете си в огън за всеизгаряния на Ваала - нещо, което не съм заповядал, нито съм говорил, нито Ми е идвало на ум.

⁶ Затова, ето, идат дни, казва Господ, когато това място не ще се нарича вече Тофет, или долина на Еномовия син, но долина на клане.

⁷ И ще осуеят на това място съвещанията на Юда и на Ерусалим; и ще ги накарам да паднат от нож пред неприятеля си, и чрез ръката на ония, които искат живота им; а труповете им ще дам за храна на небесните птици и на земните зверове.

⁸ И ще направя тоя град предмет на учудване и подсвиркване; всеки, който минава през него ще се почуди и ще подсвирне поради всичките му язви.

⁹ И ще ги направя да ядат месата на синовете си и месата на дъщерите, и ще ядат всеки месата на другаря си, при обсадата и при утеснението, с което ще ги утеснят неприятелите им и ония, които искат живота им.

¹⁰ Тогава да строшиш стомната пред мъжете, които са отишли с тебе,

¹¹ и да им речеш: Така казва Господ на Силите: Ей така ще строша тия люде и тоя град, както някой строшава грънчарски съд, който не може вече да стане цял; и ще ги погребват в Тофет понеже не ще остане място за погребване другаде.

- ¹² Така ще постъпя с това място и с жителите му, казва Господ, и ще направя тоя град като Тофет;
- ¹³ и къщите на Ерусалим и къщите на Юдовите царе, които са нечисти, ще бъдат както мястото Тофет, дори всичките къщи, върху чиито покриви кадиха на цялото небесно войнство, и направиха възлияние на други богове.
- ¹⁴ Тогава Еремия дойде от Тофет, гдето Господ го беше изпратил да пророкува; и застана в двора на Господния дом та рече на всичките люде:
- ¹⁵ Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам на тоя град и на всичките му села всичкото зло, което изрекох против него, защото закоравиха врата си да не слушат думите Ми.

ГЛАВА 20

- А** Пасхор, син на свещеника Емир, който беше началник в Господния дом, чу Еремия като пророкуваше тия неща.
- ² Тогава Пасхор удари пророка Еремия и тури го в кладата, която бе в горната Вениаминова порта до Господния дом.
- ³ А на утринта Пасхор извади Еремия от кладата. Тогава Еремия му рече: Господ не те нарече Пасхор, но Магор-мисавив {Т.е., Трепет отсред.}.
- ⁴ Защото така казва Господ: Ето, ще те направя ужас за самия тебе и на всичките ти приятели; те ще паднат от ножа на неприятелите си, и очите ти ще видят това; и ще предам Юда цял в ръката на вавилонския цар, който ще ги заведе пленници във Вавилон и ще ги порази с нож.
- ⁵ При това, ще предам цялото богатство на тоя град, всичките му печалби, и всичките му скъпоценности, дори всичките съкровища на Юдовите царе ще предам в ръката на неприятелите им, които ще ги разграбят и ще ги вземат та ще ги занесат във Вавилон.
- ⁶ И ти, Пасхоре, заедно с всички, които живеят в дома ти, ще отидеш в плен; ще дойдеш във Вавилон, там ще умреш, и там ще бъдеш погребан, ти и всичките ти приятели, на които си пророкувал лъжливо.
- ⁷ Господи, примамил си ме, и аз бидох примамен; Ти си по-силен от мене и си надмогнал. Аз станах за присмех цял ден; всички се подиграват с мене;
- ⁸ Защото отворя ли уста, не мога да не викам; Трябва да викам: Насилство и грабеж! Защото словото Господно ми става Причина за позор и присмех цял ден.
- ⁹ Но ако река: Няма да спомена за Него, Нито ще продумам вече в името Му, Тогава Неговото слово става в сърцето ми Като пламнал огън затворен в костите ми; Уморявам се да го задържам, но не мога.
- ¹⁰ Защото чух клевета от мнозина; навсякъде е трепет; Обвинявайте! и ние ще го обвиним, - Думат всички, с които аз живеях в мир, Които гледат да се спъна, - Може би той ще се помами в някаква погрешка, Та ще надмогнем над него и ще си му отмъстим.
- ¹¹ Но Господ е с мене като мощен и страшен защитник; Затова гонителите ми ще се спънат И не ще надмогнат; Те ще се посрамят много, защото не постъпиха разумно; Срамът им ще бъде вечен, няма да се забрави.
- ¹² Но, Господи на Силите, Който изпитваш праведния, И гледаш вътрешностите на сърцето, Нека видя Твоето въздаяние върху тях, Защото на Тебе поверих делото си.
- ¹³ Пейте Господу, хвалете Господа; Защото избави душата на немотния от ръката на

злодейците.

14 Проклет да бъде денят, в който се родих; Да не бъде благословен денят, в който ме роди майка ми,

15 Проклет да бъде човекът, който извести на баща ми, Казвайки: Роди ти се мъжко дете, - И с това се зарадва много;

16 И да бъде тоя човек като градовете, Които Господ не съжали и разори, И нека слуша заран вик, И на пладне тревога;

17 Защото не ме умъртви в утробата, И тъй майка ми да ми е била гроб, И утробата ѝ да е останала всякога бременна.

18 Защо излязох из утробата Да гледам труд и скръб, И дните ми да се довършат от срам.

ГЛАВА 21

Словото, което дойде към Еремия от Господа, когато цар Седекия прати при него Пасхора Мелхиевия син и свещеника Софония, син на Маасея, да му рекат:

2 Моля, допитай се до Господа за нас, защото вавилонският цар Навуходоносор отвори война против нас; може би да подействува Господ за нас според всичките Си минали чудеса, та да се махне оня от нас.

3 Тогава Еремия им рече: Ето какво ще кажете на Седекия:

4 Така казва Господ Израилевият Бог: Ето, Аз ще обърна назад военните оръжия, които са в ръцете ви, с които се биете против вавилонския цар и халдейците, които ви обсаждат извън стените; и Аз ще ги събера всред тоя град.

5 И сам Аз ще воювам против вас с издигната ръка и със силна мишца, с гняв, с ярост и с голямо негодуване.

6 Ще поразя жителите на тоя град, и човек и животно; и ще измрат от голям мор.

7 След това, казва Господ, ще предам Юдовия цар Седекия, слугите му, людете му, оцелелите в тоя град от мор, от нож и от глад, в ръката на вавилонския цар Навуходоносора, в ръката на неприятелите им и в ръката на ония, които искат живота им; и той ще ги порази с остроото на ножа; няма да ги пощади, нито да ги пожали, нито да се смили за тях.

8 И да речеш на тия люде: Така казва Господ: Ето, полагам пред вас пътя на живота и пътя на смъртта.

9 Който остане в тоя град ще умре от нож, от глад и от мор; но който излезе та се предаде на халдейците, които ви обсаждат, ще остане жив, и животът му ще бъде като корист за него.

10 Защото насочих лицето Си против тоя град за зло, а не за добро, казва Господ; той ще бъде предаден в ръката на вавилонския цар, който ще го изгори с огън.

11 А на дома на Юдовия цар кажи: Слушайте Господното слово:

12 Доме Давидов, така казва Господ: Извършвайте правосъдие всяка заран, и отървавайте обрания от ръката на насилника, да не би поради злите ви дела да излезе яростта Ми като огън, и пламне без да има кой да го угаси.

13 Ето, казва Господ, Аз съм против тебе, която обитаваш в долината и в скалата всред полето, против вас, които казвате: Кой ще слезе против нас? или кой ще влезе

в жилищата ни?

14 И ще ви накажа според плода на делата ви, казва Господ; и ще запаля огън в леса на тоя град, та ще пояде всичко около него.

ГЛАВА 22

Така каза Господ: Слез в къщата на Юдовия цар, та изговори там това слово, като кажеш:

2 Слушай словото Господно, царю Юдов, Който седиш на Давидовия престол, Ти, слугите ти и людете ти, Които влизате през тия порти -

3 Така казва Господ: Извършвайте правосъдие и правда, И отървавайте обрания от ръката на насилника; Не онеправдавайте нито насилвайте Чужденеца, сирачето и вдовицата, И невинна кръв не проливайте на това място.

4 Защото, ако наистина вършите това, Тогава през портите на тоя дом ще влизат Царе, седящи на Давидовия престол, Возени на колесници и яздещи коне, Те, слугите им и людете им.

5 Но ако не послушате тия думи, Заклевам ви в Себе Си, казва Господ, Че тоя дом ще запустее.

6 Защото така казва Господ за дома на Юдовия цар: Ти Ми си Галаад и ливански връх; Но ще те обърна в пустиня, В градове ненаселени.

7 Ще приготвя против тебе изстребители, Всеки с оръжията му; Та ще изсекат отбраните ти кедри И ще ги хвърлят в огъня.

8 И много народи, като минат край тоя град, Ще рекат, всеки на ближния си: Защо постъпи така Господ с тоя голям град?

9 И ще отговорят: Защото оставиха завета на Господа своя Бог Та се поклониха на други богове И им служиха.

10 Не плачете за умрелия, Нито ридайте за него; Но плачете горчиво за онзи, който отива, Защото няма да се върне вече, Нито ще види пак родната си земя.

11 Защото така казва Господ За Селума, син на Юдовия цар Иосия, Който царуваше вместо баща си Иосия, Който и излезе от това място: Той няма да се върне вече;

12 Но на мястото гдето го закараха пленник, там ще умре, И няма да види вече тая земя.

13 Горко на онзи, който строи къщата си с неправда, И стаите си с кривда; Който кара ближния си да му работи без заплата, И не му дава надницата му;

14 Който си казва: Ще си построя голяма къща и широки стаи; В които си отваря прозорци, И я покрива с кедър и я боядисва с алено.

15 Понеже гледаш да си натрупаш кедрове, ще царуваш ли? Баща ти не ядеше и не пиеше ли? Да! но той извършваше правосъдие и правда, Тогава благоденствуваше.

16 Отсъждаше делото на сиромаша и на немотния; Тогава благоденствуваше. Не значеше ли това да Ме познава? казва Бог.

17 А твоите очи и твоето сърце не са в друго, Освен в нечестната си печалба, и в проливане невинна кръв, И в извършване насилство и угнетение.

18 Затова, така казва Господ За Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син: Няма да го оплакват, казвайки: Горко, брате мой! или: Горко сестро! Няма да го оплачат, казвайки: Горко, господарю! или: Горко, негово величество!

19 Той ще бъде погребан с оселско погребение, Извлечен и хвърлен оттатък

ерусалимските порти.

20 Възлез на Ливан та извикай, С висок глас извикай от Аварим към Васан Защото загинаха всичките ти любовници.

21 Говорих ти в благоденствието ти; Но ти рече: Не ща да слушам. Такава е била обходата ти от младостта ти, Че ти не слушаше гласа Ми.

22 Вятърът ще се храни с всичките ти овчари, И любовниците ти ще отидат в плен; Навярно тогава ще се смутиш и посрамиш Поради всичката си злина.

23 Ти, която населяваш Ливан, Която правиш гнездото си в кедрите, Колко ще бъдеш за жалене, Когато те нападнат мъки, Болки като на жена, която ражда!

24 Заклевам се в живота Си, казва Господ, Че даже ако Иехония, син на Юдовия цар Иоаким, Би бил печат на дясната Ми ръка, И от там бих се откъснал;

25 И ще те предам в ръката на ония, които искат живота ти, И в ръката на ония, от които се боиш, Да! в ръката на вавилонския цар Навуходоносора, И в ръката на халдейците.

26 Ще отхвърля тебе И майка ти, която те е родила, В друга земя, гдето не сте се родили, И там ще умрете.

27 А в земята, гдето душата им желае да се върне, Там няма да се върнат.

28 Нима тоя човек Иехония е строшено и презряно грънчарско изделие, Или непотребен съд? Тогава защо бяха отменати, той и потомството му, И бяха хвърлени в страна, която не познават?

29 О земя, земя, земя, чуй словото Господно;

30 Така казва Господ. Запишете тоя човек за бездетен, Човек, който няма да успее в дните си; Защото ни един човек от потомството му Не ще успее да седи на Давидовия престол И да властвува вече над Юда.

ГЛАВА 23

Горко на пастирите, Които погубват и разпръсват овците на паството Ми! казва Господ.

2 Затова, така говори Господ Израилевият Бог Против пастирите, които пасат людеите Ми: Вие разпръснахте овците Ми, и ги разпъдихте, И не ги посетихте; Ето, Аз ще ви накажа За злите ви дела, казва Господ.

3 И ще събера останалите Си овце От всичките страни, гдето ги изпъдих, И ще ги върна пак в кошарите им, Гдето ще се наплодят и умножат.

4 И ще поставя над тях пастири, които ще ги пасат; И те няма да се плашат вече, нито ще треперят, Нито ще загине някоя, казва Господ.

5 Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще въздигна на Давида праведен отрасъл, Който като цар ще царува, ще благоденствува, И ще върши правосъдие и правда по земята.

6 В неговите дни Юда ще бъде спасен, И Израил ще обитава в безопасност; И ето името, с което ще се нарича - Господ е наша правда.

7 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато не ще рекат вече: Заклеваме се в живота на Господа, Който възведе израилтяните из Египетската земя!

8 Но: Заклеваме се в живота на Господа, Който възведе и който доведе потомството на Израилевия дом От северната земя, и от всичките страни, гдето ги бях изгонил! И ще се заселят в своята земя.

⁹ За пророците. Сърцето ми дълбоко се съкрушава Всичките ми кости треперят, Като пиян съм, И като човек обладан от вино, Поради Господа, И поради светите Негови думи.

¹⁰ Защото земята е пълна с прелюбодейци; Защото поради проклятията земята плаче, Изсъхнаха пасбищата на степите; И стремежът им стана лош, И силата им несправедлива.

¹¹ Защото и пророкът и свещеникът се оскверниха; Дори в дома Си намерих нечестията им, казва Господ.

¹² Затова пътят им ще им бъде Като плъзгави места в тъмнина, По който, като бъдат тласкани, ще паднат; Защото ще докарам зло върху тях В годината на наказанието им, казва Господ.

¹³ Тоже в самарийските пророци видях безумие; Те пророкуваха чрез Ваала, и заблудиха людеите Ми Израиля.

¹⁴ Още и в ерусалимските пророци видях ужасно нещо; Прелюбодействуват и ходят в лъжа, И подкрепват ръцете на злодейците Тъй щото никой не се връща от злото си; Те всички станаха за Мене като Содом, И жителите му като Гомор.

¹⁵ Затова, така казва Господ на Силите за пророците: Ето, Аз ще ги нахраня с пелин, И ще ги напоя с горчива вода; Защото от ерусалимските пророци Се е разпространило нечестие по цялата страна.

¹⁶ Така казва Господ на Силите: Не слушайте думите на пророците, които ви пророкуват; Те ви учат суета, Изговарят видения от собственото си сърце, А не от устата Господни.

¹⁷ На ония, които Ме презират, винаги казват: Господ рече: Ще имате мир; И на всекиго, който ходи по своето упорито сърце, казват: Няма да ви постигне зло.

¹⁸ Защото, кой от тях е стоял в съвета на Господа Та е видял и чул Неговото слово? Кой от тях е внимавал в словото Му и е чул?

¹⁹ Ето, ураган от Господа, Неговата ярост, излезе, Дори ураган вихрушка; Ще избухне върху главата на нечестивите.

²⁰ Гневът на Господа няма да се върне Догдето Той не извърши и догдето не изпълни Намеренията на сърцето Си; В послешните дни ще разберете това напълно.

²¹ Аз не съм изпратил тия пророци, а при все това те се завтекоха; Не съм им говорил, а при все това те пророкуваха.

²² Но ако бяха стояли в съвета Ми, Тогава те щяха да правят людеите Ми да чуят думите Ми, И щяха да ги връщат от лошия им път И от злите им дела.

²³ Аз само отблизо ли съм Бог, казва Господ, А не Бог и отдалеч?

²⁴ Може ли някой да се скрие в тайни места, Та Аз да го не видя? казва Господ. Не Аз ли изпълням небесата и земята? казва Господ.

²⁵ Чух що говорят пророците, Които в Мое име пророкуват лъжа, Като казват: Видях сън, видях сън!

²⁶ До кога ще бъде това в сърцето на пророците, Които пророкуват лъжа, - На ония, които пророкуват измамата на своето сърце?

²⁷ Които мислят да направят людеите Ми да забравят Моето име Чрез сънищата си, които разказват всеки на ближния си, Както забравиха бащите им името Ми заради Ваала.

²⁸ Пророк, който има истински сън, нека разказва съня, И оня, който има послание от Мене, нека говори Моето послание вярно. Що има плявата с житото? казва

Господ.

²⁹ Не е ли словото Ми като огън? казва Господ, И като чук, който строшава скалата?

³⁰ Затова, ето, Аз съм против пророците, казва Господ, Които крадат думите Ми всеки от ближния си.

³¹ Ето, Аз съм против пророците, казва Господ, Които клатят езиците си и казват: Той говори.

³² Ето, Аз съм против ония, които пророкуват лъжливи сънища, казва Господ, И, като ги разказват, с лъжите си и с надменността си Правят людето Ми да се заблуждават, Тогаз, когато Аз не съм ги изпратил, нито съм им заповядал; Прочее, те никак няма да ползуват тия люде, казва Господ.

³³ И когато тия люде, Или някой пророк или свещеник, те попитат като рекат: Какво е наложеното върху тебе от Господа слово? Тогава да им кажеш що е наложеното, - Че Господ дума: Аз ще ви отхвърля.

³⁴ А колкото за пророка, свещеника и оня от людето, Който би рекъл: Наложено от Господа слово! Аз ще накажа оня човек и дома му.

³⁵ Така да речете всеки на ближния си И всеки на брата си: Какво е отговорил Господ? Или: Що е рекъл Господ?

³⁶ А да не споменете вече: Наложено от Господа слово; Понеже товар ще бъде на всекиго Неговото слово; Защото извратихте думите на живия Бог, На Господа на Силите, нашия Бог.

³⁷ Така да кажеш на пророка: Какво ти е отговорил Господ? Или: Що е рекъл Господ?

³⁸ Но понеже казвате: Наложено от Господа слово, Затова, така казва Господ: Понеже употребяват това изречение - Наложено от Господа слово, При все, че Аз пратих до вас да ви кажат Да не казвате - Наложено от Господа слово,

³⁹ Затова, ето, Аз ще ви забравя съвсем, И ще отхвърля от присъствието Си вас И града, който дадох вам и на бащите ви:

⁴⁰ И ще докарам върху вас вечен укор, И вечно посрамление, което няма да се забрави.

ГЛАВА 24

Господ ми показа; и ето две кошници смокини пред Господния храм, след като вавилонският цар Навуходоносор бе пленил от Ерусалим Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и Юдовите първенци, с художниците и ковачите, и беше ги завел във Вавилон.

² В едната кошница имаше много добри смокини, като рано узрелите смокини; а в другата кошница имаше много лоши смокини, които поради лошевината им не бяха за ядене.

³ Тогава ми рече Господ: Що виждаш, Еремие? И рекох: Смокини - добрите смокини, много добри, а лошите много лоши, тъй щото поради лошевината им не са за ядене.

⁴ Тогава Господното слово дойде към мене и рече:

⁵ Така казва Господ Израилевият Бог: Както на тия добри смокини, така ще погледна за добро на пленените из Юда, които изпратих от това място в Халдейската земя.

⁶ Защото, като насоча очите Си върху тях за добро, ще ги доведе пак в тая земя; ще ги съградя, и няма да ги съборя; ще ги насадя, и няма да ги изкореня.

⁷ Ще им дам и сърце да познават, че Аз съм Господ; и те ще Ми бъдат люде и Аз ще

им бъда Бог; защото ще се върнат при Мене с цялото си сърце.

⁸ И както лошите смокини, които поради лошевината им не се ядат, непременно така казва Господ: По същия начин ще предам Юдовия цар Седекия, първенците му, и останалите от Ерусалим, които са оцелели в тая земя, и ония, които живеят в Египетската земя;

⁹ и ще ги предам да бъдат тласкани за зло по всичките царства на света, да бъдат укорявани, и да станат за поговорка, за упрек и за проклетия във всичките места, гдето ще ги изгоня.

¹⁰ И ще пратя между тях нож, глад и мор, догдето изчезнат от земята, която дадох на тях и на бащите им.

ГЛАВА 25

Словото, което дойде към Еремия за всичките Юдови люде, в четвъртата година на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, която година бе и първа на вавилонския цар Навуходоносора,

² което слово пророк Еремия изговори на всичките Юдови люде и на всичките ерусалимски жители, като казва:

³ От тринадесетата година на Юдовия цар Иосия, Амоновия син, дори до днес, тия двадесет и три години, Господното слово дохождаше към мене; и аз ви говорих като ставах рано и говорех; но вие не послушахте.

⁴ И Господ прати до вас всичките Си слуги пророците, като ставаше рано и ги пращаше, (но не послушахте, нито приклонихте ухо да послушате),

⁵ и те казваха: Върнете се сега всеки от лошия си път и от злите си дела, и населявайте земята, която Господ даде на вас и на бащите ви от века и до века;

⁶ и не отивайте след други богове, за да им служите и да им се кланяте, и не Ме разгневявайте с делата на ръцете си; и Аз няма да ви сторя зло.

⁷ Но вие не Ме послушахте, казва Господ, като Ме разгневявахте с делата на ръцете си за собственото си зло.

⁸ Затова така казва Господ на Силите: Понеже не послушахте думите Ми,

⁹ ето Аз ще изпратя и ще взема всичките северни родове, казва Господ, тоже и слугата Ми Навуходоносора, вавилонския цар, та ще ги доведе против тая земя, и против нейните жители, и против всички тия околни народи; ще ги обрека на изстребление, и ще ги направя за учудване и за подсвиркване, и ще ги обърна на вечна пустота.

¹⁰ При това, ще направя да престане между тях гласът на веселието и гласът на радостта, гласът на младоженеца и гласът на невестата, шумът на мелницата и светенето на светилото.

¹¹ И цялата тая земя ще бъде пуста и за учудване; и тия народи ще робуват на вавилонския цар седемдесет години.

¹² А когато се свършат седемдесетте години, Аз ще накажа вавилонския цар и оня народ за беззаконието им, казва Господ, също и Халдейската земя, която ще обърна във вечна пустота.

¹³ И ще докарам върху оная земя всичките неща, които съм говорил против нея, всичко що има писано в тая книга, което Еремия пророкува против всичките народи.

¹⁴ Защото много народи и велики царе ще поробят и тях; Аз ще им въздам според делата им и според работата на ръцете им.

- ¹⁵ Защото така ми каза Господ Израилевият Бог: Вземи от ръката Ми тая чаша с виното на яростта Ми та напой от нея всичките народи, до които те пращам.
- ¹⁶ И като пият, ще политат и обезумеят поради ножа, който ще изпратя всред тях.
- ¹⁷ Тогава взех чашата от ръката на Господа та напоих всичките народи, при които ме беше изпратил Господа, а именно:
- ¹⁸ Ерусалим и Юдовите градове с царете им и първенците им, за да ги обърна в пустота, и за да станат за учудване и подсвиркване и проклетия, както са днес;
- ¹⁹ египетския цар Фараона, със слугите му, първенците му и всичките му люде;
- ²⁰ всичките разноплеменни люде, всичките царе на земята Уз, и всичките царе на Филистимската земя, с Аскалон, Газа, Акарон и останалите от Азот;
- ²¹ Едома, Моава и амонците;
- ²² и всичките тирски царе, всичките сидонски царе, и царете на островите отатък морето;
- ²³ Дедана, Тема, Вуза и всички които си стрижат издадените части на косата;
- ²⁴ всичките арабски царе, и всичките царе на разноплеменните люде, които населяват пустинята;
- ²⁵ всичките зимрийски царе, всичките еламски царе, и всичките мидски царе;
- ²⁶ всичките северни царе, ближните и далечните, едни с други, и всичките царства на света, които са по лицето на земята; а царят на Сесах {Шифърът за Вавилон.} ще пие подир тях.
- ²⁷ Затова ще им речеш: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Пийте и опийте се, повръщайте, паднете, и не ставайте вече, поради ножа, който ще изпратя всред вас.
- ²⁸ И ако откажат да вземат чашата от ръката ти и да пият, тогава да им речеш: Така казва Господ на Силите: Непременно ще пиете;
- ²⁹ защото, ето Аз докарвам зло като започвам от града, който се нарича по Моето име; и вие ли ще останете съвсем ненаказани? Няма да останете ненаказани, защото Аз ще призова нож върху всичките земни жители, казва Господ на Силите.
- ³⁰ Затова пророкувай ти против тях всички тия неща, като им кажеш: Господ ще изреве свише, И ще издаде гласа Си от светото Си обиталище; Ще изреве силно против паството Си; Ще извика, като ония, които тъпчат грозде, Против всичките жители на света.
- ³¹ Екотът ще стигне и до краищата на света, Защото Господ има съд с народите; Той ще се съди с всяка твар, Ще предаде нечестивите на нож, казва Господ.
- ³² Така казва Господ на Силите: Ето, зло ще излезе от народ към народ, И голям ураган ще се подигне От краищата на земята.
- ³³ В оня ден убитите от Господа ще лежат От единия край на земята до другия край на земята; Няма да бъдат оплакани, нито прибрани, нито погребани; Ще бъдат за тор по повърхността на земята.
- ³⁴ Лелекайте, пастири и извикайте, И вие, началници на стадото, валяйте се в пръстта; Защото напълно настана времето за да бъдете заклани и разпръснати, И ще паднете като отбран съд.
- ³⁵ И пастирите не ще имат средство за избягване, Нито началниците на стадото за избавление.
- ³⁶ Глас на вопъл от пастирите, И виене от началниците на стадото! Защото Господ опустошава пасбището им.

³⁷ И мирните кошари занемяха От пламенния гняв на Господа.

³⁸ Той е оставил убежището Си като лъв; Да! земята им стана за учудване От лютостта на насилника, И от яростния Му гняв.

ГЛАВА 26

В началото на царуването на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово от Господа, което рече:

² Така казва Господ: Застани в двора на Господния дом та изговори на всичките Юдови градове, които дохождат да се покланят в Господния дом, всичките думи, които ти заповядвам да им говориш; не задържай ни една дума.

³ Може би ще послушат, и всеки ще се върне от нечестивия си път, за да се разкая за злото, което възнамерявам да им сторя поради лошите им дела.

⁴ И да им речеш: Така казва Господ: Ако не Ме послушате да ходите в закона Ми, който поставих пред вас,

⁵ да слушате думите на слугите Ми пророците, които пращам при вас, като ставам рано и ги пращам, (но вие не послушахте),

⁶ тогава ще направя тоя дом като Сило, и ще направя тоя град предмет, с който всичките народи на света ще кълнат.

⁷ А свещениците, пророците и всичките люде чуха Еремия като говореше тия думи в Господния дом.

⁸ И като свърши Еремия да говори всичко, което Господ му бе заповядал да каже на всичките люде, тогава свещениците, пророците и всичките люде го хванаха и думаха: Непременно ще бъдеш умъртвен.

⁹ Ти защо пророкува в Господното име, като рече: Тоя дом ще стане като Сило, и тоя град ще се запusti та да няма жител? И всичките люде се събраха около Еремия в Господния дом.

¹⁰ И Юдовите първенци, като чуха това нещо, възлязоха от царския дворец в Господния дом и седнаха във входа на новата порта на Господния дом.

¹¹ Тогава свещениците и пророците говориха на първенците и на всичките люде, казвайки: Този човек заслужава да бъде умъртвен, защото пророкува против тоя град, както чухте с ушите си.

¹² Тогава Еремия говори на всичките първенци и на всичките люде, като рече: Господ ме изпрати да пророкувам против тоя дом и против тоя град всичките думи, които чухте.

¹³ Затова сега оправете постъпките си и делата си, и послушайте гласа на Господа вашия Бог; и Господ ще се разкае за злото, което е изговорил против вас.

¹⁴ А за мене, ето, съм в ръката ви; направете ми каквото ви се вижда за добро и угодно.

¹⁵ Но добре да знаете, че ако ме умъртвите, то ще докарате невинна кръв върху себе си, върху тоя град и върху жителите му; защото наистина Господ ме прати при вас да говоря в ушите ви всички тия думи.

¹⁶ Тогава първенците и всичките люде рекоха на свещениците и на пророците: Тоя човек не заслужава да бъде умъртвен; защото ни говори в името на Господа нашия Бог.

¹⁷ Тогава някои от местните старейшини станаха та говориха на всичките събрани

люде, като казаха:

18 Михей моресетецът пророкуваше в дните на Юдовия цар Езекия, като говори на всичките Юдови люде, думайки: Така казва Господ на Силите: Сион ще се изоре като нива, Ерусалим ще стане грамади от развалини, и хълмът на дома като високи места на лес.

19 Умъртвиха ли го Юдовия цар Езекия и целия Юда? Не убоя ли се той от Господа, и не умилистави ли Господа, та Господ се разкая за злото, което беше изрекъл против тях? Ние, прочее, бихме причинили голямо зло на своите души.

20 А имаше и друг човек, Урия Семаиевият син от Кириатиарим, който пророкуваше в Господното име; и пророкуваше против тоя град и против тая страна, със същите думи както и Еремия.

21 И когато цар Иоаким, всичките му силни мъже, и всичките първенци чува думите му, царят търсеше случай да го умъртви; а Урия, като чу, уплаши се, побягна, та отиде в Египет.

22 А цар Иоаким прати мъже в Египет, Елнатана, Аховоровия син, и известни мъже с него в Египет,

23 та изведоха Урия из Египет, и го доведоха при цар Иоакима, който го порази с нож и хвърли трупа му в гробищата на простолюдието.

24 Но ръката на Ахикама Сафановия син бе с Еремия, за да го не предадат в ръката на людете та да го убият.

ГЛАВА 27

В началото на царуването на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово от Господа към Еремия и рече:

2 Така ми казва Господ: Направи си ремъци и дървени части на хомот, и тури ги на врата си;

3 и прати ги на едомския цар, на моавския цар, на царя на амонците, на тирския цар и на сидонския цар чрез ръката на ония посланици, които са дошли в Ерусалим при Юдовия цар Седекия;

4 и дай им заръчка за господарите им, като речеш: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Така да кажете на господарите си -

5 Аз чрез голямата Си сила и чрез простряната Си мишца съм направил земята, както човека и животните, които са по лицето на земята; и давам я на когото благоволя.

6 И сега дадох всички тия земи в ръката на слугата Си Навуходоносора, вавилонския цар; тоже и полските зверове дадох нему за да му служат.

7 И всичките народи ще служат нему, на сина му и на внука му, докле дойде времето и на неговата земя; и тогава много народи и велики царе ще поробят и него.

8 И оня народ или царство, което не би приело да слугува на тоя вавилонски цар Навуходоносора, и което не би приело да тури врата си под хомота на вавилонския цар, - Аз ще накажа оня народ, казва Господ, с нож, с глад и с мор, догдето го довърша чрез неговата ръка.

9 А вие недейте слуша пророците си, нито чародеите си, нито предвещателите си, нито омаятелите си, които, като ви говорят, казват: Няма да слугувате на вавилонския цар;

10 защото те ви пророкуват лъжа, та да ви отдалечат от земята ви, и Аз да ви

изпъдя, та да загинете.

11 А оня народ, който подложи врата си под хомота на вавилонския цар и му слугува, него ще оставя да пребивава в земята си, казва Господ и ще я работи и ще я населява.

12 Говорих и на Юдовия цар Седекия същите думи, като рекох: Наведете вратовете си под хомота на вавилонския цар, и слугувайте нему и на людето му и ще живеете.

13 Защо да умрете, ти и людето ти, от нож, от глад и от мор, според както Господ говори за народа, който не би слугувал на вавилонския цар?

14 Затова недейте слуша думите на пророците, които като ви говорят казват: Няма да слугувате на вавилонския цар; защото те ви пророкуват лъжа.

15 Понеже Аз не съм ги пратил, казва Господ, а те пророкуват лъжливо в Моето име, та да ви изпъдя и да погинете, вие и пророците, които ви пророкуват.

16 Говорих и на свещениците и на всички тия люде, като рекох: Така казва Господ: Недейте слуша думите на пророците си, които ви пророкуват, казвайки: Ето, съдовете на Господния дом ще се донесат подир малко от Вавилон; защото те ви пророкуват лъжа.

17 Недейте ги слуша; слугувайте на вавилонския цар и живейте; защо да се запустят тоя град?

18 Но ако те са пророци и ако Господното слово е с тях, нека се помолят сега Господу на Силите щото съдовете, които са останали в Господния дом и в Ерусалим, да не отидат във Вавилон.

19 Защото така казва Господ на Силите за стълбовете, за медното море, за подножията, и за другите съдове, които са останали в тоя град,

20 които вавилонският цар Навуходоносор не взе, когато заведе в плен от Ерусалим във Вавилон Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и всичките Юдови и ерусалимски благородни, -

21 да! така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, за съдовете, които останаха в Господния дом, и в двореца на Юдовия цар и в Ерусалим:

22 Те ще бъдат занесени във Вавилон, и ще останат там до деня, когато ще ги посети, казва Господ; тогава ще ги донеса и ще ги върна на това място.

ГЛАВА 28

В същата година, в началото на царуването на Юдовия цар Седекия, в четвъртата година, в петия месец, пророк Анания, Азоровият син, който бе от Гаваон, ми говори в Господния дом, пред свещениците и пред всичките люде, казвайки:

2 Така говори Господ на Силите, Израилевият Бог, като казва: Строших хомота на вавилонския цар.

3 Вътре в две цели години ще върна в това място всичките съдове на Господния дом, които вавилонският цар Навуходоносор взе от това място и занесе във Вавилон;

4 и в това място ще върна, казва Господ, Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и всичките Юдови пленници, които отидоха във Вавилон; защото ще строша хомота на вавилонския цар.

5 Тогава пророк Еремия говори на пророк Анания пред свещениците и пред всичките люде, които стояха в Господния дом;

6 и рече пророк Еремия: Амин! Господ да направи така! Господ да изпълни думите,

които си пророкувал, и да върне от Вавилон в това място съдовете на Господния дом и всички, които са били пленени.

⁷ Обаче, чуй сега това слово, което аз говоря в ушите ти и в ушите на всичките люде:

⁸ Пророците, които са били преди мене и преди тебе от старо време, пророкуваха против много страни и против много големи царства за война, за зло и за мор.

⁹ Пророкът, който пророкува за мир, - когато се изпълни думата му, тогава ще се познае, че той е пророк, когото Господ наистина е пратил.

¹⁰ Тогава пророк Анания взе хомота от врата на пророк Еремия та го строши.

¹¹ И Анания говори пред всичките люде, думайки: Така казва Господ: По тоя начин ще строша хомота на вавилонския цар Навуходоносора от врата на всичките народи вътре в две цели години. И пророк Еремия отиде по пътя си.

¹² Тогава Господното слово дойде към Еремия, след като пророк Анания бе строшил хомота от врата на пророк Еремия, и каза:

¹³ Иди та говори на Анания като речеш: Така казва Господ: Ти строши дървените хомоти; но вместо тях ще направиш железни хомоти.

¹⁴ Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Железен хомот турих на врата на всички тия народи, за да слугуват на вавилонския цар Навуходоносора; и ще му слугуват; дадох му още и полските зверове.

¹⁵ Тогава рече пророк Еремия на пророка, Анания: Слушай сега, Анание, Господ не те е пратил; но ти правиш тия люде да уповават на лъжа.

¹⁶ Затова, така казва Господ: Ето, Аз ще те отпратя от лицето на земята! Тая година ще умреш, защото си проповядвал бунт против Господа.

¹⁷ И така, пророк Анания умря същата година, в седмия месец.

ГЛАВА 29

Ето думите на писмото, което пророк Еремия изпрати от Ерусалим до останалите старейшини на пленниците, до свещениците, до пророците и до всичките люде, които Навуходоносор бе закарал в плен от Ерусалим във Вавилон,

² (след като цар Иехония, овдовялата царица, скопците, Юдовите и ерусалимските първенци, художниците и ковачите бяха излезли от Ерусалим),

³ чрез ръката на Еласа Сафановия син, и на Гемария Хелкиевия син, (когото Юдовият цар Седекия изпрати при вавилонския цар Навуходоносора), в което писмо казваше:

⁴ Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, на всичките пленници, които Аз съм направил да бъдат закарани пленници от Ерусалим във Вавилон:

⁵ Постройте къщи и живеете в тях, насадете градини и яжте плода им,

⁶ вземете жени и народете синове и дъщери, вземете жени за синовете си и дайте дъщерите си на мъже, за да народят синове и дъщери, и умножавайте се там, и не се намалявайте,

⁷ търсете мира на града гдето ви направих да бъдете закарани пленници, и молете се за него Господу; понеже в неговия мир ще имате и вие мир.

⁸ Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Да ви не мамят пророците ви и чародеите ви, които са всред вас, и недейте слуша сънищата си, които вие давате причина да ги сънувате.

⁹ Защото те ви пророкуват лъжливо в Мое име; Аз не съм ги пратил, казва Господ.

- 10** Защото така казва Господ: Като се изпълнят седемдесет години във Вавилон, Аз ще ви посетя и ще изпълня благо за вас, казва Господ, мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.
- 11** Защото аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.
- 12** Тогава ще извикате към Мене, и ще отидете та ще Ми се помолите; и Аз ще ви послушам.
- 13** И ще Ме потърсите и ще Ме намерите като Ме потърсите с цялото си сърце.
- 14** И вие ще Ме намерите, казва Господ; и ще ви върна от плен, и ще ви събера от всичките народи и от всичките места, гдето ви бях изпъдил, казва Господ; и ще ви върна на мястото от гдето ви направих да бъдете закарани пленници.
- 15** Понеже рекохте: Господ ни е въздигнал пророци във Вавилон,
- 16** то знайте, че така говори Господ за царя, който седи на Давидовия престол, и за всичките люде, които населяват тоя град, братята ви, които не излязоха с вас в плен,
-
- 17** така казва Господ на Силите: Ето, ще изпратя върху тях нож, глад и мор, и ще ги направя като непотребни смокини, които поради лошевината им не се ядат.
- 18** И ще ги преследвам с нож, с глад и с мор; и ще ги предам да бъдат тласкани по всичките царства на света, да бъдат за проклетия, за учудване, за подсвиркване и за укор между всичките народи, гдето съм ги изпъдил;
- 19** защото не са послушали Моите думи, казва Господ, които им пратих чрез слугите Си пророците, като ставах рано и ги пращах; но вие не искахте да слушате, казва Господ.
- 20** Послушайте, прочее, Господното слово, всички вие пленени, които изпратих от Ерусалим във Вавилон.
- 21** Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, за Ахаава, Колаиевия син и за Седекия, Маасиевия син, които ви пророкуват лъжа в Моето име: Ето, ще ги предам в ръката на вавилонския цар Навуходоносора, който ще ги порази пред очите ви;
- 22** и с тях всичките Юдови пленници, които са във Вавилон, ще вземат да проклинат, казвайки: Господ да те направи като Седекия и като Ахаава, които вавилонският цар опече на огън;
- 23** защото те извършиха нечестие в Израил, прелюбодействуваха с жените на ближните си, и в Мое име говореха лъжливи думи, които не съм им заповядвал. Но Аз зная и съм свидетел, казва Господ.
- 24** Също и на нехеламеца Семаия да говориш, думайки:
- 25** Така говори Господ на силите, Израилевият Бог, като казва: Понеже си пратил писма в своето си име до всичките люде, които са в Ерусалим, и до свещеник Софония, Маасиевия син, и до всичките свещеници, в които си казал:
- 26** Господ те е поставил свещеник вместо свещеника Иодая, за да си надзирател в Господния дом над всеки човек, който като лудува се прави на пророк, за да го турят в клада и в окови.
- 27** Сега, прочее, защо не си смърлил анатотеца Еремия, който ви се прави на пророк,
- 28** тъй като е пратил до нас във Вавилон да каже: Това пленение ще бъде дълго; постройте си къщи и живеете в тях и насадете градини, и яжте плода им?
- 29** И свещеник Софония прочете това писмо като слушаше пророк Еремия.
- 30** Тогава Господното слово дойде към Еремия и рече:

³¹ Прати до всичките пленници да им кажат: Така казва Господ за нехеламеца Семаия: Понеже Семаия ви е пророкувал, а аз не съм го пратил, и ви е направил да уповавате на лъжа,

³² затова така казва Господ: Ето, ще накажа нехеламеца Семаия и потомството му; той не ще има човек, който да живее между тях люде, нито ще види доброто, което аз ще направя на людето си, казва Господ; понеже е проповядвал бунт против Господа.

ГЛАВА 30

Словото, което дойде към Еремия от Господа и рече:

² Така говори Господ Израилевият Бог, казвайки: Напиши в книга всичките думи, които ти говорих.

³ Защото, ето, идат дни, казва Господ, когато ще върна от плен людето си Израил и Юда, казва Господ; и ще ги върна в земята, която дадох на бащите им, и ще я владеят.

⁴ И ето думите, които Господ говори за Израил и за Юда:

⁵ Защото така казва Господ: Чухме шум на треперене; Страх има, а не мир.

⁶ Попитайте сега и вижте, Мъж ражда ли? Тогава защо гледам всеки мъж с ръцете си на кръста, като жена, която ражда, И лицата на всичките пребледнели?

⁷ Горко! защото велик е оня ден, Подобен нему не е бивал; Именно той е време на утеснението на Якова; Но ще бъде избавен от него.

⁸ В оня ден, казва Господ на Силите, Ще строша хомота му от врата ти, Ще разкъсам оковите ти, И чужденци няма вече да го поробват;

⁹ Но ще слугуват на Господа своя Бог, И на царя си Давида, Когато ще им въздигна.

¹⁰ Затова не бой се, служителю Мой Якове, казва Господ, Нито се страхувай, Израилю; Защото, ето, ще те избавя от далечната страна, И потомството ти от земята гдето са пленени; И Яков, като се върне, ще се успокои и си почине, И не ще има кой да го плаши.

¹¹ Защото аз съм с тебе, казва Господ, за да те избавя; Понеже при все, че ще довърша всичките народи, гдето съм те разпръснал, Тебе, обаче, не ща да довърша; Но ще те накажа с мярка. А не мога да те изкарам съвсем невинен.

¹² Защото така казва Господ: Смазването ти е неизцелимо, Раната ти тежка.

¹³ Няма кой да ходатайствува за тебе, За да бъдеш превързан; Ти нямаш целителни лекове.

¹⁴ Всичките ти любовници те забравиха, не те търсят; Защото те нараних с рана като от неприятел, С наказание от жесток човек, Поради многото твои беззакония, И понеже греховете ти се умножиха.

¹⁵ Защо викаш за смазването си И понеже болката ти е неизцелима? Поради многото твои беззакония, И понеже греховете ти се умножиха, За тая причина ти сторих това.

¹⁶ Затова всички, които те изпождат, ще бъдат изпождени, И всичките ти противници, всички до един ще отидат в плен; Още и ония, които те ограбват, ще бъдат ограбени, И всички, които те обират, ще ги предам на обир.

¹⁷ Защото ще ти възстановя здравето, И ще те изцеля от раните ти, казва Господ, Понеже те нарекох отхвърлен, и казаха: Това е Сион, за когото никой не го е грижа.

- 18** Така казва Господ: Ето, Аз ще върна от плена Якововите шатри, И ще се смиля за жилищата му; Всеки град ще се съгради на своята грамада развалини, И палатът {Т.е., вероятно, храма.} ще се възстанови както е бил по-напред.
- 19** И от тях ще изхожда благодарение И глас на ония, които се веселят; И Аз ще ги умножа, та няма да се умалят, Ще ги прославя и не ще се унижат.
- 20** Чадата им ще бъдат както по-напред, И тяхното събрание ще се утвърди пред Мене; И ще накажа всички, които ги угнетяват.
- 21** Първенецът им ще бъде от тях, И управителят им ще произлезе изсред тях; Аз ще го направя да се приближава, И той ще се приближава до Мене; Защото кой е този, който е утвърдил сърцето си, Да се приближи до Мене? казва Господ.
- 22** И вие ще Ми бъдете люде, И Аз ще ви бъда Бог.
- 23** Ето, ураган от Господа, Неговата ярост, излезе, Вихрушка, която помита; Ще избухне върху главата на нечестивите.
- 24** Пламенният гняв на Господа няма да се върне догдето Той не извърши, И догдето не изпълни, намеренията на сърцето Си; В последните дни вие ще разберете това.

ГЛАВА 31

В същото време, казва Господ, Ще бъда Бог на всичките Израилеви родове, И те ще Ми бъдат люде.

- 2** Така казва Господ: Людете, които оцеляха от ножа, Ще намерят благоволение в пустинята; Ще отида да го направя, да! Израиля, да почива.
- 3** Господ ми се яви отдавна и рече: Наистина те възлюбих с вечна любов; Затова продължих да ти показвам милост.
- 4** Пак ще те съградя, И ще бъдеш съградена, девице Израилева; Пак ще се украсиш с тъпанчетата си. И ще излизаш в хората на ония, които се веселят.
- 5** Пак ще насадиш лозя на самарийските планини; Ония, които ги насадят, те ще ядат плода им.
- 6** Защото ще дойде ден, Когато стражарите по Ефремовите планини ще викат: Станете и нека възлезем в Сион При Господа нашия Бог.
- 7** Защото така казва Господ: Пейте с радост за Якова, И възкликнете за главния от народите; Прогласете, похвалете и кажете: Спаси, Господи, людете Си, останалите от Израиля.
- 8** Ето, Аз ще ги доведа от северната земя, И ще ги събера от краищата на света, И заедно с тях слепият и куцият, Непразната заедно с раждащата, Ще се върнат тука с голямо множество.
- 9** С плач ще дойдат, И като се молят ще ги доведа; Ще ги доведа до водни реки през прав път, В който няма да се спънат; Защото съм Отец на Израиля, И Ефрем е първородният Мой.
- 10** Слушайте, народи, словото Господно, И известете в далечните острови, казвайки: Който разпръсна Израиля, Той ще го събере, И ще го опази както овчарят стадото си.
- 11** Защото Господ е изкупил Якова, Изкупил го е от ръката на по-силния от него.
- 12** И те ще дойдат, и ще пеят върху височината на Сион И ще се стекат към благата Господни, Към житото, виното и дървеното масло, И към рожбите на овцете и на говедата; И душата им ще бъде като напоявана градина, И те няма да изнемогнат

вече.

13 Тогава ще се зарадва девицата в хорото, И юношите и старите заедно; Защото Аз ще обърна жалеенето им в радост, И ще ги утеша, и ще ги развеселя подир скръбта им.

14 Още ще наситя душата на свещениците с тлъсто; И людете Ми ще се наситят с Моите блага, казва Господ.

15 Така казва Господ: Глас се чува в Рама, Ридание и горчиво плакане; Рахил оплаква чадата си, И не иска да се утеши за чадата си, защото ги няма.

16 Така казва Господ: Въздържай гласа си от плач И очите си от сълзи, Защото делото ти ще се възнагради, казва Господ, И те ще се върнат от земята на неприятеля.

17 Има надежда за сетнините ти, казва Господ, И чадата ти ще се върнат в своите предели.

18 Наистина чух Ефрема да си оплаква участи, казвайки: Наказал си ме, И бидох наказан като теле неучено на хомот; Върни ме, и ще бъда върнат, Защото Ти си Господ мой Бог.

19 Наистина откак бидох върнат, разкаях се, И откак бях научен, ударих се по бедрото; Засрамах се, да! дори се смутих, Понеже носих укора на младостта си.

20 Ефрем драг син ли Ми е? Мило дете ли е? Защото колкото пъти говоря против него Все още го помня; Затова се смущава сърцето Ми за него, И Аз наистина ще му покажа милост, казва Господ.

21 Изправи си пътни показалци, Направи си колове за упътване, Насочи сърцето си към друма, Към пътя, през който си ходила; Върни се девице Израилева, Върни се към тия твои градове.

22 До кога ще се скиташ насам натам, дъщерьо отстъпнице? Защото Господ направи ново нещо на земята, - Жена ще окръжи мъж.

23 Така казва Господ на Силите Израилевият Бог: Изново ще употребяват този говор в Юдовата земя, И в градовете ѝ, когато ги върна от плен, - Господ да те благослови, жилище на правда, свети хълм!

24 И там ще обитава Юда заедно с всичките му градове, Земеделците и чергаските със стада.

25 Защото наситих изнурената душа, И напълних всяка изнемощяла душа.

26 По това се събудих и размислих {Еврейски: Разгледах.}; И от видението сънят ми стана сладък.

27 Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще насея Израилевия дом и Юдовия дом С човешко семе и с животинско семе;

28 И както бдях над тях, за да изкоренявам, Да събарям, да съсипвам, Да погубвам и да наскърбявам, Така ще бдя над тях, За да градя и да насаждам, казва Господ.

29 В ония дни няма вече да казват: Бащите ядоха кисело грозде, И зъбите на децата оскоминяха;

30 Но всеки ще умира за своето си беззаконие; Всеки човек, който би изял кисело грозде, Неговите зъби ще оскоминят.

31 Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще направя с Израилевия дом и с Юдовия дом Нов завет;

32 Не такъв завет, какъвто направих с бащите им, В деня, когато ги хванах за ръка, За да ги изведа из Египетската земя; Защото те престъпиха Моя завет, Поради което Аз се отвърнах от тях, казва Господ.

³³ Но ето заветът, Който ще направя с Израилевия дом След ония дни, казва Господ: Ще положи закона Си във вътрешностите им, И ще го напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог, И те ще бъдат Мои люде;

³⁴ И няма вече да учат Всеки ближния си и всеки брата си, И да казват: Познайте Господа; Защото те всички ще Ме познават, От най-малкия до най-големия между тях, казва Господ; Защото ще простя беззаконието им, И греха им няма да помня вече.

³⁵ Така казва Господ, Който дава слънцето за светлина денем, И нарежда луната и звездите за светлина нощем, Който повдига морето тъй щото вълните му бучат, Господ на Силите е името Му;

³⁶ Ако изчезнат тия наредби отпред Мене, казва Господ, Тогава и Израилевото потомство ще престане Да бъде до века народ пред Мене.

³⁷ Така казва Господ: Ако може да се измери небето горе, И да се изследят основите на земята долу, Тогава и Аз ще отхвърля цялото Израилево потомство, За всичко, що са сторили, казва Господ.

³⁸ Ето, идат дни, казва Господ, Когато градът ще се съгради Господу От кулата Ананеил до портата на ъгъла;

³⁹ И връв за измерване още ще се тегли По-нататък право до хълма Гарив. И ще завие към Гоат;

⁴⁰ И цялата долина на трупове и на пепелта, И всичките ниви до потока Кедрон, До ъгъла на конската порта към изток, Ще бъдат свети Господу; Градът няма вече да се изкорени Нито да се съсипе до века.

ГЛАВА 32

Словото, което дойде към Еремия от Господа в десетата година на Юдовия цар Седекия, която година бе осемнадесетата на Навуходоносора.

² А в това време войската на вавилонския цар обсаждаше Ерусалим; а пророк Еремия бе затворен в двора на стражата, която бе в двореца на Юдовия цар.

³ Защото Юдовият цар Седекия беше го затворил и казал му бе: Защо пророкуваш, думайки: Така казва Господ: Ето, Аз ще предам тоя град в ръката на вавилонския цар и той ще го завладее;

⁴ и Юдовият цар Седекия няма да избегне от ръката на халдейците, но непременно ще бъде предаден в ръката на вавилонския цар, и ще говори с него уста с уста, и ще се погледнат очи в очи;

⁵ И той ще заведе Седекия във Вавилон; и ще бъде там докле го посетя, казва Господ; и, ако воювате против халдейците, няма да успеете?

⁶ И рече Еремия: Господното слово дойде към мене и каза:

⁷ Ето, Анамеил, син на стрика ти Селум, ще дойде при тебе и ще рече: Купи си нивата ми, която е в Анатот; защото на тебе принадлежи правото на ближен сродник да я откупиш,

⁸ И тъй, стриковият ми син Анамеил дойде при мене в двора на стражата, според Господното слово, та ми рече: Купи, моля, нивата ми, която е в Анатот във Вениаминовата земя; защото на тебе принадлежи правото да я наследиш, и на тебе правото да я откупиш; купи я за себе си. Тогава познах, че това предложение бе Господно слово.

⁹ И купих нивата, която е в Анатот, от стриковия ми син Анамеил, и претеглих му

парите, седемнадесет сикли сребро.

10 И като написах записа и ударих печат, повиках свидетели и претеглих среброто във везните.

11 Тогава взех записа за покупката, както запечатания, съдържащ споразуменията и условията, така и отворения;

12 и предадох записа за покупката на Варуха, син на Нирия, Маасиевия син, пред стриковия ми син Анамеил, и пред свидетелите, които подписаха записа за покупката, пред всичките юдеи, които седяха в двора на стражата.

13 И заръчах на Варуха, пред тях, като казах:

14 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Вземи тия записи - тоя запечатан запис за покупката, и тоя отворен запис - и тури ги в пръстен съд, за да стоят за дълго време.

15 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Пак, ще се купуват в тая земя къщи, ниви и лозя.

16 А след като предадох записа за покупката на Варуха, Нириевия син, помолих се Господу, казвайки:

17 О Господи Иеова; ето, Ти си направил небето и земята с голямата Си сила и с простряната Си мишца; няма нищо мъчно за Тебе,

18 Който показваш милост към хиляди родове, а въздаваш беззаконието на бащите в пазухата на чадата им подир тях; великият, могъщественият Бог, Господ на Силите е името Му,

19 велик в намерения и силен в дела, Чиито очи са отворени над всичките пътища на човешките чада, за да въздадеш всекому според пътищата му и според плода на делата му;

20 Ти, който си извършил знамения и чудеса в Египетската земя, известни дори до днес и в Израила и между другите човеци, и си придоби име, каквото е днес;

21 и си извел людето Си Израила из Египетската земя със знамения и чудеса, с мощна ръка, с издигната мишца и с голям ужас;

22 и си им дал тая земя, за която си се заклел на бащите им да я дадеш на тях, земя, гдето тече мляко и мед;

23 и те влязоха и я завладяха; но понеже не послушаха гласа Ти, нито ходиха по закона Ти, и не направиха ни едно нещо от всичко що си им заповядал да правят, затова си докарал върху тях всичкото това зло.

24 Ето могилите! Неприятелите стигнаха до града, за да го завладеят; и градът е предаден в ръката на халдейците, които воюват против него, поради ножа, и глада, и мора и това, което си говорил, стана; ето, Ти виждаш!

25 А въпреки това, Господи Боже, Ти ми рече: Купи си нивата с пари, и повикай свидетели; при все че градът е предаден в ръката на халдейците.

26 Тогава дойде Господното слово към Еремия и рече:

27 Ето, Аз съм Господ, Бог на всяка твар; има ли нещо мъчно за Мене?

28 Затова така казва Господ: Ето, ще предам тоя град в ръката на халдейците, и в ръката на вавилонския цар Навуходоносора, и той ще го превземе.

29 И халдейците, които воюват против тоя град, ще дойдат и, като запалят тоя град, ще го изгорят, заедно с къщите, върху чиито покриви кадыха на Ваала и правеха възлияния на други богове, та Ме разгневяха.

30 Защото израилтяните и юдейците са извършвали само това, което бе зло пред Мене, от младостта си; защото израилтяните не струваха друго, освен да Ме

разгневяват с делата на ръцете си, казва Господ.

31 Защото от деня, когато съградиха този град дори до днес, той е раздразнял гнева Ми и яростта Ми, та да го отхвърля от лицето Си,

32 поради всичкото зло, което израилтяните и юдейците извършиха та Ме раздразняха, те, царете им, първенците им, свещениците им, пророците им, Юдовите мъже и ерусалимските жители.

33 Те обърнаха гръб към Мене, а не лице; и при все, че Аз ги учех, като ставах рано и ги поучавах, пак те не послушаха и не приеха поука;

34 но поставиха мерзостите си в дома, който се нарича с Моето име, та го оскверниха;

35 и съградиха високите места на Ваала, които са в долината на Еномовия син, за да превеждат синовете си и дъщерите си през огъня на Молоха, - нещо, което не съм им заповядал, нито е идвало на сърцето Ми мисълта, че ще сторят тая мерзост та да направят Юда да съгрешава.

36 Сега, прочее, така казва Господ, Израилевият Бог, за този град, за който вие казвате: Ще се предаде в ръката на вавилонския цар с нож, с глад и с мор:

37 Ето, ще ги събера от всички страни гдето бях ги изпъдил в гнева Си, в яростта Си и в голямото Си негодувание; и, като ги върна в това място, ще ги населя в безопасност;

38 и те ще Ми бъдат люде, и Аз ще им бъда Бог;

39 и ще им дам едно сърце да ходят в един път, за да се боят от Мене винаги, за тяхно добро и за доброто на чадата им подир тях;

40 и ще направя с тях вечен завет, че няма да се отвърна от да ги диря, за да им правя добро; и ще туря в сърцата им страх от Мене, за да не отстъпят от Мене;

41 дори ще се радвам над тях да им правя добро, и ще ги насадя с вярност в тая земя, с цялото Си сърце и с цялата Си душа.

42 Защото така казва Господ: Както докарах върху тия люде всичкото това голямо зло, така ще докарам върху тях и всичкото добро, което им съм обещал.

43 Ще се купуват ниви в тая земя, за която казвате: Пуста е без човек или животно; предадена е в ръката на халдейците.

44 Ще купуват ниви с пари, и като подписват записи и ги запечатват ще повикват свидетели във Вениаминовата земя и в ерусалимските околности, в Юдовите градове и в планинските градове, в полските градове и в южните градове; защото ще ги върна от пленението им, казва Господ.

ГЛАВА 33

При това, Господното слово дойде към Еремия втори път, като бе той още затворен в двора на стражата, и рече:

2 Така казва Господ, Който върши тия неща, Господ, Който ги прави, за да ги утвърждава, - Иеова е името Му:

3 Извикай към Мене и ще ти отговоря, И ще ти покажа велики и тайни неща, Които не знаеш.

4 Защото така казва Господ, Израилевият Бог, За къщите на този град, И за дворците на Юдовите царе, Които са били разрушени за да образуват защитата против могилите и против ножа,

- ⁵ И за ония, които идат да воюват против халдейците И да напълнят тия къщи с трупите на човеците, Които Аз ще поразя с гнева Си и в яростта Си, Поради всичките злини, за които Скрих лицето Си от тоя град:
- ⁶ Ето, ще донеса в него здраве и изцеление, и ще ги изцеля, И ще им открия изобилие на мир и на вяност.
- ⁷ Ще върна Юдовите пленници И Израилевите пленници, И ще ги съградя както по-напред;
- ⁸ Ще ги очистя от всичкото беззаконие, С които Ми съгрешиха, И с които престъпиха закона Ми,
- ⁹ И тоя град ще Ми бъде град, чието име да се споменава с радост, С хвала и със слава пред всичките народи в света, Които ще чуят всичкото добро, което им правя Аз, И ще се убоят и ще се разтреперят за всичкото добро, И за всичкия мир, който ще му доставя.
- ¹⁰ Така казва Господ: В това място, за което вие казвате: Пусто е, без човек и без животно, Да! В Юдовите градове и в ерусалимските улици, Които са пусти, без човек, без жител, И без животно, пак ще се чуе
- ¹¹ Глас на радост и глас на веселие, Глас на младоженец и глас на невеста, Глас на ония, които казват: Хвалете Господа на Силите, Защото Господ е благ, Защото Неговата милост е до века, И глас на ония, които принасят благодарствени приноси в дома Господен, Защото ще върна пленниците взети от тая земя Както са били по-напред, казва Господ.
- ¹² Така казва Господ на Силите: В това място, което е пусто, Без човек и без животно, И във всичките му градове, Пак ще има жилища на овчари, Които ще успокояват стадата си.
- ¹³ В планинските градове и в полските градове, В южните градове и във Вениаминовата земя, В околностите на Ерусалим и в Юдовите градове, Пак ще минават стадата Под ръката на ония, които ги броят, казва Господ.
- ¹⁴ Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще изпълня онова добро слово, което говорих За Израилевия дом и за Юдовия дом.
- ¹⁵ В ония дни и в онова време Ще направя да израсте на Давида праведен Отрасъл; И той ще извърши правосъдие и правда на земята.
- ¹⁶ В ония дни Юда ще бъде спасен, И Ерусалим ще обитава в безопасност; И ето името, с което ще се нарича: Господ е наша правда.
- ¹⁷ Защото така казва Господ: Никога няма да липсва от Давида човек, Който да стои на престола на Израилевия дом;
- ¹⁸ Нито от левитските свещеници ще липсва пред Мене човек, Който да принася всеизгаряния и да гори хлебни приноси И да жертвува непрестанно.
- ¹⁹ И словото Господно дойде към Еремия и рече:
- ²⁰ Така казва Господ: Ако ви е възможно да нарушите завета Ми за деня И завета ми за нощта, Тъй щото да не става вече ден и нощ на времето си,
- ²¹ Тогава ще може да се наруши и заветът Ми със слугата Ми Давида, Тъй щото да няма син да царува на престола му, - И заветът Ми със служителите Ми - левитските свещеници.
- ²² Както не може да се изброи небесното множество, Нито да се измери морският пясък, Така ще умножавам потомството на слугата Ми Давида, И левитите, които Ми служат.
- ²³ И словото Господно дойде към Еремия и рече:

²⁴ Не си ли размислил що говорят тия люде, какво казват: Двата рода, които Господ избра, ето, отхвърлил ги е? Така презират те людете Ми, Щото да не се считат вече за народ пред тях.

²⁵ Така казва Господ: Ако не съм поставил завета Си за деня и нощта, И ако не съм определил наредбите за небето и за земята,

²⁶ Тогава ще отхвърля и потомството на Якова и на слугата Си Давида, Така щото да не вземам от него човеци да управляват Потомството на Авраама, Исаака и Якова; Защото ще върна пленниците им и ще им покажа милост.

ГЛАВА 34

Словото, което дойде към Еремия от Господа, когато вавилонският цар Навуходоносор, цялата му войска, всичките царства на света, които бяха под властта му, и всичките племена воюваха против Ерусалим и против всичките му градове, и рече:

² Така казва Господ, Израилевият Бог: Иди та говори на Юдовия цар Седекия, като му речеш: Така казва Господ: Ето, ще предам тоя град в ръката на вавилонския цар, който ще го изгори с огън.

³ И ти няма да избегнеш от ръката му, но непременно ще бъдеш хванат и предаден в ръката му; и ти и вавилонският цар ще се погледнете очи в очи, и ще говорите уста с уста и ще отидеш във Вавилон.

⁴ Обаче, Седекия, царю Юдов, слушайте Господното слово; така казва Господ за тебе: Няма да умреш от нож;

⁵ мирно ще умреш; и каквито горения правеха за бащите ти, предишните царе, които те предшествуваха, такива горения ще направят и за тебе; и ще те оплачат, казвайки: Уви! господарю! защото Аз изговорих това слово, казва Господ.

⁶ Тогава пророк Еремия предаде на Юдовия цар Седекия всички тия думи в Ерусалим,

⁷ когато още войската на вавилонския цар се биеше против Ерусалим и против всичките останали Юдови градове, - против Лахис и Азика; защото от Юдовите градове само те от укрепените градове бяха останали.

⁸ Словото, което дойде към Еремия от Господа, след като цар Седекия беше направил завет с всичките люде, които бяха в Ерусалим, за да прогласят помежду си освобождение,

⁹ тъй щото всеки да пусне на свобода слугата си и всеки слугинята си, евреин или еврейка, та да не държи никой брата си юдеин за слуга.

¹⁰ И всичките първенци и всичките люде бяха послушали, които стъпиха в завета да пусне на свобода всеки слугата си и всеки слугинята си, тъй щото да не ги държат вече за слуги; бяха послушали и бяха ги пуснали;

¹¹ но после бяха се пометнали, като накараха да се върнат слугите и слугините, които бяха пуснали на свобода, и ги подчиниха да бъдат слуги и слугини.

¹² Затова Господното слово дойде към Еремия от Господа и рече:

¹³ Така казва Господ Израилевият Бог: Аз направих завет с бащите ви, в деня, когато ги изведох от Египетската земя, из дома на робството, като рекох:

¹⁴ В края на всеки седем години пускайте всеки брата си евреина, който ти се е продал и ти е слугувал шест години, - да го пускаш на свобода от тебе. Но бащите ви не Ме послушаха, нито приклониха ухото си.

¹⁵ И вие сега бяхте се обърнали и бяхте извършили това, което е право пред Мене, като прогласихте всеки освобождение на ближния си; и бяхте направили завет пред Мене в дома, който се нарича с Моето име;

¹⁶ но пометнахте се и осквернихте името Ми, като накарахте всеки слугата си и всеки слугинята си, които бяхте пуснали на свобода по волята им, да се върнат, и подчинихте ги да ви бъдат слуги и слугини.

¹⁷ Затова така казва Господ: Вие не Ме послушахте да прогласите освобождение всеки на брата си и всеки на ближния си; ето, казва Господ, Аз прогласявам против вас свобода на ножа, на мора и на глада; и ще ви предам да бъдете тласкани по всичките царства на света.

¹⁸ И ще предам човеците, които са престъпили завета Ми, които не са изпълнили думите на завета, който направиха пред Мене, когато разсякоха телето на две и минаха между частите му,

¹⁹ юдовите първенци и ерусалимските първенци, скопците и свещениците, и всичките люде на тая земя, които минаха между частите на телето,

²⁰ да! ще ги предам в ръката на неприятелите им и в ръката на ония, които искат живота им; и трупове им ще бъдат за храна на небесните птици и на земните зверове.

²¹ И Юдовият цар Седекия и първенците му ще предам в ръката на неприятелите им, и в ръката на ония, които искат живота им, и в ръката на войските на вавилонския цар, които са се оттеглили от вас.

²² Ето, ще заповядам, казва Господ, и ще ги върна в тоя град; и те като воюват против него, ще го превземат и ще го изгорят с огън; и ще обърна Юдовите градове в пустота, останали без жители.

ГЛАВА 35

Словото, което дойде към Еремия от Господа в дните на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, и рече:

² Иди в жилището на Рихавовците та им говори, и доведи ги в една от стаите на Господния дом, и напой ги с вино.

³ Тогава взех Язания, син на Еремия, Хавасиниевия син, и братята му, всичките му синове и целия дом на Рихавовците,

⁴ та ги доведох в Господния дом, в стаята на синовете на Анана, син на Игдалия, Божия човек, която беше до стаята на първенците, над стаята на стражара на вратата Маасия, Селумовия син.

⁵ И като турих пред синовете на дома на Рихавовците паници, пълни с вино и чаши, рекох им: Пийте вино.

⁶ А те рекоха: Не щем да пием вино, защото Ионадав, син на праотеца ни Рихав, ни заповяда, казвайки: Да не пиете вино, нито вие, нито потомците ви, до века;

⁷ нито къщи да построите, нито семе да сеете, нито лозя да садите или да притежавате; но в шатри да обитавате през всичките си дни, за да живеете дълго време в земята гдето сте пришелци.

⁸ И ние сме слушали гласа на Ионадава, син на праотеца ни Рихава, за всичко що ни заръча, да не пием вино през всичките си дни, ние, жените ни, синовете ни и дъщерите ни,

⁹ нито да строим къщи, в които да живеем; и не сме притежавали лозе или нива или

семе,

¹⁰ но сме живели в шатри и сме слушали и стрували всичко, що ни заповяда нашият праотец Ионадав.

¹¹ Но когато вавилонският цар Навуходоносор възлезе на тая земя, рекохме: Елате! да влезем в Ерусалим поради страха от халдейската войска и поради страха от сирийската войска; затова живеем понастоящем в Ерусалим.

¹² Тогава дойде Господното слово към Еремия и рече:

¹³ Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Иди та речи на Юдовите мъже и на ерусалимските жители: Господ казва: Няма ли да приемете поука, та да слушате Моите думи?

¹⁴ Думите на Ионадава Рихавовия син, който заповяда на потомците си да не пият вино, се изпълняват; те и до днес не пият, защото слушат заповедта на праотеца си. Аз, обаче, говорих на вас, като ставах рано и говорех; но вие не Ме послушахте.

¹⁵ Пратих при вас и всичките Си слуги пророците, като ставах рано и пращах, да казват: Върнете се сега всеки от лошия си път, поправете делата си и не отивайте след други богове да им служите и ще живеете в земята, която дадох на вас и на бащите ви; но вие не приклонихте ухото си и не Ме послушахте.

¹⁶ Понеже синовете на Ионадава Рихавовия син изпълняват заповедта, която праотец им заповяда, а тия люде не слушат Мене,

¹⁷ затова така казва Господ, Бог на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам върху Юда и върху всичките ерусалимски жители всичкото зло, което произнесох против тях; защото говорих им, но те не чуха, и виках им, но те не отговориха.

¹⁸ А на дома на Рихавовците Еремия рече: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Понеже послушахте заповедта на праотеца си Ионадава, опазихте всичките му заръчки и изпълнихте всичко що ви заповяда,

¹⁹ затова така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: От Ионадава Рихавовия син няма да липсва човек, който да стои пред Мене за винаги.

ГЛАВА 36

В четвъртата година на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово към Еремия от Господа и рече:

² Вземи си един свитък книга та напиши в него всичките думи, които ти говорих против Израила, против Юда и против всичките народи, от деня, когато почнах да ти говоря, от дните на Иосия, дори до днес.

³ Дано чуе Юдовият дом всичкото зло, което Аз мисля да им направя, тъй щото да се върнат всеки от лошия си път, и Аз да простя беззаконието им и греха им.

⁴ Тогава Еремия повика Варуха Нириевия син; и Варух написа от устата на Еремия в един свитък книга всичките думи, които Господ му бе говорил.

⁵ И Еремия заповяда на Варуха, казвайки: Аз съм запрян; не мога да вляза в Господния дом;

⁶ затова влез ти и от свитъка, който написа от устата ми, прочети Господните думи в ушите на людето, в Господния дом, в ден на пост; прочети ги и в ушите на всички от Юда, които дохождат от градовете си.

⁷ Негли принесат молба пред Господа и се върнат всеки от лошия си път; защото големи са гневът и яростта, които Господ е произнесъл против тия люде.

⁸ И Варух Нириевият син стори всичко, що му заповяда пророк Еремия, като прочете

от книгата Господните думи в Господния дом.

⁹ И в петата година на Юдовия цар, Иоким Иосиевия син, в деветия месец, всичките люде в Ерусалим и всичките люде, които дохождаха в Ерусалим от Юдовите градове, прогласиха пост пред Господа.

¹⁰ Тогава Варух прочете от книгата Еремиевите думи в Господния дом, в стаята на Гемария, син на секретаря Сафан, в горния двор, във входа на новата врата на Господния дом, в ушите на всичките люде.

¹¹ И когато Михей, син на Гемария Сафановия син, чу от книгата всичките Господни думи,

¹² слезе в царския дворец, в стаята на секретаря и, ето, всичките първенци седяха там, - писачът Елисама, Делаия Семаиевият син, Елнатан Аховоровият син, Гемария Сафановият син, Седекия Ананевият син и всичките първенци.

¹³ Тогава Михей им извести всичките думи, които бе чул, когато Варух прочиташе книгата в ушите на людете.

¹⁴ Затова всичките първенци пратиха Юдия, син на Натания, син на Селемия Хусиевия син, при Варуха да му кажат: Вземи в ръката си свитъка, който си прочел в ушите на людете и дойди. И тъй, Варух Нириевиият син взе свитъка в ръката си та дойде при тях.

¹⁵ И рекоха му: Я седни та го прочети в ушите ни. И Варух го прочете в ушите им.

¹⁶ А като чуха всичките думи, спогледаха се с ужас, и рекоха на Варуха: Непременно ще съобщим на царя всички тия думи.

¹⁷ И попитаха Варуха, думайки: Кажи ни сега - как си написал ти всички тия думи от устата му?

¹⁸ А Варух им отговори: Той ми диктуваше устно всички тия думи, и аз ги написвах с мастило в книгата.

¹⁹ Тогава първенците рекоха на Варуха: Иди, скрий се ти и Еремия; никой да не знае где сте.

²⁰ После влязоха при царя, (свитъка обаче оставиха в стаята на писача Елисама), и известиха в ушите на царя всички тия думи.

²¹ И тъй, царят прати Юдия да вземе свитъка; и той го взе от стаята на писача Елисама. И Юдий го прочете в ушите на царя и в ушите на всички първенци, които стояха около царя.

²² А царят седеше в зимния дворец, (като беше деветият месец), и пред него имаше жарник с огън.

²³ И когато Юдий беше прочел три-четири стълба, царят сръза свитъка с писарското ножче и хвърли го в огъня на жарника догдето изгоря целият свитък в огъня на жарника.

²⁴ И не се разтрепераха, и не раздраха дрехите си, ни царят, ни един от слугите му, които чуха всички тия думи.

²⁵ При това, когато Елнатан, Делаия и Гемария ходатайствуваха пред царя да не изгаря свитъка, той не ги послуша.

²⁶ И царят заповяда на сина си Иерамеил, на Сераия Азрииловия син и на Селемия Авдииловия син да хванат писача Варух и пророка Еремия; но Господ ги скри.

²⁷ И след като изгори царят свитъка и думите, които Варух написа от Еремиевите уста, дойде Господното слово към Еремия и рече:

²⁸ Вземи си пак друг свитък та напиши в него всичките предишни думи, които бяха в първия свитък, който Юдовият цар Иоаким изгори;

- ²⁹ а на Юдовия цар Иоаким да кажеш: Така казва Господ: Ти изгори тоя свитък, и каза: Защо си написал в него, че вавилонският цар непременно ще дойде и ще разори тая земя и ще направи да няма в нея ни човек ни животно?
- ³⁰ Затова така казва Господ за Юдовия цар Иоаким: Не ще има от него кой да седи на Давидовия престол. И трупът му ще бъде изхвърлен, денем на пека, а нощем на сланата.
- ³¹ Аз ще накажа него, потомството му и слугите му за беззаконието им; и ще докарам на тях, на ерусалимските жители и на Юдовите мъже всичкото зло, което изрекох против тях; а те не послушаха.
- ³² И тъй, Еремия взе друг свитък и го даде на писача Варух Нириевия син, който написа в него от устата на Еремия всичките думи на книгата, която Юдовият цар Иоаким беше изгорил в огъня; а при тях се притуриха и още много подобни думи.

ГЛАВА 37

- А** вместо Иехония, Иоакимовия син, се възцари цар Седекия, Иосиевият син, когото вавилонският цар Навуходоносор постави цар в Юдовата земя.
- ² Но ни той, ни слугите му, ни людете на земята, послушаха думите на Господа, които говори чрез пророк Еремия.
- ³ И цар Седекия изпрати Еухала, Селемиевия син и Софония, син на свещеник Маасия, при пророк Еремия да рекат: Моля, помоли се за нас на Господа нашия Бог.
- ⁴ Защото Еремия още влизаше и излизаше между людете, понеже не бяха го турили в тъмница.
- ⁵ И Фараоновата войска излезе от Египет; и когато халдейците, които обсаждаха Ерусалим, чуха това известие за тях, оттеглиха се от Ерусалим.
- ⁶ Тогава дойде Господното слово към пророк Еремия и рече:
- ⁷ Така казва Господ, Израилевият Бог: По тоя начин да говорите на Юдовия цар, който ви прати при Мене да се допитате до Мене: Ето, Фараоновата войска, която излезе да ви помага, ще се върне в земята си Египет.
- ⁸ Халдейците пак ще дойдат и ще воюват против тоя град, ще го превземат, и ще го изгорят с огън.
- ⁹ Така казва Господ: Недейте се мами да казвате: Халдейците непременно ще се оттеглят от нас; понеже те няма да се оттеглят.
- ¹⁰ Защото даже, ако поразите цялата войска на халдейците, които воюват против вас, и оцелеят от тях само някои ранени, пак те ще станат всеки от шатъра си и ще изгорят тоя град с огън.
- ¹¹ И когато войската на халдейците беше се оттеглила от Ерусалим, поради страха от Фараоновата войска,
- ¹² тогава Еремия излезе от Ерусалим, за да отиде във Вениаминовата земя, и да вземе там дела си заедно с другите люде.
- ¹³ И когато той бе при Вениаминовата порта, там се намираше началникът на стражата, чието име бе Ирия, син на Селемия Ананиевия син; и той хвана пророк Еремия и рече: Ти бягаш при халдейците.
- ¹⁴ А Еремия рече: Лъжа е; аз не бягам при халдейците. Но Ирия не го послуша, но хвана Еремия та го заведе при първенците.
- ¹⁵ И първенците се разгневиха на Еремия та го биха, и туриха го в тъмница в къщата

на писача Ионатан, защото нея бяха направили на тъмница.

16 След като Еремия беше влязъл в подземната тъмница и в избите, и Еремия беше седял там много дни,

17 тогава цар Седекия прати да го доведат; и царят го попита скришно в двореца си, като рече: Има ли слово от Господа? А Еремия рече: Има. Каза още: Ти ще бъдеш предаден в ръката на вавилонския цар.

18 При това Еремия рече на цар Седекия: Що съм съгрешил на тебе или на слугите ти, или на тия люде, та ме туриха в тъмница?

19 Где са сега вашите пророци, които пророкуваха, казвайки: Вавилонският цар няма да дойде против вас или против тая земя?

20 Затова слушай, сега, моля, господарю мой царю нека бъде приета, моля, молбата ми пред тебе щото да не ме накараш да се върна в къщата на писача Ионатана, за да не умра там.

21 Тогава цар Седекия заповяда, и предадоха Еремия да бъде пазен в двора на стражата, и даваха му всеки ден по един хляб от улицата на хлебарите, догдето се свърши всичият хляб на града. И така Еремия седеше в двора на стражата.

ГЛАВА 38

А Сафатия Матановият син, Годолия Пасхоровият син, Юхал Селемиевият син и Пасхор Мелхиевият син чуха думите, които Еремия говореше на всичките люде, като думаше:

2 Така казва Господ: Който остане в тоя град ще умре от нож, от глад и от мор; но който излезе при халдейците ще остане жив; животът му ще бъде за корист, и ще живее;

3 и така казва Господ: Тоя град непременно ще бъде предаден в ръката на войската на вавилонския цар и той ще го превземе.

4 Тогава тия първенци казаха на царя: Нека се умъртви, молим, тоя човек, защото разслабля ръцете на военните мъже, които са останали в тоя град, и ръцете на всичките люде, като им говори такива думи; защото тоя човек не иска доброто на тия люде, но злото.

5 И цар Седекия рече: Ето, в ръката ви е; защото не е царят, който може да направи нещо против вас.

6 Тогава взеха Еремия та го хвърлиха в ямата на царския син Мелхия, която бе в двора на стражата; и спуснаха Еремия с въжета. И в ямата нямаше вода, но тиня; и Еремия затъна в тинята.

7 А когато етиопянинът Авдемелех, един от скопците, който беше в царския дворец, чу как били турили Еремия в ямата, (като седеше царят тогава във Вениаминовата порта),

8 Авдемелех излезе от царския дворец та говори на царя, казвайки:

9 Господарю мой царю, тия човеци сториха зло във всичко що направиха на пророк Еремия, когото хвърлиха в ямата; защото той без друго ще умре от глад там, гдето е, защото няма вече хляб в града.

10 Тогава царят заповяда на етиопянина Авдемелех, като рече: Вземи от тука тридесет човека със себе си та извади пророк Еремия от ямата преди да умре.

11 И тъй, Авдемелех взе човеците със себе си, и, като влезе в царския дворец, под съкровищницата, взе от там вехти дрипи и вехти парцали, които спусна с въжета в

ямата при Еремия.

12 И етиопянинът Авдемелех рече на Еремия: Тури сега тия вехти дрипи и парцали под мишниците си, под въжетата. И Еремия стори така.

13 И тъй, като изтеглиха Еремия с въжетата, извадиха го из ямата; и Еремия остана в двора на стражата.

14 Тогава цар Седекия прати та доведоха пророк Еремия при него в третия вход, който е в Господния дом; и царят рече на Еремия: Ще те попитам едно нещо; не крий нищо от мене.

15 А Еремия рече на Седекия: Ако ти го явя, не е ли така, че непременно ще ме умъртвиш? и ако те съветвам, не ще ме послушаш.

16 Затова цар Седекия се закле скришно на Еремия, казвайки: Заклевам ти се в живота на Господа, Който е създал душите ни, че няма да те умъртвя, нито ще те предам в ръката на тия човеци, които искат живота ти.

17 Тогава Еремия рече на Седекия: Така казва Господ Бог на Силите, Израилевият Бог: Ако излезеш при първенците на вавилонския цар, тогава ще се опази животът ти, и тоя град няма да се изгори с огън; па и ти ще останеш жив и домът ти.

18 Но ако не излезеш при първенците на вавилонския цар, тогава тоя град ще бъде предаден в ръката на халдейците, които ще го изгорят с огън; и ти няма да избегнеш от ръката им.

19 И цар Седекия рече на Еремия: Аз се боя от юдеите, които прибегнаха при халдейците, да не би да ме предадат в ръката им, и те да се поругаят с мене.

20 А Еремия рече: няма да те предадат. Послушай, моля, Господния глас относно това, което ти говоря; така ще ти бъде добре, и животът ти ще се опази.

21 Но ако откажеш да излезеш, ето словото, което Господ ми яви:

22 Ето, всичките жени, които са останали в двореца на Юдовия цар, ще бъдат изведени при първенците на вавилонския цар; и тия жени ще ти кажат: Твоите приятели те насъскаха и надделяха пред теб; а сега, когато нозете ти затънаха в тинята, те се оттеглиха назад.

23 И всичките ти жени и чадата ти ще бъдат изведени при халдейците; и ти няма да избегнеш от ръката им, но ще бъдеш хванат от ръката на вавилонския цар, и ще станеш причина да се изгори тоя град с огън.

24 Тогава Седекия рече на Еремия: Никой да се не научи за тоя разговор {Еврейски: Тия думи.}, и ти няма да умреш.

25 Но ако чуят първенците, че съм говорил с тебе, и като дойдат при тебе ти рекат: Яви ни сега що каза ти на царя; не го скривай от нас и няма да те умъртвим; яви ни тоже какво каза царят на тебе,

26 тогава да им кажеш: Аз представих молбата си пред царя, за да ме не върне в къщата на Ионатана, та да умра там.

27 Тогава всичките първенци дойдоха при Еремия та го попитаха; и той им отговори според всички тия думи, които царят му беше заповядал. И тъй те престанаха да го разпитват; защото това нещо не се узна.

28 И така Еремия остана в двора на стражата до деня, когато бе превзет Ерусалим.

ГЛАВА 39

Когато бе превзет Ерусалим, в деветата година на Юдовия цар Седекия, в десетия месец, вавилонският цар Навуходоносор беше дошъл с цялата си войска против Ерусалим та го обсади;

² а в единадесетата година на Седекия, в четвъртия месец, на деветия ден от месеца, се отвори пролом в градската стена,

³ та всичките първенци на вавилонския цар - Нергал-саресер, Самгариево, началникът на скопците Серсехим, началникът на мъдреците Нергал-саресер и всичките други първенци на вавилонския цар - влязоха и седнаха в средната порта.

⁴ А Юдовият цар Седекия и всичките военни мъже, когато ги видяха, побягнаха и излязоха през нощта из града по пътя на царската градина, през портата, която е между двете стени; и излезе по пътя към полето.

⁵ А войската на халдейците ги преследва, та стигнаха Седекия в ерихонските полета; и като го хванаха заведоха го при вавилонския цар Навуходоносора, в Ривла, в земята Емат, гдето той издаде присъда за него.

⁶ Тогава вавилонският цар закла синовете на Седекия в Ривла пред очите му; вавилонският цар закла и всичките Юдови благородни.

⁷ При това избоде очите на Седекия, и върза го с две медни окови, за да го заведе във Вавилон.

⁸ А халдейците изгориха с огън царския дворец и къщите на людете и събориха ерусалимските стени.

⁹ Тогава началникът на телохранителите Навузардан закара пленници във Вавилон оцелелите от людете, които останаха в града, бежанците, прибягнали при него, и оцелелите от людете, които останаха.

¹⁰ А началникът на телохранителите Навузардан остави в Юдовата земя някои от людете, по-сиромасите, които нямаха нищо, като същевременно им даде лозя и ниви.

¹¹ А вавилонският цар Навуходоносор заръча на началника на телохранителите Навузардан относно Еремия, като рече:

¹² Вземи го и имай грижа за него, и да не му сториш никакво зло, но каквото ти рече, това да му направиш.

¹³ И тъй, началникът на телохранителите Навузардан прати тоже началникът на скопците Навусазван, началникът на мъдреците Нергал-саресер, и всичките по-главни служители на вавилонския цар,

¹⁴ и те пратиха да вземат Еремия от двора на стражата, и предадоха го на Годолия сина на Ахикама, Сафановия син, за да го заведе в някоя къща; така той живееше между людете.

¹⁵ А Господното слово беше дошло към Еремия, когато бе затворен в двора на стражата и рекло:

¹⁶ Иди та говори на етиопянина Авдемелех, като речеш: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще направя да се сбъднат Моите думи върху тоя град За зло, а не за добро; И те ще се изпълнят пред тебе в оня ден.

¹⁷ Но тебе ще избавя в оня ден, казва Господ, Та не ще бъдеш предаден в ръката на човеците, От чието лице се боиш.

¹⁸ Защото непременно ще те избавя; И няма да паднеш от нож, Но животът ти ще ти бъде за корист, Понеже си уповавал на Мене, казва Господ.

ГЛАВА 40

Словото, което дойде към Еремия от Господа след като началникът на телохранителите Навузардан беше го пуснал от Рама, когато го беше взел вързан с вериги между всичките пленени от Ерусалим и Юда, които бяха закарани пленници във Вавилон.

² И началникът на телохранителите, като хвана Еремия му каза: Господ твойт Бог изрече тия злини против това място.

³ Господ ги докара и извърши както рече. Понеже вие съгрешихте на Господа и не послушахте гласа Му, затова ви постигна туй нещо.

⁴ А сега, ето, отвързвам те от веригите, които са на ръцете ти. Ако ти се вижда добре да дойдеш с мене във Вавилон, дойди, и аз ще имам грижа за тебе; но ако ти се вижда зле да дойдеш с мене във Вавилон, недей; ето, цялата страна е пред тебе; гдето ти се вижда добре и угодно да идеш, там иди.

⁵ А като се бавеше той да отговори, Навузардан му рече: Тогава върни се при Годолия, син на Ахикама Сафановия син, когото вавилонският цар постави управител над Юдовите градове, и живеи с него между хората. Или иди гдето ти се вижда угодно да идеш. И тъй, началникът на телохранителите му даде храна и подарък и го пусна.

⁶ Тогава Еремия отиде при Годолия Ахикамовия син в Масфа, та живя с него между хората, които бяха останали в страната.

⁷ А всичките военачалници, които бяха на полето, те и мъжете им, като чуа какво вавилонският цар поставил Годолия Ахикамовия син над страната, и че поверил нему мъже, жени и деца от по-сиромасите на страната, от ония, които не бяха закарани в плен във Вавилон,

⁸ дойдоха при Годолия в Масфа, именно Исмаил Натаниевият син, Иоанан и Ионатан Кариевите синове, Сераия Тануметовият син, синовете на нетофатеца Офи и Езания син на един маахатец, те и техните човеци.

⁹ И Годолия, син на Ахикама Сафановият син се закле на тях и на мъжете им, като рече: Не бойте се да слугувате на халдейците; живеете в страната и слугувайте на вавилонския цар, и ще ви бъде добре.

¹⁰ А аз, ето, ще се заселя в Масфа, за да ви представлявам пред халдейците, които ще дохождат при нас; и вие съберете вино, овощия и дървено масло, и турете ги в съдовете си, та се заселете в градовете си, които наново сте взели.

¹¹ Също и всичките юдеи, които бяха в Моав, и между амонците, и в Едом, и във всичките страни, когато чуа, че вавилонският цар оставил част от юдеите, и че поставил над тях Годолия, син на Ахикама Сафановия син,

¹² тогава всичките юдеи се върнаха от всичките места, гдето бяха закарани, та дойдоха при Годолия в Масфа, в Юдовата земя, гдето събраха твърде много вино и овощия.

¹³ И Иоанан, Кариевият син, и всичките военачалници, които бяха в полето, дойдоха в Масфа при Годолия та му рекоха:

¹⁴ Знаеш ли, че царят на амонците Ваалис е пратил Исмаила Натаниевия син да те убие? Но Годолия Ахикамовият син не ги повярва.

¹⁵ Тогава Иоанан Кариевият син говори скришно на Годолия в Масфа, казвайки: Нека отида сега и убия Исмаила Натаниевия син; и никой няма да се научи за това. Защо да ти отнеме живота, и така всичките събрани около тебе юдеи да се

разпръснат, и останалите от Юда да загинат?

¹⁶ Но Годолия Ахикамовият син рече на Иоанана Кариевия син: Недей прави туй нещо, защото това, което казваш за Исмаила е лъжа.

ГЛАВА 41

В седмия месец Исмаил, син на Натания Елисамовия син, от царския род, един от по-главните царски служители, и десет мъже с него дойдоха при Годолия Ахикамовия син в Масфа; и там ядоха заедно хляб в Масфа.

² Тогава Исмаил, Натаниевият син, и десетте мъже, които бяха с него, станаха та поразиха с меч Годолия, син на Ахикама Сафановия син, когото вавилонският цар бе поставил над земята, и го убиха.

³ Исмаил поразил и всичките юдеи, които бяха с него, с Годолия, в Масфа, и халдейските военни мъже, които се намираха там.

⁴ А на втория ден, след като бе убил Годолия, когато никой още не знаеше за това,

⁵ няколко души от Сихем, от Сило и от Самария, на брой осемдесет мъже, с обръснати бради и раздрани дрехи, и с нарязвания по телата си, пристигаха с приноси и ливан в ръката си, за да ги принесат на мястото на Господния дом.

⁶ Тогава Исмаил Натаниевият син излезе от Масфа да ги посрещне, и като вървеше плачеше; и когато ги срещна рече им: Влезте при Годолия Ахикамовия син.

⁷ И когато дойдоха всред града, Исмаил Натаниевият син ги закла; и той и мъжете, които бяха с него, ги хвърлиха всред окопа.

⁸ А между тях се намериха десет мъже, които рекоха на Исмаила: Недей ни убива, защото имаме на полето скривалища с жито, ечемик, дървено масло и мед. Така се удържа, и не ги закла с братята им.

⁹ А окопът, в който Исмаил хвърли всичките трупове на мъжете, които поразил, покрай трупа на Годолия, беше същият оня окоп, който цар Аса бе направил поради страх от Израилевия цар Вааса; и Исмаил Натаниевият син го напълни с убитите.

¹⁰ След това Исмаил заплени всичките люде, останали в Масфа, царските дъщери и всичките люде, останали в Масфа, които началникът на телохранителите Навузардан беше поверил на Годолия Ахикамовия син; Исмаил Натаниевият син като ги заплени тръгна да отиде при амонците.

¹¹ А Иоанан Кариевият син и всичките военачалници, които бяха с него, като чуха за всичкото зло, което Исмаил Натаниевият син сторил,

¹² взеха всичките си мъже та отидоха да се бият с Исмаила Натаниевия син; и намериха го при големите води, които са в Гаваон.

¹³ И всички люде, които бяха с Исмаила, като видяха Иоанана Кариевия син и всичките военачалници, които бяха с него, зарадваха се.

¹⁴ И тъй, всичките люде, които Исмаил бе запленил от Масфа, се обърнаха та се върнаха, и отидоха при Иоанана Кариевия син.

¹⁵ А Исмаил Натаниевият син избяга от Иоанана с осем мъже, и отиде при амонците.

¹⁶ Тогава Иоанан Кариевият син и всичките военачалници, които бяха с него, взеха от Масфа всичките останали люде, които беше избавил от Исмаила Натаниевия син след като той бе поразил Годолия Ахикамовия син, сиреч, военните мъже, жените, децата и скопците, които беше върнал от Гаваон,

¹⁷ и отидоха та се спряха в Хамаамовата керванска спирка, която е при Витлеем, за

да отидат и влязат в Египет,

¹⁸ поради халдейците, защото се уплашиха от тях, понеже Исмаил Натаниевият син беше убил Годолия, Ахикамовия син, когото вавилонският цар бе поставил управител над страната.

ГЛАВА 42

Тогава всичките военачалници, и Иоанан Кариевият син, и Езания Осаиевият син, и всичките люде, от най-скромен до най-велик, пристъпиха

² та рекоха на пророк Еремия: Молим, нека бъде молбата ни приятна пред тебе, и помоли се за нас - за тия, всички които остават - на Господа твоя Бог, (защото от мнозина останахме малцина, както очите ти ни виждат),

³ да ни изяви Господ твоят Бог пътя, по който трябва да ходим, и какво трябва да правим.

⁴ Тогава пророк Еремия им рече: Чух. Ето, ще се помоля на Господа вашия Бог според думите ви; и каквото ви отговори Господ ще ви го известя; няма да скрия нищо от вас.

⁵ Тогава те рекоха на Еремия: Господ да бъде истинен и верен свидетел между нас, че наистина ще постъпим според всичките думи, с които Господ твоят Бог ще те прати до нас.

⁶ Било добро или зло, ще послушаме гласа на Господа нашия Бог, при Когото те пращаме, за да ни бъде добре, когато послушаме гласа на Господа нашия Бог.

⁷ И подир десет дни Господното слово дойде към Еремия.

⁸ Тогава той повика Иоанана Кариевия син, всичките военачалници, които бяха с него, и всичките люде, от най-скромен до най-велик, та им рече:

⁹ Така казва Господ, Израилевият Бог, при Когото ме пратихте, за да сложа молбата ви пред Него:

¹⁰ Ако следвате да живеете в тая земя, Тогава ще ви съградя, и няма да ви разоря, Ще ви насадя, и няма да ви изкореня; Защото се разкаях за злото, което ви сторих.

¹¹ Не бойте се от вавилонския цар, От когото се страхувахте, Не бойте се от него, казва Господ; Защото Аз съм с вас за да ви спася И да ви избавя от ръката му.

¹² Ще ви покажа милост, Тъй щото той да ви пожали И да ви върне в земята ви.

¹³ Но ако кажете: Не щем да живеем в тая земя, И не послушате гласа на Господа вашия Бог,

¹⁴ И речете: Не, но ще идем в Египетската земя, Гдето няма да видим война, Нито да чуем тръбен глас. Нито да огладнеем за хляб, И там ще живеем, -

¹⁵ Тогава слушайте словото Господно, вие останали от Юда - Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ако положително насочите лицата си да влезете в Египет, И отидете да пришелствувате там,

¹⁶ Тогава ножът, от който се боите, Ще ви стигне там в Египетската земя, И гладът, от който се страхувате, Ще ви преследва там в Египет; И там ще измрете.

¹⁷ Така ще стане и с всичките мъже, Които биха насочили лицата си да отидат в Египет, За да пришелствуват там; Те ще измрат от нож, от глад и от мор; Ни един от тях няма да остане, или да избегне от злото, Коего Аз ще докарам върху тях.

¹⁸ Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Както гневът Ми и яростта Ми се изляха Върху ерусалимските жители, Така яростта Ми ще се излее върху вас,

Когато влезете в Египет; И ще бъдете за проклинание и за учудване, За проклетия и за укоряване; И няма да видите вече това място.

19 Господ е говорил за вас, останали от Юда, казвайки: Не отивайте в Египет; знайте добре, че днес ви заявявам това.

20 Защото вие постъпихте лукаво против своите души, когато ме пратихте при Господа вашия Бог и казахте: Помоли се за нас на Господа нашия Бог, и извести ни всичко това, което Господ нашият Бог ще рече, и ще го сторим.

21 Аз днес ви известих; но вие не послушахте гласа на Господа вашия Бог в нищо, за което ме прати при вас.

22 Сега, прочее, знайте добре, че ще измрете от нож, от глад и от мор на мястото, гдето желаете да отидете, за да пришелствувате там.

ГЛАВА 43

Когато Еремия изговори на всичките люде всичките думи на Господа техния Бог, за които Господ техният Бог го бе пратил при тях, - всички тия думи, -

2 тогава проговориха Азария Осаиевият син, Иоанан Кариевият син, и всичките горделиви мъже, като рекоха на Еремия: Лъжливо говориш ти. Господ нашият Бог не те е пратил да речеш: Не отивайте в Египет да пришелствувате там;

3 но Варух Нириевият син те насъска против нас, за да ни предадеш в ръката на халдейците да ни убият и да ни заведат пленници във Вавилон.

4 И така, нито Иоанан Кариевият син, нито един от всичките военачалници или от всичките люде, не послуша Господния глас да си останат в Юдовата земя;

5 но Иоанан Кариевият син и всичките военачалници взеха всичките останали от Юда, които бяха се върнали от всичките народи, гдето бяха закарани, за да пришелствуват в Юдовата земя, -

6 мъжете, жените, децата, царските дъщери и всеки човек, когото началникът на телохранителите Навузардан бе оставил при Годолия, син на Ахикама Сафановия син, и пророк Еремия и Варух Нириевия син, -

7 та отидоха в Египетската земя, (защото не послушаха Господния глас), и отидоха до Тафнес.

8 Тогава Господното слово дойде към Еремия в Тафнес и рече:

9 Вземи в ръката си големи камъни, и пред очите на Юдовите мъже постилай ги с вар в тухлената постилка, която е при входа на Фараоновия дворец в Тафнес; и кажи им:

10 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще пратя та ще взема слугата Си вавилонския цар Навуходоносора, и ще поставя престола му върху тия камъни, които постлах, и той ще разпъне царския си шатър върху тях.

11 Ще дойде и ще порази Египетската земя, и ще предаде ония, които са за смърт, на смърт, а ония, които са за плен, в плен, и които са за меч, под меч.

12 И Аз ще запалю огън в капищата на египетските богове, и той ще ги изгори, а тях ще занесе в плен; и ще се облече с Египетската земя както овчар облича дрехата си; и ще излезе от там с мир.

13 Тоже ще строши обелиските, които са в капището на слънцето, което е в Египетската земя; и ще изгори с огън капищата на египетските богове.

ГЛАВА 44

Словото, което дойде към Еремия за всичките юдеи, които живеяха в Египетската земя и седяха в Мигдол, в Тафнес, в Мемфис и в страната Патрос, и рече:

² Така казва Господ на Силите Израилевият Бог: Видяхте всичкото зло, което докарах върху Ерусалим и върху всичките Юдови градове; и, ето, днес те са пусти, и няма кой да живее в тях,

³ поради нечестието, което сториха та Ме разгневиха, като отиваха да кадят и да служат на други богове, които ни те познаваха, ни вие, ни бащите ви.

⁴ И пратих при вас всичките Си слуги пророците, като ставах рано и ги пращах, и казвах: Ах! не правете тая гнусна работа, която Аз мразя.

⁵ Но те не послушаха, нито приклониха ухото си, за да се върнат от нечестието си та да не кадят на други богове.

⁶ Затова се изляха яростта Ми и гневът Ми, и пламнаха в Юдовите градове и в ерусалимските улици; и те бидоха разорени и пусти, както са и днес.

⁷ Сега, прочее, така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Защо вършите това голямо зло против своите души, тъй щото да изтребите изпомежду си мъж и жена, дете и бозайниче отсред Юда, та да не остане от вас никой оцелял,

⁸ като Ме разгневявате с делата на ръцете си, и кадите на други богове в Египетската земя, гдето дойдохте да пришелствувате, тъй щото да бъдете изтребени, и да станете за проклетия и за укоряване между всичките народи на света?

⁹ Забравихте ли наказанията, които наложих поради нечестието на бащите ви, и нечестието на Юдовите царе, и нечестието на жените на всеки от тях, и вашето нечестие, и нечестието на жените ви, което вършеха в Юдовата земя и в ерусалимските улици?

¹⁰ Те и до днес не се смириха, нито се убояха, нито ходиха в закона Ми и в повеленията, които поставих пред вас и пред бащите ви.

¹¹ Затова така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще насоча лицето Си против вас за зло, дори за изтреблението на целия Юда.

¹² И ще отмахна останалите от Юда, които насочиха лицата си да отидат в Египетската земя; ще паднат от нож, ще загинат от глад, от най-скромен до най-велик ще измрат от нож и от глад; и ще бъдат за проклинане и за учудване, за проклетия и за укоряване.

¹³ Защото ще накажа ония, които живеят в Египетската земя, както наказах Ерусалим, с нож, с глад и с мор,

¹⁴ тъй щото никой от останалите от Юда, които са отишли в Египетската земя да пришелствуват там, няма да избегне или да оцелее та да се върне в Юдовата земя, към която те копнеят да се върнат, за да живеят там; защото никой няма да се върне освен ония, които избягат.

¹⁵ Тогава всичките мъже, които знаеха, че жените им кадяха на други богове, и всичките жени, които се намираха там, едно голямо множество, дори всичките юдеи, които живеяха в Патрос в Египетската земя, отговориха на Еремия, като рекоха:

¹⁶ Колкото за словото, което ти ни говори в Господното име, няма да те послушаме;

¹⁷ но непременно ще вършим всичко, що е излязло от устата ни, че ще кадим на небесната царица, и ще ѝ правим възлияния, както правехме ние и бащите ни, царете ни и първенците ни, в Юдовите градове и в ерусалимските улици; защото

тогава ядохме хляб до ситост, добре ни беше, и зло не видяхме.

18 Но откак престанахме да кадим на небесната царица и да ѝ правим възлияния сме били лишени от всичко, и довършихме се от нож и от глад.

19 А жените казаха: И когато кадахме на небесната царица та ѝ правихме възлияния, дали без знанието на мъжете си ѝ правехме млинове по нейния образ и правихме ѝ възлияния?

20 Тогава Еремия говори на всичките люде, на мъжете и на жените, с една дума на всичките люде, които му отговориха така, като каза:

21 Не спомни ли си Господ, темяна, който кадахте в Юдовите градове и в ерусалимските улици, вие и бащите ви, царете ви и първенците ви, и людете от тая земя, и не дойде ли в ума Му?

22 така щото Господ не можа вече да търпи поради злите ви дела, и поради мерзостите, които струвахте, та затова земята ви запустя и стана за учудване и за проклетия, без жители, както е днес.

23 Понеже кадахте, и понеже съгрешавахте на Господа, и не послушахте гласа на Господа, нито ходихте в закона Му, в повеленията Му, или в изявленията Му, затова ви постигна това зло, както виждате днес.

24 При това Еремия рече на всичките люде и на всичките жени: Слушайте Господното слово всички от Юда, които сте в Египетската земя.

25 Така говори Господ на Силите, Израилевият Бог, казвайки: Вие и жените ви не само говорихте с устата си, но извършихте с ръцете си това, което казахте, че: Непременно ще изпълним обреците си, които обрекохме, да кадим на небесната царица и да ѝ правим възлияния. Тогава, потвърждавайте обреците си и изпълнявайте обреците си.

26 Затова слушайте Господното слово всички от Юда, които живеете в Египетската земя: Ето, заклех се с великото Си име, казва Господ, че името Ми ще престане вече да се произнася с устата на някой Юдов мъж, в цялата Египетска земя, щото да казва: Заклевам се в живота на Господа Иеова!

27 Ето, Аз бдя над тях за зло, а не за добро; и всичките Юдови мъже, които са в Египетската земя, ще гинат от нож и глад, докле се довършат.

28 А които избягнат от ножа и се върнат от Египетската земя в Юдовата земя ще бъдат малцина на брой; и всички останали от Юда, които отидоха в Египетската земя, за да пришелствуват там, ще познаят, чие слово ще се сбъдне, Моето ли или тяхното.

29 И това ще ви бъде знаменieto, казва Господ, че Аз ще ви накажа на това място, за да познаяте, че думите Ми непременно ще се сбъднат против вас за зло-

30 така казва Господ: Ето, Аз ще предам египетския цар Фараон Вафрий в ръката на неприятелите му, и в ръката на ония, които искат живота му, както предадох Юдовия цар Седекия в ръката на неприятеля му Навуходоносора вавилонския цар, който искаше живота му.

ГЛАВА 45

Словото, което пророк Еремия говори на Варуха Нириевия син, когато написа в книга тия думи от Еремиевите уста, в четвъртата година на Юдовия цар Иоаким Иосиевия син, и рече:

2 Така казва Господ, Израилевият Бог, на тебе, Варуше:

- ³ Рекъл си: Горко ми сега! защото Господ притури печал на скръбта ми. Уморих се от въздишането си, и не намирам почивка.
- ⁴ Тъй да му речеш: Така казва Господ: Ето, онова, което съградих, Аз ще съборя, и онова, което насадих, Аз ще изкореня, и то по цялата тая земя.
- ⁵ А ти търсиш ли за себе си големи неща? Не търси; защото, ето, Аз ще докарам зло върху всяка твар, казва Господ; но на тебе ще подаря живота за корист по всичките места гдето отидеш.

ГЛАВА 46

Господното слово, което дойде към пророк Еремия за народите.

² За Египет. Относно войската на египетския цар Фараон Нехао, която бе в Кархамис при реката Евфрат, която вавилонският цар Навуходоносор порази в четвъртата година на Юдовия цар Иоаким Иосиевия син:

³ Пригответе щит и щитче Та пристъпете на бой.

⁴ Впрегнете конете, и вие конници възседнете; И застанете напред с шлемовете си, Лъснете копията, облечете се с брони.

⁵ Защо ги виждам уплашени и върнати назад, Силните им сломени И бърже побягнали без да гледат назад, И ужас от всяка страна? казва Господ.

⁶ Бързият да не избяга, И силният да се не отърве; Ще се спънат и ще паднат към север При реката Евфрат.

⁷ Кой е този, който се издига като Нил, Чиито води се вълнуват като реки?

⁸ Египет е, който се издига като Нил, И неговите води се вълнуват като реки; И той казва: Ще се издигна, ще покрива света, Ще разоря и града и жителите му.

⁹ Напред, коне; Спускайте се диво, колесници! Нека излизат силните! Ония от Етиопия и Ливия, които държат щит, И лидийците, които употребяват и запъват лък!

¹⁰ Защото този ден е ден на Иеова, Господ на Силите, Ден за въздаяние, за да въздаде на враговете Си; Ножът ще ги пояде, И ще се насити и опие от кръвта им; Защото Иеова, Господ на Силите, има жертва В северната страна при реката Евфрат.

¹¹ Даже ако възлезеш в Галаад и вземеш балсама, Девице, дъщерьо египетска, Напразно ще употребяваш много церове, Защото няма изцеление за тебе.

¹² Народите чуха за посрамяването ти, И викът ти изпълни света; Защото силен се сблъсква със силен, Та и двамата паднаха заедно.

¹³ Словото, което Господ говори на пророк Еремия за дохождането на вавилонския цар Навуходоносор, за да порази Египетската земя:

¹⁴ Известете в Египет и разгласете в Мигдол, Възгласете в Мемфис и в Тафнес; Речете: Застани на ред и бъди готов, Защото ножът изяде ония, които са около тебе.

¹⁵ Защо се завлякоха твоите юнаци? Не устояха защото Господ ги откара.

¹⁶ Той накара мнозина да се спъват; Даже паднаха един върху друг; И казваха: Станете да се върнем при людето си И в родната си земя От лютия нож,

¹⁷ Те викаха там: Египетският цар Фараон е празен шум; Той пропусна определеното време.

¹⁸ Заклевам се в живота Си, казва Царят, Чието име е Господ на Силите, Че както един Тавор между планините и както един Кармил при морето, Така непременно ще дойде той.

- ¹⁹ Дъщерьо, която живееш в Египет, Приготви си потребното за плен; Защото Мемфис ще запустее и ще бъде изгорен, И ще остане без жител.
- ²⁰ Египет е като прекрасна юница; Но погибел иде от север, да! иде.
- ²¹ И самите му наемници всред него са като тлъсти юнци; Защото и те се върнаха, Побягнаха заедно, не устояха; Понеже денят на бедствието им дойде върху тях, Времето на наказанието им.
- ²² Гласът му е като глас на земя като се хлъзга; Защото излизат със сила, И идат против него със секири Както дървари.
- ²³ Ще изсекат леса му, казва Господ, Ако и да е неизследим; Защото по множество те са повече от скакалците, И са безбройни.
- ²⁴ Ще се посрами египетската дъщеря; Ще бъде предадена в ръката на северните люде.
- ²⁵ Господ на Силите, Израилевият Бог, казва: Ето, ще накажа Но-Амон {Т.е., гр. Тиви.}, Да! Фараона и Египет, Боговете му и царете му, Самият Фараон и ония, които упоават на него;
- ²⁶ И ще ги предам в ръката на ония, които искат живота им, В ръката на вавилонския цар Навуходоносора И в ръката на слугите му; А подир това Египет ще бъде населен Както в предишните дни, казва Господ.
- ²⁷ Но не бой се, ти, служителю Мой Якове, Нито се страхувай, Израилю; Защото, ето, ще те избавя от далечна страна, И потомството ти от земята, гдето са пленени; Яков ще се върне, ще се успокои, и ще си почине, И не ще има кой да го плаши.
- ²⁸ Не бой се служителю Мой Якове, казва Господ, Защото Аз съм с тебе; Защото ако и да довърша Всичките народи, гдето съм те откарал, Тебе, обаче, не ща да довърша; Но ще те накажа с мярка, А не мога да те изкарам съвсем невинен.

ГЛАВА 47

Господното слово, което дойде към пророк Еремия за филистимците, преди да е разорил Фараон Газа.

- ² Така казва Господ: Ето, води прииждат от север, И, като станат поток наводняващ Ще потопят земята и всичко що има в нея, Града и ония, които живеят в него; Тогава човечите ще викнат, И всичките земни жители ще излелекат.
- ³ От тропота на копитата на яките му коне, От спускането на колесниците му, От гърма на колелата му, Бащите не ще се обърнат да гледат децата си; Понеже ръцете им са ослабнали
- ⁴ Поради денят, който иде, За да разруши всичките филистимци, Да отсече от Тир и Сидон И най-последния помощник; Защото Господ ще разруши филистимците, Останалите от остров Кафтор.
- ⁵ Плешивост постигна Газа; Аскалон загина с останалите от полето им. До кога ще правиш нарязвания на снагата си?
- ⁶ О, мечо Господен, До кога не ще си починеш? Върни се в ножницата, Успокой се и почини си.
- ⁷ Обаче как да си починеш, Тъй като Господ ти е дал заръчка Против Аскалон и против крайморието? Там го е определил.

ГЛАВА 48

3а Моава. Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Горко на Нево! защото се опустоши; Кириатаим се посрами, защото биде превзет; Мисгав се посрами, защото биде разтрошен.

2 Моав няма вече да се хвали; В Есевон измислиха зло против него, като казаха: Елате! да го изтребим, та да не е народ. Също и ти, Мадмене, ще запустееш; Ножът ще те преследва.

3 Глас на писък от Оронаим, Ограбване и страшно разрушение!

4 Моав биде разрушен; Малките му деца изпищяха.

5 Защото в нагорнината на Луит Ще се издига плач върху плач, Понеже в нанадолнината на Оронаим Чуха плачевния писък на жертвите на разрушение.

6 Бягайте, отървете живота си, И бъдете като изтравничето в пустинята.

7 Защото, понеже си уповавал на делата си и на съкровищата си, Сам ти също ще бъдеш хванат; И Хамос ще отиде в плен Заедно със свещениците си и първенците си.

8 И разорителят ще дойде във всеки град; Ни един град не ще се избави; Още и долината ще бъде опустошена, И полето ще се разори, Както рече Господ.

9 Дайте крила на Моава, За да литне и да избяга; Защото градовете му ще запустеят, И не ще има кой да живее в тях.

10 Проклет да бъде оня, който върши делото Господно небрежно; И проклет оня, който въздържа ножа си от кръв.

11 Моав е бил на спокойствие от младините си, И е почивал като вино на дрождията си; Не е бил претакан от съд в съд, Нито е ходил в плен; Затова вкусът му си е останал в него, И духът му не се е променил.

12 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато ще му пратя преливачи, които ще го прелеят; И ще изпразнят съдовете му и разкъсат меховете му.

13 И Моав ще се посрами за Хамоса Както се посрами Израилевият дом За Ветил, на който уповавах.

14 Как казвате: Ние сме силни мъже, Мъже храбри за война?

15 Моав биде разорен, градовете му изгоряха, И отбраните му младежи слязоха да бъдат заклани, Казва Царят, чието име е Господ на Силите.

16 Погибелта на Моава скоро ще дойде, И злото му иде много бързо.

17 Всички, които сте около него, оплаквайте го; И всички, които знаете името му, речете: Как се счупи якият скиптър, Славната тояга!

18 Дъщерьо, която живееш в Девон, Слез от славата си та седни в безводно място; Защото разорителят на Моава възлезе против тебе И ще съсипе крепостите ти.

19 Жителко в Ароир Застани при пътя та съгледай; Попитай онзи, който бяга, и онази, която се е отървала, Като речеш: Що стана?

20 Моав се посрами, защото е разрушен Излелекай и викни; Известете в Арнон, че Моав биде запустен.

21 Съдба сполетя полската земя, Олон, Яса и Мифаат,

22 Девон, Нево и Вет-девлатаим,

23 Кириатаим, Вет-гамул и Вет-меон,

24 Кариот, Восора И всичките градове на Моавската земя, далечни и близки.

25 Рогът на Моава се строши, И мишцата му се смаза, казва Господ.

26 Опийте го, Защото се надигна против Господа; Моав ще се валя в бълвоча си,

Тоже и той ще бъде за присмех.

27 Защото не стана ли на тебе Израил за присмех? Намери ли се той между крадци, Щото колкото пъти говориш за него движиш рамената си презрително?

28 Моавски жители, Напуснете градовете, заселете се в канарата, И бъдете като гълъбица, която се загнездява По страните на входа на пещерата.

29 Чухме за гордостта на Моава, (той е много горд), За високоумието му, гордостта му, надутостта му И надменността на сърцето му.

30 Аз зная, че неговият гняв Е празен, казва Господ; Самохвалствата му не са извършили нищо.

31 Затова ще излелекам за Моава; Да! ще извикам за целия Моав; Ще заридаят за мъжете на Кир-арес.

32 О, лозо на Севма, Ще плача за тебе повече отколкото плака Язир; Твоите клончета преминаха морето, Стигнаха до морето на Язир; Грабител нападна летните ти плодове и гроздобера ти.

33 Отне се веселието и радостта От плодоносното поле и от Моавската земя; И спрях виното от линовете, Та да няма вече кой да тъпче грозде с възклицание; Възклицание няма да се чуе,

34 Поради вопъла на Есевон, който стигна до Елеала И до Яса, те нададоха глас От Сигор до Оронаим, До Еглат-шелишия; Защото и водите на Нимрим пресъхнаха.

35 При това казва Господ, ще премахна от Моава Онзи, който принася всеизгаряне по високите места, И онзи, който кади на боговете си.

36 Затова сърцето ми звучи за Моава като свирка, И сърцето ми звучи като свирка за мъжете на Кир-арес; Защото изобилието, което доби, изчезна.

37 Защото всяка глава е плешива, И всяка брада обръсната; По всичките ръце има нарязвания, И на кръста вретище.

38 По всичките къщни покриви на Моава И по улиците му има плач навред; Защото строших Моава като непотребен съд, казва Господ,

39 Как се строши! лелекат те; Как Моав посрамен обърна гръб! Така Моав ще стане за присмех И за ужасяване на всички, които са около него.

40 Защото така казва Господ: Ето, неприятелят ще налети като орел, И ще разпростре крилата си над Моава.

41 Градовете се превзеха, крепостите хванати с изненада, И сърцата на силните моавци ще бъдат в оня ден Като сърцето на жена в родилни болки.

42 И Моав ще бъде изстребен тъй щото да не е вече народ, Защото се надигна против Господа.

43 Страх, яма и примка те налетяха Жителю моавски, казва Господ.

44 Който избегне от страха ще падне в ямата, И който излезе от ямата ще се хване в примката; Защото ще докарам върху него, да! върху Моава, Годината на наказанието им, казва Господ.

45 Ония, които бягаха, Застанаха изнемощели под сянката на Есевон; Огън обаче излезе из Есевон, И пламък отсрод Сион, Който погълна моавския край И темето на шумните борци.

46 Горко ти Моаве; Хамосовите люде загинаха; Защото синовете ти се хванаха пленници И дъщерите ти пленници.

47 Но при все това, Аз ще върна моавските пленници В послешните дни, казва Господ. До тук съдбата на Моава.

3 а амонците. Така казва Господ: Израил няма ли синове? Няма ли наследник? Тогава защо амоновият цар владее Газа, И хората му живеят в неговите градове?

2 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато ще направя да се чуе тревога за война Против Рава на амонците; И тя ще стане грамада развалини, И селата {Еврейски: Дъщерите.} ѝ ще бъдат изгорени с огън; Тогава Израил ще завладее ония, които са владели него, казва Господ.

3 Излелекай, Есевоне, защото Гай се разруши, Извикайте, дъщери на Рава, препашете се с вретиче; Плачете и лутайте се между оградите; Защото царят им ще отиде в плен Заедно със свещениците си и с първенците си.

4 Защо се хвалиш с долините? Водите на долината ти изтекоха, дъщерьо отстъпнице, Която си уповавала на съкровищата си И си казала: Кой ще дойде против мене?

5 Ето, казва Господ, Иеова на Силите, Аз нанасям върху тебе страх От всички, които са около тебе; И вие ще бъдете изпъдени всеки къде му очи видят, Без да има кой да прибере скитащите се.

6 А после ще върна от плен Амонците, казва Господ.

7 За Едом. Така казва Господ на Силите: Няма ли вече мъдрост в Теман? Изгуби ли се разсъдъкът от благоразумните? Изчезна ли мъдростта им?

8 Бягайте, завърнете се, направете си дълбоки места за живеене, Дедански жители; Защото ще докарам върху Исава бедствието му - Времето, когато ще го накажа.

9 Ако дойдеха при тебе гроздоберци, Не щяха ли да оставят пабирък? Ако дойдеха крадци през нощта, Не биха ли грабнали само това, що им е доволно?

10 Но Аз оголих Исава, Открих скришните му места, И той не ще може да се скрие; Разграби се челядта му, братята му и съседите му, И него го няма.

11 Остави сирачетата си; Аз ще ги запазя живи; И вдовиците ти нека уповават на Мене.

12 Защото така казва Господ: Ето, ония, на които не се падаше да пият от чашата, Непременно ще пият; А ти ли ще останеш съвсем ненаказан? Няма да останеш ненаказан, Не, непременно ще пиеш,

13 Защото се заклех в Себе Си, казва Господ, Че Восора ще стане за учудване и за укоряване, Пуста и за проклетия, И всичките ѝ градове ще се обърнат на вечна пустота.

14 Чух известие от Господа, И посланик биде изпратен между народите да каже: Съберете се та дойдете против нея, И станете на бой.

15 Защото, ето, Аз ще те направя малък между народите, Презрян между хората.

16 Колкото за твоята ужасителност, Гордостта на сърцето ти те е измамила, О, ти, който живееш в пукнатините на канарите, Който владееш висината на хълмовете; Но ако и да поставиш гнездото си високо като орел, И от там ще те сваля, казва Господ.

17 Едом ще стане за учудване; Всеки, който би минал през него, ще се учуди, И ще подсвири за всичките му язви.

18 Както при разорението на Содом и Гомора И близките им градове, казва Господ, Така никой човек няма да живее там, Нито ще пришествува там човешки син.

19 Ето, като лъв от прииждането на Иордан, Той ще възлезе против богатото пасбище; Защото Аз мигновено ще изпъдя Едом от там, И онзи, който бъде избран, ще поставя над него. Защото кой е подобен на Мене? и кой ще Ми определи

времето за съд? И кой е оня овчар, който ще застане против Мене?

20 Затова слушайте решението, Коего Господ е взел против Едом, И намеренията, които е намислил против жителите на Теман: Непременно ще повлекат и най-малките от стадото; Непременно ще направи да запустее пасбището им заедно с тях.

21 От слуха за разорението им земята се тресе; Издава се вик, чийто шум се чува до Червеното море.

22 Ето, като възлезе ще налети като орел, И ще разпростре крилата си над Восора; И в оня ден сърцето на Едомовите силни Ще бъде като сърцето на жена, когато ражда.

23 За Дамаск. Емат и Арфад се посрамирах Защото чуха лоша вест; стопиха се; Тъга има както на морето, Коего не може да утихне.

24 Дамаск ослабна, Обърна се в бяг, Трепет го обзе; Скръб и болки го обладаха, Както на жена, когато ражда.

25 Как не биде пощаден този прочут град, Град, който е удоволствието ми;

26 Затова младежите му ще паднат в улиците му, И всичките военни мъже ще загинат в оня ден, Казва Господ на Силите.

27 В стената на Дамаск Аз ще запалю огън, Който ще пояде палатите на Венадада.

28 За Кидар и за асорските царства, които вавилонският цар Навуходоносор порази. Така казва Господ: Станете, възлезте към Кидар, Та погубете източните жители.

29 Ще отнемат шатрите им и стадата им; Ще вземат за себе си завесите им, Всичката им покъщнина и камилите им; И ще извикат към тях: Ужас от всяка страна!

30 Бягайте, отстранете се надалече, Направете си дълбоки места за живеене, Асорски жители, казва Господ; Защото вавилонският цар Навуходоносор Е сторил намерение против вас, И е намислил кроеж против вас.

31 Станете, възлезте при спокойния народ, Който живее безгрижно, казва Господ, Които нямат ни порти ни лостове, Но живеят сами.

32 Камилите им ще бъдат за обир, И многото им добитък за корист; Аз ще разпръсна по всичките ветрища Ония, които си стрижат издадените части на косата, И ще докарам погибелта им от всяка тяхна страна, казва Господ.

33 А Асор ще стане жилище на чакали, Пустиня до века; Там няма да живее човек, Нито ще пришелствува в него човешки син.

34 Господното слово, което дойде към пророк Еремия за Елам, в началото на царуването на Юдовия цар Седекия, като рече:

35 Така казва Господ на силите: Ето, ще счупя лъка на Елам, Тяхната главна сила.

36 Ще докарам върху Елам четирите ветрища От четирите страни на небето, И ще ги разпръсна по всички тия ветрища; Та не ще има народ Гдето да не отидат изпъдените еламци.

37 И Аз ще разтреперя еламците пред неприятелите им, И пред ония, които искат живота им; И ще докарам върху тях зло - Пламенният Си гняв, казва Господ; Ще пратя и нож подир тях Докле ги довърша.

38 И като представя престола Си в Елам Ще изтребя от там Цар и първенци, казва Господ.

39 Но в послешните дни Ще възвърна пленените еламци, казва Господ.

Словото, което Господ говори чрез пророк Еремия за Вавилон, за Халдейската земя:

² Известете между народите, Прогласете, и дигнете знаме; Прогласете, не крийте; Казвайте: Превзе се Вавилон, Посрами се Вил, Разруши се Меродах, Посрамирах се изваяните му, Строшиха се идолите му;

³ Защото от север възлиза против него народ, Който ще запустит земята му Тъй щото да няма кой да живее в нея; От човек до животно бягат и ги няма,

⁴ В ония дни и в онова време, казва Господ, Ще дойдат израилтяните Заедно с юдеите; Като ходят ще плачат И ще потърсят Господа своя Бог.

⁵ Ще питат за Сион С лицата си обърнати към него, и ще казват: Дойдете, да се присъединим към Господа Във вечен завет, който няма да се забрави,

⁶ Людете Ми станаха изгубени овце; Пастирите им ги заблудиха, Накараха ги да се скитат по планините; Те отидоха от планина на хълм, Забравиха кошарата си.

⁷ Всички, които ги намираха изяждаха ги; И противниците им рекоха: Не сме ние виновни, Защото те съгрешиха против Господа, обиталището на правдата, Да! против Господа, надеждата на бащите им.

⁸ Бягайте изсред Вавилон, Излезте из земята на халдейците, И бъдете като козли пред стадо.

⁹ Защото, ето, Аз ще подигна И ще направя да възходят против Вавилон Големи народи, събрани от северната земя, Които ще се опълчат против него; От там ще се превземе; Стрелите им ще бъдат като на силен изстребител, Който не се връща празен.

¹⁰ И Халдея ще бъде разграбена; Всичките ѝ грабителци ще се наситят, казва Господ.

¹¹ При все, че се радвате, при все, че се веселите, Вие обирачи на наследството Ми, При все, че скачате като юница на трева, И цвилите като яки коне,

¹² Пак майка ви ще се посрами много, Родителката ви ще се смути; Ето, тя ще бъде последна между народите Земя пуста, суха и непроходима.

¹³ Поради гнева Господен тя няма да бъде населена. Но цяла ще запустее; Всеки, който минава през Вавилон, ще се учуди, И ще подсвирне за всичките негови язви.

¹⁴ Опълчете се против Вавилон отвред, Всички, които запъвате лък; Стреляйте против него, не жалете стрели, Защото той съгреши на Господа.

¹⁵ Възкликнете поради него отвред, Защото той се покори {Еврейски: Си даде ръката.}; Укрепленията му паднаха, Стените му се събориха; Защото това е въздаянието Господно; Отплатете му; Както той е направил, така му направете.

¹⁶ Отсечете от Вавилон сеяча И онзи, който държи сърп в жетвено време; Поради страха от лютия меч Всеки от тях ще се върне при людете си, И всеки ще бяга в земята си.

¹⁷ Израил е изгонена овца, Която лъвовете гониха; Първо асирийският цар я изяде, А после тоя вавилонски цар Навуходоносор Сгриза костите ѝ.

¹⁸ Затова, така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще накажа вавилонския цар и земята му, Както наказах асирийския цар.

¹⁹ И ще доведе Израиля пак в пасбището му; Той ще пасе в Кармил и Васан, И душата му ще се насити Върху Ефремовата гора и в Галаад.

²⁰ В ония дни и в онова време казва Господ, Беззаконието на Израиля ще се потърси, и не ще го има, И греховете на Юда, и няма да се намерят; Защото ще простя на оцелелите, които оставям.

- 21 Възлез против земята, която двойно се е разбунтувала, - Против нея и против жителите, които ще бъдат наказани; Разори и, подир разорените, обречи на изстребление, казва Господ, Като извършиш всичко, както ти заповядах.
- 22 Боен вик има в страната, Вик и на страшно разорение.
- 23 Как се счупи и сломи Чукът на целия свят! Как се обърна Вавилон на пустота между народите!
- 24 Поставих ти примка, и ти се хвана, Вавилоне, без да се сетиш; Намерен биде, още и уловен, Защото си се възпротивил на Господа.
- 25 Господ отвори оръжейницата Си Та извади оръжията на гнева Си; Защото Иеова, Господ на Силите, има да извърши дело В земята на халдейците.
- 26 Дойдете против него от най-далечния край, Отворете житниците му, Натрупайте го като купове и го обречете на изстребление; Нищо да не остане от него.
- 27 Изколете всичките му телци; Нека слязат на клане; Горко им! Защото дойде денят им, Времето за наказанието им.
- 28 Глас на ония, които бягат, И които са се отървали от вавилонската земя, За да извести в Сион Въздаянието от Господа нашия Бог, Въздаянието за храма Му!
- 29 Свикайте стрелците против Вавилон, Всички, които запъват лък; Разположете стан изоколо против него, Та да не се отърве никой от него; Въздайте му според делата му, Според всичко що е направил, така му направете; Защото се е възгордял против Господа, Против Светия Израилев.
- 30 Затова младежите му ще паднат в улиците му, И всичките му военни мъже Ще загинат в оня ден, казва Господ.
- 31 Ето, Аз съм против тебе, о граде горделиви, Казва Господ, Иеова на Силите; Защото настана денят ти, Времето, когато ще те накажа.
- 32 Горделивият ще се препъне и падне, И не ще има кой да го дигне; И ще запалят огън в градовете му, Който ще погълне всичко около него.
- 33 Така казва Господ на Силите: Израилтяните и юдейците се угнетяват заедно; Всички, които ги заплениха, задържат ги, Отказват да ги пуснат.
- 34 Но Изкупителят им е мощен; Господ на Силите е името Му; Непременно ще се застъпи за делото им, За да успокои света. И да смути вавилонските жители.
- 35 Меч има върху халдейците, казва Господ, И върху жителите на Вавилон, И върху първенците му, и върху мъдрите му!
- 36 Меч има върху измамниците! и те ще избезумеят; Меч върху юнаците му! и те ще се ужасяват;
- 37 Меч има върху конете им, върху колесниците им, И върху всичките разноплеменни люде, които са всред него! И ще станат като жени; Меч върху съкровищата му! и ще се разграбят;
- 38 Суша има върху водите му; и ще пресъхнат; Защото е земя предадена на изваяни, И жителите ѝ са полудели за страшилищата си {Т.е., идолите си.}.
- 39 Затова зверове от пустинята и хиени Живеят там, И камилоптици ще живеят там; И не ще бъде населен вече до века, Нито обитаем из род в род.
- 40 Както когато Бог разори Содом и Гомора И ближните им градове, казва Господ, Така никой човек няма да живее там, Нито ще пришествува там човешки син.
- 41 Ето, люде ще дойдат от север, Да! голям народ и много царе Ще се издигнат от краищата на света.
- 42 Лък и копие ще държат; Жестоки са и немилостиви; Гласът им бучи като морето;

Възседнали са на коне, Всеки опълчен като мъж за бой Против тебе, дъщерьо вавилонска.

⁴³ Вавилонският цар чу вестта за тях, И ръцете му ослабнаха; Мъки го обзеха, Болки като на жена, която ражда.

⁴⁴ Ето, като лъв от прииждането на Иордан, Той ще възлезе против богатото пасбище; Защото Аз мигновено ще изпъдя Халдея от там, И онзи, който бъде избран, ще поставя над нея. Защото кой е подобен на Мене, и кой ще Ми определи време за съд? И кой е оня овчар, който ще застане против Мене?

⁴⁵ Затова слушайте решението, Коего Господ е взел против Вавилон, И намеренията, които е намислил против земята на халдейците: Непременно ще повлекат и най-малките от стадото; Непременно ще направи да запустее пасбището им заедно с тях.

⁴⁶ От слуха за превземането на Вавилон Земята се потресе, И вопълът се разчу между народите.

ГЛАВА 51

Така казва Господ: Ето, Аз повдигам разрушителен вятър против Вавилон И против ония, които живеят всред разбунтувалите се против Мене.

² И ще изпратя върху Вавилон веячи, Които ще го отвоят; и ще оголят земята му, Защото в деня на злощастията ще бъдат отвред против него.

³ Стрелец срещу стрелец нека запъва лъка си, И срещу онзи, който се големее с бронята си; Не жалете младежите му, Обречете на изстребление цялата му войска.

⁴ Ще паднат убити в Халдейската земя, И прободени по улиците на градовете ѝ.

⁵ Защото нито Израил, нито Юда е оставен От своя Бог, от Господа на Силите, Ако и да е пълна земята им с беззаконие Против Светия Израилев.

⁶ Бягайте отсрещ Вавилон Та отървете всеки живота си; Да не загинете в беззаконието му: Защото е време за въздаяние от Господа, Който ще му отдаде отплата.

⁷ В ръката Господна Вавилон е бил златна чаша, Която опиваше целия свят; От виното му пиеха народите, Затова народите избезумяха.

⁸ Внезапно падна Вавилон и се разруши; Лелекайте за него; Вземете балсама за раната му Негли се изцели.

⁹ Опитяхме се да целим Вавилон, но не се изцели; Оставете го, и нека отидем всеки в страната си, Защото присъдата му стигна до небето, И се възвиси дори до облаците.

¹⁰ Господ изяви правдата ни; Дойдете и нека прикажем в Сион Делото на Господа нашия Бог.

¹¹ Изострете стрелите, дръжте здраво щитовете; Господ възбуди духа на мидийските царе, Защото намерението Му против Вавилон е да го изстреби; Понеже това е въздаянието от Господа, Въздаяние за храма Му.

¹² Издигнете знаме против вавилонските стени, Усилете стражата, поставете стражари, Пригответе засади; Защото Господ намисли и ще извърши онова, Коего изрече против вавилонските жители.

¹³ О ти, който живееш край много води, Който изобилваш със съкровища, Краят ти дойде, Границата на сребролюбие то ти.

¹⁴ Господ на Силите се е клел в Себе Си, и рекъл: Непременно ще те напълня с

неприятелски мъже като със скакалци, Които ще подигнат боен вик против тебе.

15 Той е, Който направи земята със силата Си, Утвърди света с мъдростта Си, И разпростря небето с разума Си.

16 Когато издава гласа Си, водите на небето шумят, И Той издига пари от краищата на земята; Прави светкавици за дъжда, И изважда вятър от съкровищата Си.

17 Всеки човек е твърде скотски, за да знае; Всеки златар се посрамва от кумира си, Защото леяното от него е лъжа, В което няма дишане.

18 Суета са те, дело на заблуда; Във времето на наказанието си ще загинат.

19 Онзи Който е делът на Якова не е като тях, Защото Той е Създател на всичко, И Израил е племето, което е наследството Му; Господ на Силите е името Му.

20 Ти си Ми бойна секира, оръжие за война; И чрез тебе ще смажа народи; Чрез тебе ще изстребя царства;

21 Чрез тебе ще смажа коня и конника; И чрез тебе ще строша колесницата и седящия на нея;

22 Чрез тебе ще смажа мъж и жена; Чрез тебе ще смажа стар и млад; И чрез тебе ще смажа младеж и девица;

23 Чрез тебе ще смажа овчар и стадото му; Чрез тебе ще смажа земеделец и неговия чифт волове; И чрез тебе ще смажа управители и началници.

24 И ще въздам на Вавилон И на всичките халдейски жители За всичкото зло, което сториха на Сион Пред вашите очи, казва Господ.

25 Ето, Аз съм против тебе, планина разорителна, казва Господ, Която разоряваш целия свят; Ще простра ръката Си върху тебе И ще те изрина от скалите, И ще те направя изгорена планина.

26 Няма да вземат от тебе камък за ъгъл, Нито камък за основи; Но ще бъдеш вечно пуста, казва Господ.

27 Издигнете знаме в страната, Затръбете между народите, Пригответе против нея народите; Свикайте против нея царствата На Арарат, на Мини и на Асханаз; Поставете над нея уредник; Докарайте коне като бодливи скакалци.

28 Пригответе против нея народите, Мидийските царе, управителите им, всичките им началници, И цялата подвластна на тях земя.

29 Земята се тресе и измъчва; Защото намеренията на Господа против Вавилон ще се изпълнят, За да направи Вавилонската земя необитаема пустиня.

30 Юнаците на Вавилон престанаха да воюват, Останаха в укрепленията си; Силата им изчезна; станаха като жени; Изгориха жилищата му, Лостовите му са строшени.

31 Скороходец ще тича да посрещне скороходец, И вестител да посрещне вестител, За да известят на вавилонския цар, Че градът му се превзе от всеки край,

32 И че бродовете са завзети с изненада, Тръсталаците изгорени с огън, И военните мъже разтреперани.

33 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Вавилонската дъщеря е като гумно, Когато е време да се вършее; Още малко и ще дойде времето на жетвата ѝ.

34 Вавилонският цар Навуходоносор ме изяде, Смаза ме, направи ме празен съд, Погълна ме като змия, Напълни корема си с моите сладки неща, И мене оттласна.

35 Неправдата сторена на мене и на моя род {Еврейски: Моята плът.} Нека падне върху Вавилон, Ще рече жителката на Сион; и: Кръвта ми нека падне върху жителите на Халдея, Ще рече Ерусалим.

- ³⁶ Затова, така казва Господ: Ето, Аз ще се застъпя за делото ти, И ще извърша въздаяние за тебе; Ще обърна реката {Еврейски: Морето.} на Вавилон в суша, И ще пресуша извора му.
- ³⁷ Вавилон ще стане грамади, Жилище на чакали, За учудване и подсвиркване, Необитаем.
- ³⁸ Ще рикаят заедно като лъвчета, Ще реват като малки лъвчета.
- ³⁹ Когато се разгорещят, Аз ще им направя пиршество, И ще ги опия, за да се развеселят, И да заспят вечен сън, от който да се не събудят, Казва Господ.
- ⁴⁰ Ще ги сваля като агнета за клане, Като овни с козли.
- ⁴¹ Как се превзе Сесах, И се изненада славата на целия свят! Как стана Вавилон за учудване между народите!
- ⁴² Морето се подигна против Вавилон; Покрит биде под многото му вълни.
- ⁴³ Градовете му станаха пустота, Безводна земя и пустиня, Земя, в която не живее никой човек, Нито минава през нея човешки син.
- ⁴⁴ Аз ще накажа Вила във Вавилон, И ще извадя от устата му това, което е погълнал; Народите няма да се съберат вече при него; И самата вавилонска стена ще падне.
- ⁴⁵ Люде Мои, излезте изсред него, И спасете всеки от вас себе си От пламения гняв Господен.
- ⁴⁶ Да не ослабне сърцето ви, нито да се уплашите От вестта, която ще се чуе в тая земя; Защото една година ще дойде слух, А подир това друга година ще дойде слух И насилие на страната, властител против властител.
- ⁴⁷ Затова, ето, идат дни, Когато ще извърша съд върху идолите на Вавилон; И цялата му земя ще се посрами, Като паднат всичките негови всред него убити.
- ⁴⁸ Тогава небесата и земята и всичко що е в тях Ще възкликнат над Вавилон; Защото изстребителите ще дойдат против него от север, казва Господ.
- ⁴⁹ Както Вавилон направи да паднат Израилевите убити, Така и във Вавилон ще паднат убитите на цялата страна.
- ⁵⁰ Вие, избягнали от ножа, идете, не стойте; Помнете Господа от далеч, И нека дойде Ерусалим на ума ви.
- ⁵¹ Засрамахме се, защото чухме укор; Срам покри лицето ни, Понеже чужденци влязоха в светилищата на дома Господен.
- ⁵² Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато ще извърша съд върху идолите му, И смъртно ранените ще охкат по цялата му земя.
- ⁵³ Ако Вавилон би се издигнал и до небето И утвърдил на високо силата си, Пак ще дойдат от Мене изстребителите върху него, казва Господ.
- ⁵⁴ Глас на вопъл от Вавилон, И на голямо разрушение от Халдейската земя!
- ⁵⁵ Защото Господ изстребва Вавилон, И премахва от него големия шум; Защото техните вълни бучат като много води, И екотът на гласа им се чува;
- ⁵⁶ Защото изстребителят дойде върху него, да! върху Вавилон, И юнаците му се хванаха, Лъковете им се строшиха; Понеже Господ е Бог, Който въздава, И непременно ще въздаде.
- ⁵⁷ Аз ще опия първенците му и мъдрите му, Управителите му, началниците му и юнаците му; Те ще заспят вечен сън, от който няма да се събудят, Казва Царят, чието име е Господ на Силите.
- ⁵⁸ Така казва Господ на Силите: Широките стени на Вавилон съвсем ще се съборят,

И високите му порти ще се изгорят с огън; Племената му суетно ще се трудят, И народите му само да се предадат на огъня и да се изморят.

⁵⁹ Заповедта, която пророк Еремия даде на Сараия, син на Нирия, Маасиевия син, когато отиваше с Юдовия цар Седекия във Вавилон в четвъртата година от царуването му. А Сараия бе главен постелник.

⁶⁰ Еремия написа в една книга всичките злини, които щяха да сполетят Вавилон, именно, всичките думи написани по-горе против Вавилон.

⁶¹ И Еремия рече на Сараия: Когато отидеш у Вавилон, гледай да прочетеш всички тия думи

⁶² и да речеш: Господи, Ти си изрекъл против това място присъда, че ще го изстребиш, та да няма кой да живее в него, ни човек ни животно, но да е вечно пусто.

⁶³ И като изчетеш тая книга, вържи на нея камък и хвърли я всред Евфрат, и кажи:

⁶⁴ Така ще потъне Вавилон и няма пак да се издигне, поради злото, което Аз ще докарам върху него, от което те и ще се изтощят. До тук са думите на Еремия.

ГЛАВА 52

Седекия бе двадесет и една година на възраст, когато се възцари, и царува единадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Амитала, дъщеря на Еремия от Ливна.

² Той върши зло пред Господа, съвсем както беше направил Иоаким.

³ Защото, от гнева на Господа, който пламна против Ерусалим и Юда, докато ги отхвърли от лицето Си, стана че Седекия въстана против вавилонския цар.

⁴ И тъй, в деветата година на Седекиевото царуване, в десетия месец, на десетия ден от месеца, вавилонският цар Навуходоносор дойде, той и цялата му войска, против Ерусалим, и като разположи стана си против него, издигнаха укрепления наоколо против него;

⁵ и градът се обсаждаше до единадесетата година на цар Седекия.

⁶ А в четвъртия месец, на деветия ден от месеца, когато гладът се усили в града, тъй щото нямаше хляб за людете на мястото,

⁷ отвори се пролом в градската стена, поради което всичките военни мъже побягнаха, като излязоха из града през нощта през пътя на портата, която е между двете стени, при царската градина, (а халдейците бяха близо около града), и отидоха по пътя за полето,

⁸ А халдейската войска преследва царя та стигна Седекия в ерихонските полета. И цялата му войска се разбяга от него.

⁹ И хванаха царя та го заведоха при вавилонския цар в Ривла, в земята Емат; и той издаде присъда за него, сиреч,

¹⁰ вавилонският цар закла синовете на Седекия пред очите му; закла в Ривла и всичките Юдови началници;

¹¹ и избодете очите на Седекия, и като го върза в окови вавилонският цар го заведе във Вавилон и го тури в тъмница, гдето остана до деня на смъртта си.

¹² А в петия месец, на деветия ден от месеца, в деветнадесетата година на вавилонския цар Навуходоносор, дойде в Ерусалим началникът на телохранителите Навузардан, служител на вавилонския цар,

¹³ та изгори Господния дом и царския дворец; дори всичките къщи в Ерусалим,

сиреч, всяка голяма къща, изгори с огън.

14 И цялата халдейска войска, която бе с началника на телохранителите, събори всичките стени около Ерусалим.

15 Тогава началникът на телохранителите Навузардан заведе в плен някои от посиромасите на хората, и останалите от хората, които бяха оцелели в града, и бежанците, които прибягнаха при вавилонския цар, както и останалото множество.

16 Обаче началникът на телохранителите Навузардан остави някои от най-бедните в земята за лозари и земеделци.

17 А медните стълбове, които бяха в Господния дом, и подножията и медното море, които бяха в Господния дом, халдейците сломиха и принесоха всичката им мед във Вавилон;

18 отнесоха и котлите, лопатите, щипците, легените, темянниците и всичките медни прибори, с които се извършваше службата.

19 Началникът на телохранителите отнесе и блюдата, кадилниците, и тасовете, котлите и светилниците, лъжиците и чашите, - каквото беше златно като злато, и каквото сребърно като сребро.

20 Колкото за двата стълба, едното море, и дванадесетте медни юнци, които бяха вместо подножия, които цар Соломон беше направил за Господния дом, медта на всички тия вещи превишаваше всяко тегло {Еврейски: Беше без теглилка.};

21 а за тия стълбове, височината на единия стълб беше осемнадесет лакти, и окръжността му се измерваше с връв от дванадесет лакти; и дебелината му бе четири пръсти; той бе кух;

22 и меден капител беше върху него; а височината на единия капител бе пет лакти; и върху капителя наоколо имаше мрежа и нарове, всичките медни. Подобни на тия бяха мерките и на втория стълб с наровете.

23 Имаше двадесет и шест нарове на четирите страни; всичките нарове, които бяха върху мрежата наоколо бяха сто.

24 Началникът на телохранителите взе и първосвещеника Сараия, и втория свещеник Софония, и тримата вратари;

25 и от града взе един скопец, който беше надзирател на военните мъже, и седем мъжа от имащите достъп при царя {Еврейски: От ония, които виждаха лицето на царя.}, които се намериха в града, и на военачалника секретаря, който събираше войски от хората на земята, и шестдесет мъже от хората на земята, които се намираха всред града;

26 и като ги взе, началникът на телохранителите Навузардан ги заведе при вавилонския цар в Ривла.

27 И вавилонският цар ги порази, и уби ги в Ривла, в земята Емат. Така Юда биде закаран в плен от земята си.

28 А ето хората, които Навуходоносор плени: в седмата година, три хиляди двадесет и три юдеи;

29 в осемнадесетата година на Навуходоносора той плени от Ерусалим осемстотин тридесет и двама души;

30 а в двадесет и третата година на Навуходоносора, началникът на телохранителите Навузардан, плени от юдеите седемстотин четиридесет и пет души; всичките бяха четири хиляди и шестстотин души.

31 А в тридесет и седмата година от пленяването на Юдовия цар Иоахин, в дванадесетия месец, на двадесет и петия ден от месеца, вавилонският цар Евал-

меродах, в годината на възцаряването си, възвиси главата на Юдовия цар Иоахин, и го извади из тъмницата;

³² и говори любезно с него, постави неговия престол по-горе от престола на царете, които бяха с него във Вавилон,

³³ и промени тъмничните му дрехи; и Иоахин се хранеше всякога пред него през всичките дни на живота си.

³⁴ А колкото за храната му, даваше му се от вавилонския цар постоянна храна, ежедневен дял през всичките дни на живота му, дори до деня на смъртта му. Плачът на Еремия

For other languages please go to www.wordproject.org